சென்னை சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்
8/99, அம்மன் கோயில் தெரு,
கிருஷ்ணங்குளம் சமீபம், G.P.O. சென்னை.

திரு அருட்பா சன்மார்க்க ஒழுக்கம்

(சன்மார்க்கர்கள் ஒழுகவேண்டிய பாகம்) அணா 1

1 மகாதேவமாலை வரை விருத்தியுரை ,, 12
2 இங்கிதமாலை மூலமும், உரையும் ,, 2½, 5
3 திருஅருட்பா திருஆயிரம் பாடல் ,, 3, 3½
4 மேற்படி கிளேஸ் கலிகோ பைண்டு ,, 4
5 சுவாமிகளின் விரிவான சரித்திரம் ,, 2
6 மனுமுறை கண்ட வாசகம் ,, 2
7 ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் 3 பாகம் ,, 1½
8 அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலும் திருவடிப் புகழ்ச்சியும் (சன்மார்க்க வேதம்) ,, 1½, 2
9 மகாதேவமாலை மூலம் முழுவதும் பை 6
10 குமரன் திரு அருட்பா ,, 6
11 வடிவுடை மாணிக்க மாலை ,, 6
12 கீர்த்தனை, காமாவளி, விநாயகர், அம்பாள், திருவடிப்புகழ்ச்சி, கந்தர், ஜீவசாக்ஷிமாலை தனித்தனி பை 3 100க்கு ரூபா 1

ஓம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திரு அருட்பா

திரு ஆயிரம்

சென்னை சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கம்

8/99 அம்மன் கோயில் தெரு,

[illegible], சென்னை.

[illegible]] [illegible]

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிச்செய்த

விண்ணப்பம்

எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக்கடவுளே! இது தொடங்கி எக்காலத்தும் சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கிய தடைகளாகிய—சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்களும், வருணம், ஆசிரமம் முதலிய உலகாசார, சங்கற்ப விகற்பங்களும்—எங்கள் மனதிற் பற்றாதவண்ணம் அருள் செய்தல் வேண்டும். சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை எங்களுக்குள் எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தல் வேண்டும். எல்லாமாகிய தனிப்பெருந் தலைமை அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே! தேவரீர் திருவருட் பெருங்கருணைக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!!

சிதம்பரம் இராமலிங்கம்

திரு அருட்பா

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங் கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

எல்லாம் செயல் கூடும் என்னாணை அம்பலத்தே
எல்லாம் வல்லான் றனையே யேத்து.

இன்று வருமோ நாளைக்கே வருமோ அல்லதுமற்
றென்று வருமோ அறியேன் எங்கோவே — துன்றுமல
வெம்மாயை அற்று வெளிக்குள் வெளிகடந்து
சும்மா இருக்குஞ் சுகம்.

சற்குரு தோத்திரம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

திருவிளங்கச் சிவயோகச் சித்தியெலாம் விளங்கச்
சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவாநுபவம்விளங்கத்
தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்தே
திருக்கூத்து விளங்க ஒளிசிறந்த திருவிளக்கே !
உருவிளங்க உயிர்விளங்க உணர்ச்சியது விளங்க - உலக
மெலாம் விளங்க அருள் உதவுபெருந் தாயாம், மரு
விளங்கு குழல்வல்லி மகிழ்ந்தொருபால்விளங்க-வயங்கு
மணிப் பொதுவிளங்க வளர்ந்த சிவக்கொழுந்தே.

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே
அன்பெனும் குடில்புகும் அரசே
அன்பெனும் வலைக்குட் படுபரம் பொருளே
அன்பெனும் கரத்தமர் அமுதே
அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடுங் கடலே
அன்பெனும் உயிர் ஒளிர் அறிவே
அன்பெனும் அணுவுள் அமைந்தபே ரொளியே
அன்புருவாம்பர சிவமே.

திருவருட்பா மகிமை

தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மைபோல் மக்களுக்குத் தன்
உண்ணீர் நிலம் விளங்க ஓங்குவிக்கும்—கண்ணகலாம்
நங்கள் இராமலிங்க வள்ளல் அருட்பா முறையைத்
தங்குமுற மாறு தொழுது.

அருட்பெருஞ்சோதி

திருவருட்பிரகாசம்

நாற்றிசையுந் தேட்டமுறா விருந்துவந்த

கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 2

பரவியோமம் பரம ஜோதிமயம் விமலம்
பரம்பரம் அனந்தம் அசலம்
பரம லோகாதிக்க நித்திய சாம்ராஜ்யம்
பரபதம் பரம சூக்ஷமம்
பராபர மனோமயம் நிராதர மநோகரம்
பரம தந்திரம் விசித்திரம்
பராமுத நிராகாரம் விகாசனம் விமோடனம்
பரசுகோதயம் அக்ஷயம் 12

பரிபவ விமோசனம் குணாதீதம் விகலம்
பதித்தவ பரோப பரிணம்
பஞ்சகிர்த்திய சக்த கர்த்தத்துவம் தற்
பரம் சிதம்பர விலாசம்
பகர்சபா வம்புஜித மத்யமது விஜயம்
பராம்பர நிரா லம்பனம்
பரவு சாக்ஷாத்கார நிமயமைக் கற்
பனுதீக திரு விகாரம் 16

பரதுரிய அநுபவம் குருதுரிய பதம்
பகம் பகா நிர்விமலம்
பரம கருணம்பரம் தற்பதம் சுக சொற்
பதாதீதம் இன்ப வடிவம்
பரோக்ஷ ஞானாதீதம் அபரோக்ஷ ஞானசு
பல விலாசப் பிரகாசம்

பாலுற்றுத் திரண்டன்ன பளிங்குப்
படியன்ன மேனியானே 20

பாம்போடும் போதுசசி தங்கு சடிலத்தன்
பவளத்தன் அபர மேனி
பசுவிடைத் தரும் ஐந்தும் ஆடல் உவந்து நிற்
பதஞ் சதுரத்த அரன்
பவளபாதத் திரளுந்த சங்க வெண்பளிங்க வில்
பவள திருவி தழன்
பசு சுகா ரன்பு பரிபிரமன் வீத்தன்
பரவைத் பாரை மேனன் 24

பரிதிஐர ரீதம் பரிதிபுரமப் பரித்தம்
பதம்பரியன் பார்த்தும்
பரிமளப் புதம் பரமசிவ தருள் பசுபதி
பரமன் பரம மேனியன்
பரமகுரு குணமணி ரீதம் ஸ்ரீதரன
பரம்சசிர் பரம மேனன்
பரிபூரண வேதன் வேதா தமனித்த
பதுமமனையன் பரம மேனன் 28

பரம சாத்திர ஆத்தனைத்த மேகங்கம
பரிதும் பரிசேத்திரன்
பரிசேகளாத் தீதனர் தத்துவம சித்த
பரதங் சத்த பரிதன்

பரம சுத்தாத் விதானந்த அநுபூதிகம்
பரிபூத சிற் சுகோத்தம்
பரமசித்தாந்த நிகமாந்த சமரச சுத்த
பரமானுபவ விலாசம் ; 32

ஆர மிரும் சர்வ சாதிட்டான சத்தியம்
சர்வ ஆனந்த போகம்
சார்ந்த சர்வாதார சர்வமங்கள சர்வ
சத்திதரம் என் றாவியைச்
சகுண நிர்க்குணமுறு சலட்சண விலட்சணத்
தன்மை பலவாக காட்டுத்
தம்மைநிகர் மறையெலாம் இன்னும் அளவிட
நின்ற சங்கரன் ஆதி யாதி 33

சாமவேதப் பிரியன் மணிகண்டன் சீகண்டன்
சசிகண்டன் சாமகண்டன்
சயசய வென்னும் தொண்டர் இதயமலர் மேவிய
சடாமகுடன் மதன தகனன்
சந்திர சேகரன் இடபவாகனன் கங்கை
தரன் சூலபாணி இறைவன்
தனிமுதல் உமாபதி புராந்தகன் பசுபதி
சயம்பு மாதேவன் அமலன் 34

தாண்டவன் கலைமாலை புனைந்தவன் தேவதேவன்
தங்களுக்கு அருள் ஆண்டவன்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 44

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 48

[illegible]
[illegible] பெறும் பதம்
[illegible]
[illegible] பெறும் பதம்
[illegible]
[illegible] பெறும் பதம்
[illegible]
[illegible] பெறும் பதம் 52

தருவிந்தை மோகினியை மாயை அசுத்தம்
ஒரு சத்தியுடையாம் பொற்பதம்
தாழ்வில் ஈசானமுதன்மூர்த்திகளை ஐஞ்சத்தியுஞ்
சத்தியாம் பொற் பதம்
சவிகற்ப நிருவிகற்பம் பெறும் அவத்தை
சத்திசத்தாம் பொற் பதம்
தடநிருப வலிவர்க்க சாமர்த்தியத் திருவுரு
சத்தியுருவாம் பொற் பதம் ௪

தவாத சாந்தப்பதம் அவாத சாந்தப்பதம்
தருவினை மலர்ப்பூம் பதம்
சகலர் விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் நிறை
சாக்ஷியாகிய பூம் பதம்
தனிவிலா அணுபக்ஷ சம்புபக்ஷங்களில்
சமரசமுறும் பூம் பதம்
தருபாம் குங்குமம் காலம் இவை நிலைமிக
தமக்குள் உயிராம் பூம்பதம் ௫

சாவசா அபரிமித விவித ஆன்மப் பகுதி
தாங்கும் திருப் பூம்பதம்
தண்டபிண்டாண்ட அகிலாண்ட பிரமாண்டத்
தடிக்க வருளும் பூம்பதம்
தத்வ தாத்விக சகு நிருட்டி திதி சங்கார
சகல கர்த்தரு பூம்பதம்

[illegible]
[illegible] பதம் ; [illegible]

[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம் 68

[illegible] பதம்
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible] பதம்
[illegible] பதம்
[illegible] பதம்
[illegible] பதம் 72

[illegible] பதம் [illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம்

மறையவன் செயலைக மாக்கின்ற அதிகார
வாழ்வை ஈந்தருளும் பதம்
மறையவன் கலைவிளங்கக் காட்டுபதம் அந்த
மறையவன் பரவும் பதம் 76

மால்விடை இவர்ந்திடு மலர்ப்பதம் செம்மையொடு
மால் அருச்சிக்கும் பதம்
மால்பாவி நாடோறும் வணங்குபதம் மிக்க திரு
மால் விழி இலங்கும் பதம்
மால்தேட நின்ற பதம் ஓர் அனந்தங்கோடி
மால் தலை அலங்கும் பதம்
மான்முடிப்பதம் நெடியமால் உளப்பதம் அந்த
மாலும் அறிவரிதாம் பதம் 80

மால்கொள் அவதாரங்கள் பத்திலும் வழிபட்டு
வாய்மை பெறநிற்கும் பதம்
மாலுலகு காக்கின்ற வண்மைபெறத் தருவாயில்
வதிந்திட அளிக்கும் பதம்
வரையுறும் உருத்திரர்கள் புகழ்பதம் பலகோடி
வயவுருத்திரர் சூழ்பதம்
வாய்ந்திடும் உருத்திரர்க்கு இயல்கொள் முத்தொழில்
செய்யும் வண்மைதந் தருளும் பதம் 84
வான இந்திராதி எண்டிசைக் காவலர்கள்
மாதவத் திறனும் பதம்

[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம் 88

[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம் 92

[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம்
[illegible]
[illegible] பதம்; [illegible]—96

இரவுநும் பகலுமயர் இருமலருக்கிலும் உதவ
லொளை வயங்கிய சீர்ப்பதம்
எம்பந்தமற எமது சம்பந்தவள்ளல் மொழி
இயன்மணம் மணக்கும்பதம்
ஈவாசர் எம்முடைய நாவரசர் சொற்பதிக
இசைபரி மளிக்கும் பதம்
ஏவலார் புகழ் எமது நாவலூரர் புகல்
இசை திருப் பாட்டுப் பதம் 100

எதனூர் தங்காத வாதவூர் ஒப்பங்கோவின்
இன்சொன்மணி அணியும் பதம்
எல்லாரு மணிமாட நல்லூரில் அப்பர் முடி
இடைவைகி அருண்மேன் பதம்
எடுமெலெனத்தொண்டர்முடிமேல் மகிழ்ந்திடும்
இடைவலித்து வரும் பதம்
எழில்பாவையிசைபஞுர்மருகி வெருண்டொண்டு
இராமுழுதும் உலவும் பதம் 101

இன்றெண்டர்பசியறக் கச்சூரின் மனைதொறும்
இரக்கவடை கொள்ளும் பதம்
இளைப்புறலறிந்து அன்பர் பொதிசோறளித்து
எருக்கு பின்னடக்கும் பதம்
எரிவிறகு விற்கவளர் கூடற்றெருக்கடோறும்
இயங்கிய விரக்கப் பதம்

இன்னல் வகைகளை [illegible] பல்கால்
வருத்து வினையறும் பதம் 108

எங்கே போய் அப்பாநாய் அங்கே நடந்து
வருந்துறும் வன்மைப் பதம்
எவ்வண்ணம் வேண்டுகினும் அவ்வண்ணம்
அன்றே இரங்கி ஈந்தருளும் பதம்
என்போன்ற பேர்க்கும் பொன்போன்ற அருளை
ஈந்த இரக்கம் மிகுந்த பதம்
என்னுயிர்க் கின்பமாம் என்னுயிர்க்குயிராய்
இலங்குமின் பதுமப் பதம் 112

எல்லா அறிவேயுறும் பதம் என்னறிவில் அறிவாய்
இருந்த [illegible] பதம்
என் அன்பேயுறும் பதம் என் அன்பிற்கு இனிதாய்
இசைந்த [illegible] பதம்
என் சுகமேயுறும் பதம் என் மெய்ச் சுகமாய்
இசைந்தமர்ந்த சுகப் பதம்
என்னிடத்தே [illegible]
[illegible] பதம் 116

என்செல்வமாம் பதம் என்மெய்ச் செல்வ வருள
பெறும் [illegible] பேறு பதம்
என் பெரிய வாழ்வான பதம் என் வாழ்வோடு
இருந்த என் [illegible] பதம்

என் தந்தை தனிப்பெருந் திருப்பதம் என்னுடைமையாம்
இயற்பதம் என்னிட்டமாம் பதம்
என் குருவெனும் பதங்கள் இட்டபேர் தரும் பதம்
எனதுருவ தெய்வப் பதம் 120

என் பொறிகளுக்கெலாம் எல்லையாம் பதம் என்
எழுமையும் விடாப் பொற்பதம்
என் குறையெலாந் தவிர்த்து ஆட்கொண்ட பதம்
எனக்கு எய்ப்பில் வைப்பாகும் பதம்
எல்லார்க்கும் நல்லபதம் எல்லாந்தெரிந்தநற்பதம்
இணையிலாத் துணையாம் பதம்
எழுமனம் உடைந்துடைந்து உருகிநெகிழ்
பத்தர்கட்கு இன்னமுத மாகும் பதம் 124

என்னுயிர்ப் பாலிப்பு செய்யோர் உருக்கமே
இசைக்கின்ற இனிக்கும் பதம்
ஏற்றமுக் கனியாகு கன்னல் கற்கண்டினை
வென்னையது ரிக்கும் பதம்
எங்கள் பதம் எங்கள் பதம் என்று சமயத்தலைவர்
இசைவழக்கிடு நற்பதம்
ஈறிலாப்பதம் எலாம்தரு திருப்பதம் அழியில்
இன்புதவுகின்ற பதமே. 1—128

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருஅருட்பா

மகாதேவமாலை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணை நிறைந்து [illegible]
[illegible]
[illegible]
கல்லாலமர போயா! [illegible]
[illegible]
மன்றாட போற்றி! [illegible]
[illegible]
[illegible] அழியாத தேவே!

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

---

1. உலகநிலை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அன்பே அருட்பெருஞ்ஜோதி

என் தந்தை தாயெனுந் தெய்வப் பதம்
இயற்பதம் என் சற்போதப் பதம்
என் குருவெனும் பதம் என் தெய்வப் பதம்
எனை ஆளுஞ் செல்வப் பதம் 120

என் பொறிகளுக்கெலாஞ் சுவையான பதம் என்
எழுமையும் விடாப் பொற்பதம்
என் குறையெலாந் தவிர்த்து ஆட்கொண்ட பதம்
எனக்கு எய்ப்பில் வைப்பாகும் பதம்
எல்லார்க்கும் நல்லபதம் எல்லாஞ்செய் வல்லபதம்
இணையிலாத் தனியாம் பதம்
ஏழுமனம் உடைந்துடைந்து உருகிநெகிழ்
பத்தர்கட்கு இன்னமுதமாகும் பதம் 124

என்னுயிற் பாலிக்க வெம்பொறை சுமந்த
இசைக்கெனை இனிக்கும் பதம்
ஏற்றமுக் கனிபோல கன்னல் கற்கண்டென
னென்னமுதனிக்கும் பதம்
எங்கள் பதம் எங்கள் பதம் என்று சமயத்தோர்
இசைவழக்கிடு நற்பதம்
ஈறிலாப்பதம் யாவர்க்கும் திருப்பதம் அறிவின்
இன்புருவாகின்ற பதமே. 1—125

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

அருட்பெருஞ்சோதி

திருவருட்பா

மகாதேவமாலை

அறுசீர்க் கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

[illegible]

கருணை நிறைந்து அகம்புறமுந் [illegible]
[illegible]
[illegible]
கண்ணுதலைப் போற்றி! [illegible]
[illegible]
[illegible] போற்றி! [illegible]
[illegible]
[illegible] !

எண்சீர்க் கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

---

1. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அன்பே அருட்பெருஞ்சோதி

இலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமா காச
இயல்பாகி இணையொன்றும் இல்லா தாகி
அலகில்அறி வானந்த மாகிச் சச்சி
தானந்த மயமாகி அமர்ந்த தேவே.

2. **உலகமெலாம்** தனிநிறைந்த உண்மை யாகி
யோகியர்தம்அநுபவத்தின் உளப்பாய்என்றும்
கலகமுறா உபசாந்த நிலைய தாகிக்
களங்கமற்ற அருண்ஞானக் காட்சி யாகி
விலகலுறா நிபிட ஆனந்தமாகி
மீதானத் தொளிர்கின்ற விளக்க மாகி
இலகு பரா பரமாய்ச் சிற்பரமாய் அன்பர்
இதயமலர் மீதிருந்த இன்பத் தேவே.

3. **வித்தாகி** முளையாகி விளைவ தாகி
விளைவிக்கும் பொருளாகி மேலு மாகிக்
கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ னாகிக்
குறைவாகி நிறைவாகிக் குறைவி லாத
சத்தாகிச் சித்தாகி இன்ப மாகிச்
சதாநிலையாய் எவ்வுயிர்க்குஞ் சாக்ஷியாகி
முத்தாகி மாணிக்க மாகித் தெய்வ
முழுவயிரத் தனிமணியாய் முளைத்த தேவே.

4. **வேதாந்த** நிலையாகிச் சித்தாந்தத்தின்
மெய்யாகிச் சமரசத்தின் விவேக மாகி
நாதாந்த வெளியாகி முத்தாந் தத்தின்
நடுவாகி அவைவிளக்கும் நன்று தாகி
மூதாண்ட கோடியெல்லாம் தாங்கி நின்ற
முதலாகி மணுநீத முத்தி யாகி
வாதாண்ட சமய நெறிக்கு அமையா தென்றும்
மௌன வியோமத்தினிடை வயங்குந் தேவே

5. **தோன்று** துவி தாத்துவித மாய் விசிட்டாத்
துவிதமாய்க் கேவலாத் துவித மாகிச்
சான்ற சுத்தாத்துவிதமாய்ச் சுத்தந் தோய்ந்த
சமரசாத் துவிதமுமாய்த் தன்மை யன்றி
யன்றநிலை வேறொன்றும் இலதாய் என்றும்
உள்ளதாய் நிர்விஷய உணர்வாய் எல்லாம்
சன்றருளுந் தாயாகித் தந்தையாகி
எழிற்குருவாய்த்தெய்வமாய்இலங்குந்தேவே.

6. **பரமாகிச்** சூக்குமமாய்த் தூல மாகிப்
பரமார்த்த நிலையாகிப் பதத்தின் மேலாஞ்
சிரமாகித் திருவருளாம் வெளியாய் ஆன்ம
சிற்சத்தியாய்ப் பரையின் செம்மை யாகித்

இலகுசித்தா காசமதாய்ப் பரம காச
இயல்பாகி இணையென்றொன் றில்லா தாகி
அலகில்அறி வானந்த மாகிச் சச்சி
தானந்த மயமாகி அமர்ந்த தேவே.

2. **உலகமெலாம்** தனிநிறைந்த உண்மை யாகி
யோகியர்தம் அனுபவத்தின் உட்பயனாய் நின்றும்
கலகமுறா உபசாந்த நிலைய தாகிக்
களங்கமற்ற அருள்ஞானக் காட்சி யாகி
விலகலுறா நிபிட ஆனந்த மாகி
மெய்ஞ்ஞானத் தொளிர்கின்ற விளக்க மாகி
இலகு பரா பரமாய்ச் சிற்பரமாய் அன்பர்
இதயமலர் மீதிருந்த இன்பத் தேவே.

3. **வித்தாகி** முளையாகி விளைவ தாகி
விளைவிக்கும் பொருளாகி வேறு மாகிக்
கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ னாகிக்
குறைவாகி நிறைவாகிக் குறை விலாத
சத்தாகிச் சித்தாகி இன்ப மாகிச்
சதாநிலையாய் எவ்வுயிர்க்குஞ் சாட்சி யாகி
முத்தாகி மாணிக்க மாகித் தெய்வ
முழுவயிரத் தனிமணியாய் முளைத்த தேவே.

ஜீவகாருண்யமே மோக்ஷவீட்டின் திறவுகோல்

4. வேதாந்த [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

5. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

6. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

இலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமா காச
இயல்பாகி இணையொன்று மில்லா தாகி
அலகில்அறி வானந்த மாகிச் சச்சி
தானந்த மயமாகி அமர்ந்த தேவே.

2. **உலகமெலாம்** தனிநிறைந்த உண்மை யாகி
யோகியர்தம் அநுபவத்தின் உட்பொருள் தானாம்
கலகமுறு மதசாந்த நிலைய தாகிக்
களங்கமற்ற அருள்வனைக் காட்டி யாகி
விலகலுறு நீடு ஆனந்தமாகி
மீதானத் தொளிர்கின்ற விளக்க மாகி
இலகு பரா பரமாய்ச் சிற்பரமாய் அன்பர்
இதயமலர் மீதிருக்க இசைந்த தேவே.

3. **வித்தாகி** முளையாகி விளைவ தாகி
விளைவிக்கும் பொருளாகி வேறு மாகிக்
கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ னாகிக்
குறைவாகி நிறைவாகிக் குறைவி லாத
சத்தாகிச் சித்தாகி இன்ப மாகிச்
சதாசிவமாய் எவ்வுயிர்க்குஞ் சாட்சி யாகி
முத்தாகி மாணிக்க மணியாய்த் தெய்வ
முழுவயிரத் தனிமணியாய் முளைத்த தேவே.

ஜீவகாருண்யமே மோக்ஷவீட்டின் திறவுகோல்

4. **வேதாந்த** [illegible]

[illegible]

[illegible]

5. **தோன்று** [illegible]

[illegible]

[illegible]

6. **பஞ்சி** [illegible]

[illegible]

[illegible]

இலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமா காச
இயல்பாகி இணையொன்றும் இல்லா தாகி
அலகில்அறி வானந்த மாகிச் சச்சி
தானந்த மயமாகி அமர்ந்த தேவே.

2. **உலகமெலாம்** தனிநிறைந்த உண்மை யாகி
யோகியர்தம் அநுபவத்தின் ஒப்பா யொன்றாய்க்
கலகமுறா உபசாந்த நிலைய தாகிக்
களங்கமற்ற அருண்ஞானக் காட்சி யாகி
விலகலுறா நிபிட ஆனந்தமாகி
மீதானத் தொளிர்கின்ற விளக்க மாகி
இலகு பரா பரமாய்ச் சிற்பரமாய் அன்பர்
இதயமலர் மீதிருந்த இன்பத் தேவே.

3. **வித்தாகி** முளையாகி விளைவ தாகி
விளைவிக்கும் பொருளாகி மேலு மாகிக்
கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ னாகிக்
குறைவாகி நிறைவாகிக் குறைவி லாத
சத்தாகிச் சித்தாகி இன்ப மாகிச்
சதாநிலையாய் எவ்வுயிர்க்குஞ் சாட்சி யாகி
முத்தாகி மாணிக்க மாகித் தெய்வ
முழுவயிரத் தனிமணியாய் முளைத்த தேவே.

ஜீவகாருண்யமே மோக்ஷவீட்டின் திறவுகோல்

4. வேதாந்த சிரோமணிச் சித்தாந்தத்தின்
செம்மணிச் சமரசத்தின் சிகைமணி
நாதாந்த வெளிமணி முத்தாந் தத்தின்
கண்மணி நவமணியுங் கன்று நாணி
பூதாண்ட கோடியெல்லாந் தாங்கி நின்ற
முதன்மணி மனுநீத முத்தி மாது
மாதாண்ட சமய நெறிக் கமையா தென்றும்
மௌன விமானத்தினிடை யமர்ந்த தேவே.

5. தோன்றி உயிர் சாக்ஷிதமாய் விட்டோத்
உயிராமாய் மேவாத் உயிர மாதி
சான்ற கத்தாக்ஷி மாய்க் கருதச் சோதித்
தமாதத் உயிர் முதமாய்த் தன்னை யன்றி
ஊன்றியிலை வேறொன்றும் இவனாய் என்றும்
உன்னதமா யிந்திய மனோமய ஏக்வரம்
சன்றுகொப் ராயாமிக் கலத்தமா
யீன்றருளாய்த் தெய்வமாய் இலங்குந் தேவே.

6. பராசித் தன்மயமாய் உவ மாயிப்
பரமாத்த சிலோமணிப் பதத்தின் மேவாது
சோமித் திருவருளாம் வெளிமாய் ஆன்ம
சித்தியமாய் பவமின் மெய்மை மாதித்
ஜீவதயவிலிரா பக்தி மாயா ஜாலமே

இரமாகித் தற்போத நிவர்த்தி யாகிச்
சிவமாகிச் சிவானுபவச் செல்வ மாகி
அரமாகி ஆனந்த போத மாகி
ஆனந்தா தீதமதாய் அமர்ந்த தேவே.

7. இந்தியமாய்க் கரணமாகி அனைத்து மாகி
இயல் புருடனாய்க் கால பரமு மாகிப்
பந்தமற்ற வியோமமாய்ப் பரமாய் அப்பாற்
பரம்பரமாய் விசுவமுண்ட பான்மை யாகி
வந்தடைய சாந்தமதாய் மௌன மாகி
மகாமௌன நிலையாகி வயங்கா நின்ற
அந்தமில் தொம்பதமாய்த் தற்பதமாய் ஒன்றும்
அசிபதமாய் அதீதமாய் அமர்ந்த தேவே.

8. நின்மயமாய் என்மயமாய் ஒன்றுங் காட்டா
நிராமயமாய் நிருவிகற்ப நிலையாய் மேலாந்
தன்மயமாய்த் தற்பரமாய் விமல மாகித்
தடத்தமாய்ச் சொரூபமாய்ச் சகசமாகிச்
சின்மயமாய்ச் சிற்பரமாய் அசல மாகிச்
சிற்சொலிதமாய் அகண்ட சிவமாய் எங்கும்
மன்மயமாய் வாசகா தீத மாகி
மனோதீதமாய் அமர்ந்த மௌனத் தேவே.

எவ்வுயிரும் தம்முயிர்போல் எண்ணுபவரே தெய்வம்

9. அளவிறந்த நெடுங்காலம் நிற்பர் யோகர்
அறிஞர் மனமயன்முதலோர் அனைத்து வேதம்
களவிறக்குங் காலனை இறக்கஞ் செய்யும்
கற்றவர்க்குங் காண்பரிதாங் கடவு ளாகி
உளவிறந்த எம்போல்வார் உள்ளத் துள்ளே
ஊறுகின்ற தெள்ளமுத ஊறலாகிப்
பிளவிறந்து பேரண்ட முழுதுந் தானாய்ப்
பிறங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரிய தேவே.

10. வாயாகி வாயிறந்த மௌன மாகி
மதமாகி மதங்கடந்த வாய்மை யாகிக்
காயாகிப் பழமாகித் தருவாய் மற்றைக்
கருவி கரணங்களின் கலப்பாய்ப் பெற்ற
தாயாகித் தந்தையாய்ப் பிள்ளை யாகித்
தானாகி நானாகிச் சகல மாகி
தேயாத சத்தியெலாம் உடைய தாகி
ஒன்றாகிப் பலவாகி நிற்குந் தேவே.

11. அண்டங்கள் பலவாகி அவற்றின் மேலும்
அளவாகி அளவாத அதீத மாகிப்
பிண்டங்கள் அனைத்தவை யாகிப் பிண்டம்
பிறங்குகின்ற பொருளாகிப் பேதந் தோற்றும்

பண்டங்கள் பலவாகி இவற்றைக் காக்கும்
பதியாகி அனைத்தும் பழுத்துச் சாத்துங்
கொண்டெங்கும் நிழல்பரப்பித் தழைத்த ஞானக்
கொழுங்கடவுள் தருவாகிக் குலவுந் தேவே.

12. பொன்னாகி மணியாகிப் போக மாகிப்
புறமாகி அகமாகிப் புனித மாகி
மன்னாகி மலையாகிக் கடலு மாகி
மதியாகி ரவியாகி மற்று மாகி
முன்னாகிப் பின்னாகி நடுவு மாகி
முழுதாகி ஏகமுற முழங்கி யெங்கும்
மின்னாகிப் பரவி இன்ப வெள்ளந் தேக்கி வியன்
கருணைப் பொழிமுகிலாய் விளங்குந் தேவே.

13. அரிதாகி அரியதினும் அரிய தாகி
அநாதியாய் ஆதியாய் அருள தாகிப்
பெரிதாகிப் பெரியதினும் பெரிய தாகிப்
பேதமாய் அபேதமாய்ப் பிறங்கா நின்ற
கரிதாகி வெளிதாகிக் கலைக ளாகிக்
கலைகடந்த பொருளாகிக் கருணை நீதத்
தெரிதான வெளிநடுவில் அருளாம் வண்ணச்
செழுங்கிரணச் சுடராகித் திகழுந் தேவே.

அகிலமாம் சகோதரத்துவமே ஆன்மநேய உரிமை

14. உருவாகி உருவினுள் உள்ளுருவ மாகி
உருவத்தில் உருவாகி உருவும் ஒன்றாய்
அருவாகி அருவினுள் உள்அருவமாகி
அருவத்தில் அருவாகி அருவும் ஒன்றாய்க்
குருவாகிச் சத்துவ சிற்குணத்த தாகிக்
குணாதீதப் பொருளாகிக் குலவா நின்ற
மருவாகி மலராகி வல்லி யாகி
மகத்துவமாய் அணுத்துவமாய் வயங்குந் தேவே.

15. சகலமாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்த மாகிச்
சாசசமாய் அல்லவாய்த் தானே தானும்
அகலமாய்க் குறுக்கமாய் நெடுமையாகி
அவையனைத்தும் அறுதகாத அசல மாகி
இகலறுத் தலைவனாகித் தனிய தாகி
என்றுமா யென்றுமதைத் துறையா யென்றும்
உகலாத் தண்ணருள் கொண்டுடையர் பெல்லாம்
வட்டிய வளர்த்திலங் கருணைநாதத் தேவே.

16. வாசகமாய் வாச்சியமாய் வழுவாய் அத்த
வாசக வாச்சியங் கடந்த மௌன மாகித்
தேசகமாய் இருளகமாய் இரண்டுங் காட்டச்
சித்தகமாய் வித்தகமாய்ச் சிறிதும் பற்ற

பாசமுமாய்ப் பதியாகிப் பசுவு மாகிப்
பாச நிலையாகி ஒன்றும் பலவா தாகி
நாசமிலா வெளியாகி ஒளிதா னாகி
நாதாந்த முடிவில் நடம் நவிற்றுந் தேவே.

17. சகமாகிச் சிவனாய் ஈச னாகிச்
சதுமுகனாய்த் திருமாலாய் அரன் தானாகி
மகமாயை முதலாய்க் கூடத்த னாகி
வான் பிரமமாகி அல்லாவழக்கு மாகி
இகமாகிப் பரமாகிச் சமய கோடி
எத்தனையுமாகி அவை எட்டா வான்கற்
பகமாகிப் பாமாகிப் பரம மாகிப்
பராபரமாய்ப் பரம்பரமாய்ப் பதியுந் தேவே.

18 விதியாகி அரியாகிக் கிரீசனாகி
விளங்கும் மகேச்சானாகி விமல மான
கிரியாகும் சதாசிவனாய் விந்துவாகி
கிகழ் நாதமாய்ப் பரையாய் நிமலானந்தப்
பதியாகும் பாசிவமாய்ப் பரமாய் மேலாய்ப்
பக்கம் இரண்டாய் இரண்டும் பலவா தாகிக்
கதியாகி அளவிறந்த கதிக ளெல்லாம்
கடந்துநின்றுயிர்நிறைந்த பெருங்கருணைத்தேவே.

தயவைப்பெறுவதற்கே தேவரும் மனிதராக விரும்புவர்

19\. மாறுதி லொன்றொன்றாய் விரிந்த வாகி
　　மற்றவையாற் காணாத வானமாகி
ஈறுபல கலைகள்ல றுதி யாலே
　　ஈறுதும் பதமாகி நான்றான் கண்ட
தாறுயத் தானல்ல றுதிந் தாலே
　　தாறுகும் பதமாகிச் சகச மான
வீறுதி வானகுவில் விளங்கு கின்ற
　　மௌன நிலையாகி எங்கும் வளரும் தேவே.

20\. மந்திரமாய்ப் பதமாய் வன்ன மாகி
　　வளர்கலையாய்த் தத்துவமாய்ப் புவனமாகிச்
சந்திரனாய் இந்திரனாய் இரவி யாகித்
　　தானவராய் வானவராய்த் துலங்கு கின்ற
தந்திரமாய் இவையொன்றுமாய் அல்ல வாகித்
　　தானாகித் தனதாகித் தானுங் காட்டா
அந்தரமாய் அப்பாலாய் அதற்கப் பாலாய்
　　அப்பாலுக் கப்பாலாய் அமர்ந்த தேவே.

21\. மலைமேலும் கடல்மேலும் மனின்மேலும்
　　வளர்கின்ற சுகவடிவின் விளங்கும் கோவே
நிலைமேலும் நெறிமேலும் நிறைந்து நின்ற
　　நேயர்க்கு நீதாள்களுமேலும் நிகழ்த்தும்வேதக்

"சாதிமதசமயங்கள் பிச்சப்பிள்ளை விளையாட்டே"

கலைமேலும் எம்போல்வார் உளத்தின் மேலும்
கண்மேலும் தோள்மேலும் கருத்தின்மேலும்
தலைமேலும் உயிர்மேலும் உணர்வின் மேலும்
தரும்அன்பின்மேலும்வளர் தாண்மெய்த்தேவே.

22. பொற்குன்றே அகம்புறமும் பொலிந்து நின்ற
பூரணமே ஆரணத்துட் பொருளே என்றும்
கற்கின்றோர்க்கு இனியசுவைக் கரும்பே தேனே
கற்பகமே கற்பகத் தீங்கனியே வாய்மைச்
சொற்குன்றா நாவகத்துள் மாறா இன்பம்
தோற்றுகின்ற திருவருட்சீர்ச்சோதியேவிண்
நிற்கின்ற சுடரேஅச்சுடருள் துன்னும்
நீளொளியேஅவ்வொளிக்குள் நிறைந்ததேவே.

23. தேசுவிரிந்து இருளகற்றி என்றும் ஓங்கித்
திகழ்கின்ற செழுங்கதிரோ செறிந்த வாழ்க்கை
மாசுவிரித்திடும் மனத்திற் பயிலாத் தெய்வ
மணிவிளக்கே ஆனந்த வாழ்வே எங்கும்
காசுவிரித்திடும் ஒளிபோல் கலந்து நின்ற
காரணமே சாந்தமெனக் கருதா நின்ற
ஆசுவிரித்து உடுக்கின்றோர் தம்மை நீங்காச்
சுகமயமே அருட்கருணை துலங்குந் தேவே.

"கண்மூடி வழக்கமெல்லாம் மண்மூடிப்போக"

24. கோவே என் குணக்குன்றே குன்றா ஞானக்
கொழுந்தேனே செழும்பாகே குளிர்ந்தமோனக்
காவே மெய்யறிவின்ப மயமே என்றன்
கண்ணே முக்கண் கொண்ட கரும்பேயானந்
தேவே அத்தேவுக்குந் தெரியவொண்ணாத்
தெய்வமே வாடாமல் திகழ்கின்றபோதப்
பூவே அப்பூவிலுறும் மணமே எங்கும்
பூரணமாய் நிறைந்தருளும் புனிதத்தேவே.

25. மாவே அவ் வானகமுங் காற்றே காற்றின்
வரு நெருப்பே நெருப்புறும் நீர்வடிவே நீரிற்
றுவையும் புவியே அப் புவியிற் றங்கும்
தாபரமே சங்கமமே சாற்றுகின்ற
பலனேகவுயிரே உட்கொளியே உள்ளத்
துணர்வே அவ் வுணர்வு கலந்து வளர்கின்ற
தேனே முக்கனியே செங்கரும்பே பாலின்
தீஞ்சுவையே சுவை அறிந்து ஆண்டதேவே.

26. விண்ணே விண்ணுருவே விண் முதலே விண்ணுள்
வெளியே அவ்வெளி விளக்கும் வெளியே என்றன்
கண்ணே கண்மணியே கண்ணொளியே கண்ணுட்
கலந்து நின்ற கதிரே அக்கதிரின் விந்தே

" ஞானநெறி நாடாதவரா நன்றே "

தன்னே தன்மயமே அம்மயிற் பூத்த
தண்ணமுதே தண்ணமுத சாரமே சொற்
பண்ணே பண்ணிசையே பண்மயமே பண்ணின்
பயனே மெய்த்தவர் வாழ்த்திப் பரவுந் தேவே

27. மானேயத் தவர் உளத்தே மலர்ந்த செந்தா
மரைமலரின் வயங்குகின்ற மணியே ஞானப்
பூனே மெய்ப் பொருளே அற்புதமே மோனப்
புத்தமுதே ஆனந்தம் பொலிந்த பொற்பே
ஆணே பெண்ணுருவமே அலியே ஒன்றும்
அல்லாத பேரொளியே அனைத்துந் தாங்கும்
தானே சிற்சுகமே அச்சுகமேற் பொங்கும்
சொரூபானந்தக் கடலே சோதித் தேவே

28. பூதமே அவைதோன்றிப் புகுந் தொடுங்கும்
புகலிடமே இடம்புரிந்த பொருளே போற்றும்
வேதமே வேதத்தின் விளைவே வேத
வியன்முடிவே அம்முடிவின் விளங்குங்கோவே
நாதமே நாதாந்த நடமே அந்த
நடத்தினையுள் நடத்துகின்ற நலமே ஞான
போதமே போதமெலாங் கடந்து நின்ற
பூரணமே யோகியருள் பொலிந்த தேவே.

“ கொல்லா நெறியே குரு அருள் நெறி ”

29\. ஞாலமே ஞாலமெலாம் விளங்க வைத்த
நாயகமே கற்பமுதல் நவிலா நின்ற
காலமே காலமெலாங் கடந்த ஞானக்
கதியே மெய்க்கதியளிக்குங் கடவுளேநற்
கோலமே குணமே உட்குறியே கோலக்
குணங்குறிகள் கடந்துநின்ற குருவே அன்பர்
சீலமே மாலறியா மனத்திற் கண்ட
செம்பொருளே உம்பர்பதஞ்சேர்க்குந்தேவே.

30\. தத்துவமே தத்துவா தீதமேசிற்
சயம்புவே எங்குநிறை சாக்ஷியே மெய்ச்
சத்துவமே சத்துவத்தின் பயனும் இன்பத்
தக்கருளும் பெருவாழ்வாந் தாயே எந்
சித்தமிலே தெளிவிக்கும் ஒளியே சற்றுந்
தெவிட்டாத தெள்ளமுதே தேனே என்றுஞ்
சுத்தநெறி நிற்பவர்தாம் அறிவிற் றோய்ந்த
சற்பொருளேமெய்ஞ்ஞானந்துலங்குந்தேவே.

31\. போகமே போகத்தின் பயனே போகத்
தொருமுதலே போகத்தி னிறைவே ஆய
போகமே போகத்தின் பொலிவே போகம்
புரிந்தருளும் புண்ணியமே புனித ஞான

பசியென்கிற நெருப்பை அவிப்பதே ஜீவகாருண்யம்

யாகமே யாகத்தின் விளைவே யாகத்(து)
இறையே அவ்விறை புரியும் இன்பே அன்பர்
மோகமே மோகமெலாம் அழித்து வீறும்
மோனமே மோனத்தின் முளைத்த தேவே.

32. காட்சியே காண்பதுவே ஞேயமே உட்
கண்ணுடையார் கண்ணிறைந்த களிப்பே தூக்கும்
மாட்சியே உண்மை அறிவின்ப மென்ன
வயங்குகின்ற வாழ்வே மாமௌனக்காணி
ஆட்சியே ஆட்சி செயும் அரசே சுத்த
அறிவே மெய்யன்பே தெள்ளமுதே நல்ல
சூட்சியே சூட்சியெலாங் கடந்து நின்ற
தூரியமே தூரியமுடிச் சோதித் தேவே.

33. மறைமுடிக்குப் பொருத்தமுறும் மணியே ஞான
வாரிதியேஅன்பர்கள் தம் மனத்தே நின்ற
குறைமுடிக்குங் குணக்குன்றே குன்று மோனக்
கோமளமேதூய சிவக்கொழுந்தே வெள்ளைப்
பிறைமுடிக்கும் பெருமானே துளவ மாலைப்
பெம்மானே செங்கமலப் பிரானே இந்த
இறைமுடிக்கும் மூவர்கட்கும் மேலாய் நின்ற
இறையே இவ்வுருவும்இன்றி இருந்த தேவே.

ஆதாரமில்லாத எழைக்கு உதவுவதே தெய்வவழிபாடு

34. கோதகன்ற யோகர்மனைக் குகையில் வாழுங்
குருவே சண்முகங் கொண்ட கோவேயிந்த
வாதகன்ற ஞானியர்தம் மதியில் ஊறும்
வானமுதே ஆனந்த மழையே மாயை
வேதகன்ற பூதர்களை விழுங்கும் ஞான
வேழமே மெய்யின்ப விருந்தே நெஞ்சில்
தீதகன்ற மெய்யடியார் தமக்கு வாய்த்த
செல்வமே எல்லையிலாச் சின்மயத் தேவே.

35. அருவுருவி லுதித்து வுதித்து ஒடுக்க ஓங்கும்
ஆனந்தத் தன்மயமே அமலமேயப்
பொருளனைத்து நிறைந்து அதற்கின் மேலும் ஓங்கிப்
பொலிகின்ற பரம்பொருளே பூரணமாம்
இருளறு சிற்பிரகாச மயமாம் சுத்த
ஏகப் பெருவெளிக்குள் இருக்கும் வாழ்வே
தெருளளவும் உளமுழுதுங் கலந்து கொண்டு
தித்திக்குஞ் செழுந்தேனே தேவதேவே.

36. அளவையெலாங் கடந்து மனங் கடந்து மற்றை
அறிவையெலாங் கடந்துகடந்து அமலமேயாகி
உணர்வையெலாங் கடந்து பதங் கடந்து மேலே
ஒன்று கடந்து இரண்டுகடந்து உணர்ச்சூழ்ந்த

“ ஜீவகாருண்யமே மேலான விரதம் ”

களவையெலாங் கடந்து அண்ட பிண்டமெல்லாங்
கடந்து நிறைவான சுகக்கடலே அன்பர்
வளவையெலாம் இருளகற்றும் ஒளியே மோன
வாழ்வே என் உயிர்க்குயிராய் வதியுந் தேவே.

37. வன்புகலந்து அறியாதமனத்தோர் தங்கள்
மனங்கலந்து மதிகலந்து வயங்காநின்ற
என்புகலந்து ஊன்கலந்து புலன்களோடும்
இந்திரியம் அவைகலந்து உள் இயங்குகின்ற
அன்புகலந்து அறிவுகலந்து உயிர் ஐம்பூதம்
ஆன்மாவுங் கலந்து கலந்து அண்ணித்து ஊறி
இன்புகலந்து அருள்கலந்துத் ததும்பிப் பொங்கி
எழுங்கருணைப் பெருக்காறே இன்பத் தேவே.

38. தண்ணமுது மதிகுளிர்ந்த கிரணம் வீசத்
தடம்பொழிற்பூ மணம்வீசத் தென்றல் வீச
எண்ணமுதப் பளிக்குநிலா முற்றத்தே இன்
னிசைவீசத் தண்பனிநீர் எடுத்து வீசப்
பெண்ணமுதம் அனையவர் விண்ணமுதம் ஊட்டப்
பெறுகின்ற சுகமனைத்தும் பிற்பட் டோடக்
கண்ணமுதத் துடம்புயிர்மற் றனைத்தும் இன்பங்
கலந்துகொளத் தருங்கருணைக் கடவுள்தேவே.

" அருளலாது அணுவும் அசைந்திடாது "

39. அழியாத அருட்கருணைப் பெருக்கே என்றும்
அண்டாத மணிவிளக்கின் சோதியே வான்
வழியாது கதிர்பரப்புஞ் சுடரே அன்பர்க் (கு)
நழுவாத இன்பருளும் ஒன்றே விண்ணோர்
விழியாலும் மொழியாலும் மனத்தினாலும்
விழைவருமெய்த் தவத்தாலும் விளங்கும் சுத்த
வழியாலுங் கண்டுகொளற்கு அரியாய் சுத்த
மௌனவெளி நடுநின்று வயங்குந் தேவே.

40. சொல்லொழியப் பொருளொழியக் கலைமெய்யர்ந்
தோய்ந்தொழிய உணர்வொழியத் துலக்கின்ற
அல்லொழியப் பகலொழிய அதுவே நின்ற
ஆனந்த அநுபவமே அதீத வாழ்வே
செல்லொழியப் பதிகொண்டோர் போல இன்ப
நிறைவொழியக் குறைகொள் மருவொழியோர்
செருக்கொழிய பொய்யுமயர் இதய மெல்லாம்
கலந்துகலந்து இனிக்கின்ற கருணைத் தேவே.

41. அலைகடலும் புவிவரையும் அனலங்காற்றும்
அந்தரமும் மற்றவையும் யாண்டும் யாவும்
நிலைகுலையா வண்ணமருள் வெளியில் நாளும்
நிலை நிலையா நிறுத்திய நிலையும் வண்ணம்

“உன்னைப் பார்ப்பதானுல் என்னைப் பார்”

தலைகுலையாத் தத்துவஞ்செய் திரோதை யென்றும்
தனிஆணை நடத்திஅருள் தலத்திலென்றும்
மலைவற வீற்றிருந்தருளும் அரசே முத்தி
வழித்துணையேவிழித்துணையுண்மணியாந்தேவே.

42. வரம்பழுத்த நெறியே மெய்ந் நெறியில் ஓங்கும்
வளம்பழுத்த பெருவாழ்வே வானோர் தங்கள்
சிரம்பழுத்த பதப்பொருளே அறிவா னந்த
சிவம்பழுத்த அனுபவமே சிதாகா சத்தில்
பரம்பழுத்த நடத்தரசே கருணை யென்றும்
பழம்பழுத்த வான்தருவே பரம ஞானத்
திரம்பழுத்த யோகியர்தம் யோகத் துள்ளே
இனம்பழுத்துக் களித்தஅருட் செல்வத்தேவே.

43. அண்டமெலாங் கண்டுகொளினுங் காண்டற்கு
அணுத்துணையுங் கூடாதென் றனந்த வேதம்
விண்டலறி ஓலமிட்டுப் புலம்ப மோன
வெளிக்குள்வெளியாய்நிறைந்து விளங்கும்ஒன்றே
கண்டவடிவாய் அகண்டமயமாய் எங்கும்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடவுளே எந்
சண்டவினைத்தொடக்கறச் சின்மயத்தைக் காட்டுஞ்
சற்குருவே சிவகுருவே சாந்தத் தேவே.

“என்னைப் பார்ப்பதானால் உன்னைப் பார்”

44. பேருரு பொன்போல அழகு வாய்ந்து
பெருங்கருணை நிறைபழுத்துச் சாந்தமொன்று
செறிந்து அருள்கனிந்து கனிந்து மாறுச்
சின்மயமாம் சின்மயமே மலர்ந்து நின்ற
ஆகாசமாயுருவமெனக் கண்டோர்ப்பற்றுக் கொண்டு
ஆனந்த சாம்ராஜ்ய அன்பால் வளரும்
செறுருத அறிவுருவாய்த் திகழ்ந்து நிற்கும்
செழும்புனிதச் செழுங்கனியே தேவதேவே.

45. உடல்குறி உயிர்கெழுக்க உணர்ந்தி நடக்க
உளக்கனிய மெய்யன்பர் உள்ளத் தூடே
கடலினைய பேரின்பம் தருதல் காணும்
கருணைமலர்த் தேன்பொழியும் கடவுட் காவே
விடலரிய எம்போல்வார் இதயம் தோறும்
வெதுங்க மருந்தளிக்கும் விருந்தே மெய்யாம்
தொடலரிய வெளிநடுவாம் பரவிடத்தைச்
சோதியொன்றாய் ஒளிர்கின்ற சோதித்தேவே.

46. நிறைபேறு அருள்நிலை மறைமுடிவில் நின்ற
கோணாத தெய்வசிறப் பேசினிய ஞானத்
கரியவனைப் பிரித்து வைக்குஞ் சிவமே
காரணத்தற் காணலரும் காட்சியே கள்

"தாய்போல் உணர்பவர் சன்மார்க்க சங்கத்தவர்"

அரியநிலை ஒன்றிரண்டின் நடுவே நின்றும்
அறியாமல் அறிகின்ற அறிவே என்றும்
உரியசதா நிலைநின்ற உணர்ச்சி மேலோர்
உன்னாமல் உன்னுகின்ற ஒளியாம் தேவே.

47. சொற்போதற்கு அரும்பெரிய மறைகள் நாடித்
தொடர்ந்துதொடர்ந்து அயர்ந்து இளைத்துத் துளங்கி
ஏங்கிப், பிற்போத விளைந்தன்பர் உளத்தே நின்ற
பெருங்கருணைப்பெருவாழ்வேபெரியோர்தம்மும்,
தற்போத ஒழிவினிடை நிறைந்து பொங்கித்
ததும்பி வழிந்து ஓங்கியெல்லாந் தானேயாகிச்
சிற்போதத்து அகம்புறமும் கோத்துநின்ற
சிவானந்தப்பெருக்கே மெய்ச்செல்வத் தேவே.

48. பொங்குபல சமயமெனும் நதிக ளெல்லாம்
புகுந்து கலந்திட நிறைவாய்ப்பொங்கி ஓங்கும்
கங்குகரை காணாத கடலே எங்கும்
கண்ணுறக் காண்கின்ற கதியே அன்பர்
தங்க நிழல்பரப்பி மயற்சோலை யெல்லாம்
தணிக்கின்ற தருவே பூந்தடமே ஞானச்
செங்குமுதம் மலரவரும் மதியே யெல்லாஞ்
செய்யவல்ல கடவுளே தேவ தேவே.

"நாய்போல் குரைப்பர் துன்மார்க்க சங்கத்தவர்"

49. வான்காறு மைநகரை மலர்ந்தான் காதும்
கன்காறுவுள் உருத்திரரும் மந்திரக் காறுவன்
நான்காறு விட்டுத்து அதினைக்காண்பேம் என்று
நல்லோர்கள் சவிசொன்ற கவிபெ வெட்டை
யான்காறு உனக்கலைப் பலர்த்தா மின்று
வான்கடே ! ஆனந்த மயிலை என்று
ஆன்காறு இனங்கன்றுப் அமரர்த பசுஞ்
அன்பர்தனைக் கலந்தவர்புறும் அமைத்தேனே.

50. பொய்த்தொடை விருப்பத்தை போதிக் கேள்வி
பிடித்துக் கெலித்த இல்லை விகத்தோடு
அக்குணம் அற்ற பருபோதி உண்மை
அறிந்தபடி இருபேறி அருளான் என்றுமாம்
மைக்குணக் கறைந்தேறி மற்ற செல்வாக்
கடத்தேறி பொனையேயுற் கழிபேறி
எக்குணமும் அறக்கெலித்தோர் கண்டன் காட்டும்
என்மின்ற அருமையோ இன்பத் தேனே.

51. பற்றிய முக்தர்களை பேல்வாம் வலைப்ப
பழம்போல விருக்குஞ்ற பழமே மன
பெற்றியாய் பெரும்பதமே பதநதைக் காட்டிக்
பெருமானே ஆனந்தப் பேற்றின் மணித்தேய

" கடுங் கண்டகர்க் கெல்லாம் கசக்கும் மருந்து "

உற்றறியாது இன்னுமின்னும் மறைக ளெல்லாம்
ஓலமிட்டுத் தேடுகின்ற ஒன்றே ஒன்றாங்
கற்றறியாப் பேதையேன் றனக்கும் இன்பங்
கனிந்தளித்த அருட்கடலே கருணைத் தேவே.

52. மெய்யுணர்ந்த வாதவூர் மலையைச் சுத்த
வெளியாக்கிக் கலந்துகொண்ட வெளியே முற்றும்
பொய்யுணர்ந்த எமைப்போல்வார் தமக்கும் இன்பம்
புரிந்தருளுங் கருணைவெள் ளப்பொற் பேஅன்பர்
கையுறைந்து வளர்செல்விக் கனியே உள்ளங்
கரைந்துகரைந் துருக அவர்கருத்தி னூடே
உய்யும்நெறி ஒளிகாட்டி வெளியும் உள்ளும்
ஓங்குகின்ற சுயஞ்சுடரே உண்மைத் தேவே.

53. ஒலிவடிவு நிறம்சுவைகள் நாற்றம் ஊற்றம்
உறுதொழில்கள் பயன்பலவே றுணர்வாஎங்கும்
மலிவகையாய் எவ்வகையும் ஒன்றாய் ஒன்றும்
மாட்டாதாய் எல்லாமும் வல்ல தாகிச்
சலிவகை இல்லாத முதற்பொருளே எல்லாந்
தன்மயமாய்விளங்குகின்ற தனியே ஆன்றோன்
அலிவகை அல்லாதவகை கடந்து நின்ற
அருட்சிவமே சிவபோகத் தமைந்த தேவே.

54. பேராய அண்டங்கள் பலவாம் பிண்ட
பேதங்கள் பற்பலவும் பிண்டாண்டத்தின்
வாராய பல பொருளும் கடலும் மண்ணும்
மலைகளும் கடலினமும் மனமும் வானும்
சோராத வான்கீழும் அறுவும் மற்றை
உயிர்களையும் அனந்தமுரும் நீக்கா வுயிரா
மாறாயும் அமர்பரிது என்று அமர்ந்த தேவும்
அறுதியிடப் பிரேக்க அருளமாருதச் சேவ்வே.

55. கற்பங்கள் பலகோடி செல்லத் தீய
கலக்கமற மெய்யின்றேற் காலவன்றிப்
பொற்பற மொட்டுளின்றி உறக்கமின்றிப்
பசித்து வருந்ப பட்டப் புன்பொறியை நம்பி
நிற்பவருக்கு ஒளித்து மறைந்து ஒளித்தபோக
நீண்புனலைக் குளித்து ஆனந்தமுத்தேமே
வாழ், நிற்பதற்கு இன்பமாய் நிறைந்த ஞானத்
திருவாளர் பட்டணத்துத் தேவ தேவே.

56. பட்டினத்து எல்லோனைய மனத்தால் வாக்கால்
மதித்திடும் பயன்பெறுமாம் காரண என்றே
பட்டணத்த மெய்யறிவோர் காணம் நீக்கி
கடையகத்தில் வருவேவாக் குற்றிமானைய

" எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ்க "

விட்டகன்று கருமமலை போதம் யாவும்
விருத்தொழிந்த சகசமல வீக்கம் நீங்கிச்
சுட்டகன்று நிற்கஅவர் தம்மை முற்றுஞ்
சூழ்ந்து கலந்திடுஞ்சிவமே துரியத் தேவே.

57. உருநான்கும் அருநான்கும் நடுவே நின்ற
உருவருவம் ஒன்றாம்இவை உடன்மே லுற்ற
ஒருநான்கும் இவைகடந்த ஒன்றுமாய் அவ்
வொன்றின் நடுவாய் நடுவுள்ஒன்றாய் நின்ற
இருநான்கும் அமைந்தவரை நான்கி லேறும்
எண்ணெண்கின் மேலிருந்தும் இறையே யாவைக்
கருநான்கும் பொருள்நான்குங் காட்டும் முக்கட்
கடவுளே கடவுளர்கள் கருதுந் தேவே.

58. பாங்குளநாம் தெரிதும் எனத் துணிந்தோடிப்
பழமறைகள் தனித்தனியே பாடிப் பாடி
ஈங்குள தென்று ஆங்குளதென்று ஓடி யோடி
இளைத்துஇளைத்துத், தொடர்ந்துதொடர்ந் தெட்டுந்
தோறும், வாங்குபர வெளிமுழுதும்நீண்டு நீண்டு
மறைந்து மறைந்து ஒளிக்கின்ற மணியேயெங்குந்
தேங்குபரமானந்த வெள்ளமே சச்
சிதானந்த அருட்சிவமே தேவ தேவே.

ஜீவஹிம்சை நேரிடுங்கால் எவ்விதமாவது தடைசெய்

59. எழுந்தறிந்து அவையுணர்ச்சி போல அனைத்து
இயலறிவோர் அறிவினில் அன்பெறும் சூழ்ச்சி
பழுத்தளிந்து மென்மையுஞ் சுவையேறும் பொங்கிப்
பழம்பொருளாம் ஆனந்தப் பழமே மாமைக்
கழுத்திருந்து கருமைதந் தவையம் உய்யக்
கண்டெனறிகோர் தம்பிசைக்கருளை காட்டு
விழுத்துணையாய் அமர்ந்தருளும் பொருளே மான
வெளியிலுறை ஆனந்த விமலத் தேவே.

60. உருத்திரர் காரணர் போய் விண்ணேறார் சேர்க்கர்
உருவுடையர் காரணர் இயங்கர் ஆர்கள்
மருத்துவர் போமியர் சித்தர் முனிவர் மற்றை
வானவர்கள் முதலியோர் தம் மனத்தால் தேடக்
கருத்துறிந்து காரித்தயே செய்ய சேதன்
கடவினை மற்றனைத்தும் காணென என்று
வருத்துறுந்து ஆங்கு அவனோர புலம்ப நின்ற
வருதவெளியே இன்ப மயமாக் தேவே.

61. பாயிரமா மறை அனைத்தும் அனைத்தும் இன்னும்
பார்த்து அனந்த காண்பம் என்ப் பல்கால் மேவி
ஆயிரம் ஆயிரமுகங்களாலும் பன்றுதின்
அனந்தனக்கு நீர் அளத்தினையும் அளவுகாணு

தேஇரங்கிஅழுது சிவசிவ என்று ஏங்கித்
திரும்பஅருட் பாலெனிலாம் சிவமே என்ற
தாயிரங்கி வளர்ப்பதுபோல் எம்போல் வாரைத்
தன்னருளால் வளர்த்தென்றுந் தாங்குந் தேவே.

[பொதுநூல் : வேதம்]

62. அந்தரமிங் கறிவோம் மற்றதனில் அண்டம்
அடுக்கடுக்காய் அமைந்த வளவறிவோம் ஆங்கே
உந்துறும் பல்பிண்டமிலே அறிவோம் சீவன்
உற்றதிலே அறிவோம்மற் றனைத்தும் காட்டும்
எச்சைதனைது அருள்விளையாட்டு அந்தோ அந்தோ
எள்ளளவும் அறிந்திலோம் என்னே என்று
முந்தனைத்து மறைகளெலாம் வழுத்த நின்ற
முழுமுதலே அன்பர்குறை முடிக்குந் தேவே.

[அனுபவநூல் : உபநிடதம்]

63. தோன்றுபர சாக்கிரமுங் கண்டோம் அந்தச்
சொப்பனமுங் கண்டோம் மேற்சுழுத்தி கண்டோம்
ஆன்றபர துரியதிலே கண்டோம் அப்பால்
அதுகண்டோம் அப்பாலாம் அதுவுங் கண்டோம்

என்றடைய சாக்கிரதை கண்டோம் அப்பால்
இருத்தினைக் கண்டேலாம் என்னேனைன்று
சான்றுபடக் கொள்ளாம் வழுத்த நின்ற
தன்மயமே சின்மயமே சகத்தே தேவே.

[சிறப்புநூல் : ஆகமம்]

64. பரிக்கிரக சிவரூபந் தொடர்ந்தோன் றேயை
பாலிக்கு நிலையினதும் பார்த்தோம் பாசம்
எரிக்குமியற் பாசநிலைக் கண்ணெல்லை
யம்பிறேனும் அப்பாலும் எட்டப் போனேனும்
தெரிக்கரிய வெளியுள்ளும் தெரிந்தோம் எங்கும்
செயமேவு சின்மயத்தர் சித்தர் தேறும்
தரிக்கரிதென் றுஆகமங்க ளெல்லாம் போற்றத்
தனிநின்ற பரம்பொருளே சகத்தே தேவே.

[கலைகள் : பதநூல்]

65. மனக்குமரர் தேருண்ட வண்டே போல
வளர்பாரா வர்த்த முண்டு மகிழ்ந்தே எல்லாம்
இணைக்குறைக் கலந்தலைந்து அதீத மாதற்கு
இயற்கையிலே யாதுமதனால் எம்மாற் கூறும்

"நல்லோர் உறவு நன்மையே தரும்"

கனைக்குவழக்கு அனைத்தினையும் கடந்தது அதற்குள்ள
காண்பரிது இங்குள்ளவர்க்கும் எனக் கலைகளெல்
லாம், பினைக்கறநின்று அலப்பிட்டுத் தனித்து நின்றும்
பெரும்பதமே மதாதீதப் பெரிய தேவே.

66. பொதுவென்றும் பொதுவில்நடம் புரியா நின்ற
பூரணசிற் சிவமென்றும் போதானந்த
மதுவென்றும் பிரமமென்றும் பரம மென்றும்
வகுக்கின்றோர் வகுத்திடுக அதுதானென்றும்
இதுவென்றும் சுட்டவொணாது அசைவும் சும்மா
இருப்பதுவே துணிவெனக்கொண்டிருக்கின்றோரை
விதுவென்ற தண்ணளியாற் கலந்து கொண்டு
விளங்குகின்ற பெருவெளியே விமலத் தேவே.

67. அருமறை ஆகமங்கள் முதல் கலை எல்லாம்
அமைந்தமைந்து மற்றவைக்கும் அப்பாலாகிக்
கருமமறந்த உயிர்கள்தொறுங் கலந்து மேவிக்
கலவாமற் பன்னெறியுங் கடந்து ஞானத்
திருமணிமன் றகத்து இன்ப வுருவாய் என்றுந்
திகழ்கருணை நடம்புரியும் சிவமே மோனப்
பெருமலையே பரமஇன்ப நிலையே முக்கட்
பெருமானே யெத்திறத்தும் பெரிய தேவே.

" அருந்தல் பொருந்தலில் ஜாக்கிரதை !"

68. என்னுயிர்நீ என்னுயிர்க்கோர் உயிருநீ என்
 றென்னுயிர்க்குத் துணைவனீ என்னை யீன்ற
அன்னைநீ என்னுடைய அப்பனீ என்
 அரும்பொருணீ என்றிதயத் தன்புநீ என்
நன்னெறிநீ எனக்குரிய உறவுநீ என்
 நற்குருநீ எனைக்கலந்த நட்புநீ என்
றன்னுடைய வாழ்வுநீ என்னைக் காக்குந்
 தெய்வனீ என்றுரைய நாயுற்ற தேவே.

69. நானாகித் தானல்ல தொன்றும் இல்லாத்
 தன்மையதாய் எல்லவைக்குந் தலைவனாகி
வானாகி வளியனலாய் நீரு மாகி
 மலர்தலைய உலகாகி மற்றும் ஆகித்
தேனாகித் தேனின் சுவையு மாகித்
 திகழ்கின்ற பொருளாகித் தெய்வமான
நானாகி என்னிறையாய் நின்றாய் நின்னை
 காணுமே யெவ்வாறு கவிழ்ந்து மாறே.

70. ஆனேறும் பெருமானே அரசே என்றன்
 ஆருயிருக் கொருதுணையே அருட்டெள்ளமுதே
தேனேறும் மலர்ச்சடையெஞ் சிவமே யெல்லைச்
 செழுஞ்சுடரே ஆனந்தத் தெய்வமே என்

னையேனையும் உயிர்க்குள்நிறை ஒளியே எல்லாம்
உடையானே நின்னடிச்சீர் உன்னி அன்பர்
வானேறு கின்றார்நான் ஒருவன் பாவி
மண்ணேறி மயக்கேறி வருந்துற் றேனே.

71. செஞ்சடையெம் பெருமானே திருமால்காணாச்
செழுங்கமலக் காலவனே சிவனே சூழ்ந்த
மஞ்சடையும் மதிற்றில்லை மணியே ஒற்றி
வளர்மருந்தே என்னுடைய வாழ்வே வேட்கை
அஞ்சடைய வஞ்சியர் மாலடைய வஞ்ச
மடையரொடும் ஆயாடைய அகன்ற பாவி
நெஞ்சடைய வினையேயோ வினையே யெய்மெய்ச்
நெறியுடையார் நெஞ்சமர்ந்த நீதனன்றே.

72. அன்னையினும் பெரிதினிய கருணை வைத்தும்
ஆரமுதே என்னுறவே அரசே இந்த
மண்ணுலகில் அடியேனை என்னே துன்ப
வலையில் அகப்படஇயற்றி மறைந்தாய் அந்தோ
பொன்னை மதித் திடுகின்றோர் மருங்கே சூழ்ந்து
போனகமும் பொய்யுரையும் பொருள்கவர்ந்தேன்
என்னை உனக்கொண்டருளியோ கொண்டிலையோ
என்செய்வேன் என்செய்வேன் என்செய்வேனே.

ஆகாரம், மைதுனம், நித்திரை, பயம்—அவலோபமு

73. **படிந்தேன்** பொய்யுலகியல் ஆழ் கடல் எய்துமய் இடைய
படைப்பித்தாய் அஞ்ஞானம் அப்பயப்படியில் இச்சை
ஒடித்தேன் நான் ஒடித்தேறு ஒடிப்பித்தாய் பின்
உன்னைப்பெய குலைவேமை நான் உருகுமாளம்
பிடித்தேன் மற்றவுலங்கீ பிடிப்பித்தாய் இப்
பேதையேன் இன்னருளைப் பெற்றுயர்போல
கடித்தேன் எம் பெருமான் அடைதானும் காலே
கடித்தேறு அன்னதுநீ கடிப்பித்தாயோ.

74. **மந்தேறி** அலைதவழ்போல் எழுந்த வழுக்கை
மையேறி விருப்பேறி மதத்தேறு
பித்தேறி உழல்கின்ற மனத்தவல் ஆமித்த
பேயேறி நலிகின்ற பேதை யாமேன்
விதேறி விளைவேறி மதிழ்கின் தீங்கியால்
மெய்யேறி அன்பரெலாம் விளங்கு நின்றார்
ஒப்பேறி உயர்க்குமாய் நிறைந்த மக்கள்
உடையாயோ இதுதகுமோ உரைக்க லேனே.

75. **மதியணிந்த** முடிக்கனியே மணியே எல்லாம்
வல்லஅருட் குருவே என்னமுதன் வாழ்க்கை
கதியளிக்கா அம்பலமாம் அடைவோர் ஒன்றும்
கண்டறியேன் கருமத்தாற் கலங்கி அந்தோ

" மலமுல உடாதிகளைக் கிரயமாக ஒழி "

பொறியனைத்து மிரித்துழலும் வகைபோலப்
பொய்ப்புலனிற் பொய்சமைத்து புலம்பாநின்றேன்
அறியனைத்த நின்னருள் என்றனக்கும் உண்டோ
இன்றெனில் இப்பாவியேன் சொல்வதென்னே.

76. என்னரசே என்னுயிரே என்னை ஈன்ற
என்தாயே என்குருவே எளியேன் இங்கே
தன்னரசே செலுத்தி எங்கும் உழலாநின்ற
சஞ்சல நெஞ்சகத்தாலே தயங்கி அந்தோ
மின்னரசே பெண்ணமுதே என்று மாதர்
வெய்ய சிறுநீர்க் குழிக்கண் விழவே எண்ணிக்
கொன்னைரசேர் கிழக்குருடன் கோல்போல் வீணே
குப்புறுகின் றேன்மயலிற் கொடியனேனே.

77. அல்லிலங்கு செழுஞ்சடாய் அடியார் உள்ளத்து
அமர்ந்தருளுஞ் சிவகுருவே அடியேன் இங்கே
இல்லிலங்கு மடந்தையென்றே எந்தாய் அந்த
இருப்பு விலங்கினை ஒழித்தும் என்னே பின்னும்
மல்லிலங்கு யாக்கையர்தம் ஆசை யென்னும்
வல்விலங்கு பூண்டடர்ந்தோ மயங்கி நின்றேன்
புல்விலங்கும் இதுசெய்யா ஓகோ இந்தப்
புலைநாயேன் பிழைபொறுக்கிற் புதிதே அன்றே.

“மலஜல உபாதிகளில் தடை நேரா வண்ணம் நட”

78. வன்கொடுமை மலிந்திடு அடியார் தம்மை
வாழ்விக்கும் அருளுடையின் மலர்த்தாள் என்னை
முன்னெறி சென்றிடும் அடியேன் தன்னை இந்த
மூடமனம் இவ்வுலக முயற்சி காட்டிப்
பின்னெறிசென் றலைத்திடுக்குது அந்தோநாயேன்
பேரிடுக்கப் பித்தனைப்போல் பிதற்றி நின்றேன்
என்கொடுமை என்பாவம் எந்தாய் எந்தாய்
என்றுரைப்பேன் எத்துயரென் என்செய்வேனே.

79. உய்நெறிந்து போயடியார் தம்மை எல்லாம்
உண்மைநிலைபெற அருளும் உடையாய் இந்த
மையலுறக் கொடுங்கண்ணார் மயக்கில் ஆழ்ந்து
வருந்து நின்றேன் அல்லாமல் மலர்த்தாள் எண்
ணிக், கைகுவித்துக் கண்களில்நீர் பொழிந்து நான்றுர்
கனிந்துரைக் கருத்திலேக் கலந்த தன்றோ
செய்குவித்துக் கொன்றதுவே கொன்றிலையோ
திருவருளை அறியேன் என் செய்கு வேனே.

80. அருள்வெளியில் ஆனந்த வடிவில் நின்று
ஆடுகின்ற பெருவாழ்வே அரசே இந்த
மருள்வலையில் அகப்பட்ட மனத்தால் அந்தோ
மதிகலங்கி மெய்ம்மலைந்தோர் வழிகானுறேனே

இருள்நெறியிற் கோலிழக்க குருட்டு மனம்போல்
என்றுநெல் லாம்என்னை மங்கி நோக்கி
உருள்சகடக் காற்போலுஞ் சுழலாநின்றேன்
உய்யும்வகை அறியேன் இங் கொறியனேனே.

81. கற்றவனை நகைக்கும் உணவளிக்கும் உடன்றன்
கருணைநிலைதனை அறியேன் கடையேன் இங்கே
எற்றவனை எறும்பேபோல் திரிந்து நாளும்
இளைத்துனது அருள்காணேன் எந்தாய் அந்தோ
பெற்றவளைக் காணாத பிள்ளை போலப்
பேதுறுகின்றேன் செய்யும்பிழையை நோக்கி
இற்றவனைக் கேள்விடல்போல் விடுதியேல் யான்
என்செய்வேன் எங்குறுவேன் என்சொல்வேனே.

82. அடிமைசெயப் புகுந்திடும் எம்போல்வார்குற்றம்
ஆயிரமும் பொறுத்தருளும் அரசே நாயேன்
கொடுமைசெயும் மனத்தாலே வருந்தி அந்தோ
குரங்கின்கை மாலையெனக் குலையாநின்றேன்
கடுமைசெயப் பிறர்துணிந்தால் அடிமைதன்னைக்
கண்டிருத்தல் அழகன்றே கருணைக் கெந்தாய்
செடிமையுளப் பாதகனேன் என்செய்வேன் நின்
திருவுளத்தை அறிந்திலேன் திகைக்கின்றேனே.

தீவிரசூரனே ! எவ்வகையிலும் சுக்கிலம் வெளிவிடாதே

83. கும்பாத செய்நெறியோர் மனத்தே என்றும்
　　குறையாத இன்பளிக்கும் அருளே ஆனாய்
நம்பாமல் ஆய்புன்ற வுருக்கு நவோர்
　　நைபயனர் வாயவெழுயிர் சவற் ஆக்க
நம்பாமல் உயிர்குன்ற உபக்கு கின்றான்
　　உள்ளாழ்பயர் அக்கரையில் மாக்கு நின்றே
நிம்பாகல் அழுக்கையாடு தேறாய் செய்யும்
　　தேகஞ்சின்ஞர் நிது அருமே தேவதேவே.

84. மெய்யாம் அவர் கடைக்கண்ணேய ருவை மகி
　　விரித்தருளும் ஒருகவிய பிழல் கொளிக்க
கன்னமைக் குளக்காட்டம் ஆட்ட செய்வாம்
　　கண்ணருக்கும் இராக்கினியேயற் கவலை யாவே
உள்ளாம் கொளித்து உழுவிச்ச நிரியோயர் பின்னார்
　　உய்புமைக வல்லமை நது உண்மை தோறும்
பொன்னே மொம்பிராக்க உயம்புமைதக்கத் தோயம்
　　பொங்கி வழிகின்றது நான் பொருக்கிரலவே.

85. எனையறியார் பருமைத்தே ஆன்று கொண்ட
　　என்னரசே என்றுமே இறைவ இன்று
மனையறியாய் பிழைகருதும் மகிழ்ந்தன் போல
　　மதியறியேன் செய்பிழையை மனத்துட்கொண்டே

இடைவிடாது, கோசத்தைக் கயசத்தால் மறைத்தே

தனையறியா முகத்தவர்போல் இருந்தாய் எந்தாய்
தடங்கருணைப்பெருங்கடற்குத்தகுமோகண்டாய்
அனையறியாச் சிறு குழவியாகி இங்கே
அடிநாயேன் அரற்றுகின்றேன் அந்தோ அந்தோ.

86. தீவினை நல்வினை எனும்வன் கயிற்றால் இந்தச்
சீவர்களை ஆட்டுகின்ற தேவே நாயேன்
ஏவினைநேர் கண்மடவார் மையற் பேயால்
இடருழக்கும் சலிப்பின்றி என்னே இன்னும்
நாவினை என்பால் வருந்திக் கறண்டுகின்ற
நாய்க்கு நகைதோன்ற நின்று நயக்கின்றேன்நான்
ஆவினைவிட்டு எருது கறந்திடுவான் செல்லும்
அறிவிலிக்கும் அறிவிலியேன் ஆனவாறே.

87. எம்பெருமான் நின்விளையாட்டு என்சொல்கேனே
ஏதும் அறியாச்சிறியேன் எனைத்தான் இங்கே
செம்புனலால் குழைத்த புலால்சுவர்சூழ் பொத்தைச்
சிறுவீட்டில் இருட்டறையில்சிறைசெய்து அந்தோ
கம்பமுறப் பசித்தழலுங் கொளுத்தி அந்தக்
கரணமுதற் பொறிபுலப்பேய் சுவர்ந்து சூழ்ந்து
வம்பு இயற்றக் காமாதி அரட்டரெல்லாம்
மடிபிடித்துவருத்தவென்றோ வளர்த்தாய் எந்தாய்.

“ உச்சி, மார்பு முதலிய அங்கங்களையும் மறைத்திரு ”

88. அம்பரத்தே ஆனந்த வடிவாய் என்றும்
ஆடுகின்ற மாமணியே அரசே என்போர்
இம்பரத்தும் எழும்பர் உலகக் கடையில் அன்றோ
இடர்முயர்கள் பன்னெறியில் எனை இழுக்க
பம்பரத்தின் சுழ அலைப் பதத்தாய் இந்தப்
பாவிமனம் எனக்குளதாய் பயனென்னில்லை
கொம்பரற்ற இளங்கொடி போல் தளர்ந்தேன் என்னைக்
குறிக்கொள்ளக் கருதுகிலோ குறித்திடாயோ.

•

89. கண்ணுடையாய் உகக்குறும்பே மன்றி வாகும்
காரண காரியங்கடந்த கடவுளே நின்
தண்ணுடைய மலரடிக்கே நிற்கும் அன்பு
சார்ந்திடவே வெம்மாற்போல் உளர்க வெருவேன்
பெண்ணுடைய மணாளனே அழுவின்றேன் நான்
பேதமையால் எப்புகலும் பெறாதேனைப்
புண்ணுடைய புழுவிருக்கும் புன்னெறி சேர்ந்து
புலைவினைக்கு விலையெழுதீன் புலமையோ.

90. பொன்னுடையார் பின்படலோ அவர்கட்குரைப்
பொய்மொழிகள் பன்னிடலோ பொருதிப்போல் இச்
சக், கொள்ளுடையா உடம்பறுக்கப் படிக்கும் சோறு
கொடுக்கலோ குளிக்கு ஆடைகொடுக்கலோமெனக்கு

"சஞ்சரிக்குங்கால் காலில் கவசம் தரித்திடு"

மின்னிடையார் முடைச் செருநீர்க் குழிக்கண் அந்தோ
வீழ்ந்திடவோ தாழ்ந்து இளைத்து விழிக்கவோ தான்
என்றுடையாய் என்றுடையாய் என்னை இங்கே
எடுத்து வளர்த்தனை அறியேன் என்சொல்வனே.

91. வருகணத்து வாழ்ந்திடுமோ வீழுமோ இந்த
மலக்கூடு என்று அறிஞரெலாம் வருந்தக்கேட்டும்
அருகணைந்துக் கொளப்பெண்பேய் எங்கேமேட்டுக்கு
அடைத்திட வெண்சோறெங்கே ஆடை எங்கே
இருகணுக்கு வியப்பெங்கே வசதியான
இடமெங்கே என்றுதிரிந்து இளைத்தேன் அல்லால்
ஒருகணத்தும் உனைநினைந்த துண்டோ என்னை
உடையானே எவ்வகைநான் உய்யுமாறே.

92. பொன்மலையோ நிதிதெனப் போனசைபோக்கிப்
புவிநடையில் பற்பலகால் போந்து போந்து
தென்மலையோ நிதிமலையோ என்று தேடி
நிலைகுலைந்த தன்றி உனை நினைந்தகேடி
மன்மலையோ மாமணியோ மருந்தோ என்று
வழுத்தியதே இல்லைஇந்த வஞ்சநெஞ்சம்
கன்மலையோ இரும்போசெம் மரமோ பாறைக்
கருங்கல்லோ பாய்முருட்டுக்கட்டையோ.

" அழுக்காடை உடுத்தாதே "

93. தம்மையறிந்து அருளைப் பெறுதல் உண்மையின் தருமே
தன்மையுடையார் திருக்கூட்டம் என்று நாடுவன்
வெம்மையெலாம் தவிர்த்து மனம் சலிக்கச் செய்வி
விருந்துசெய் மெய்யறிவால் விட்டுவிடுங் கன்மம்
செம்மையெலாம் தரும் சேவை அதனை ஏற்றுக் கொண்டு
செறிந்த பதங்களைக் கொண்டு தெரியும் வண்ணம்
இம்மையிலே எல்லாமுந் தரும் அருள் நேர்ந்த
இன்பமெலாம் அடைய ஆமே வழி பேசிலே.

94. அடியனேன் பிறவியினைத் தொலைத்து ஆட்கொள
அன்புடனருள் கடலே என்றே நாடும் அரசே இக்கால்
கொடியனேன் செய்கையைக் கொண்டு நன்கருள்
கொன்றுவிட்டுப் போவதெனின் குறிப்பது என்கோ
நெடியவினை முற்றுடனே சமைத்தோர் தம்
செம்பிறையைப் போன்ற ஆடுமாம் பொருந்த மாயை
ஓடியதோ நின்றதெனப் பெருங் கருணை வள்ளல்
எனை மறைந்து நலம் திருக்குவிதந்தனன் அம்மே.

95. கண்மையகலும் போருட்டுக் கண்ணுற் போதல்
கருத்தறியாத் துயரிலே நீ கண்களைந்தே
உண்மைகள் கொள விடுத்தே ஒருவன் பின் போம்
ஒருவர்போல் மாயையிலுள் உலகும் போதில்

“ பூதம் அகன்றவர் பகுதி ”

மண்மயக்கம் பெரும்பிடையக் காட்டில் அந்தோ
மதியிலேன் மாழாந்து மயங்குகின்றேன்
வண்மையுற்ற நியதியின்பின் என்னை விட்டே
மறைந்தனையே பரமே நின் வண்மை என்னே.

96. நற்றாயும் பிழை குறிக்கக் கண்டோம் இந்த
ஞாலத்தே மற்றவர்யார் நாடார் வீணே
பற்றாயும் அவர்தமைநாம் பற்றோம் பற்றில்
பற்றாத பற்றுடையார் பற்றி உன்னை
உற்றாயுஞ் சிவபெருமான் கருணை ஒன்றே
உறுபிழைகள் யாத்தனையும் பொறுப்பது என்று
உன் பொற்றாளை விரும்பியதும் மன்று ளாடும்
பொருளேஎன் பிழையனைத்தும் பொறுக்கவன்றே.

97. எண்ணியநம் எண்ணமெல்லாம் முடிப்பான் மன்றுள்
எம்பெருமான் என்றுமகிழ்ந்து இறுமாந்து இங்கே
நண்ணிய மற்றையர் தம்மை உறுமை பேசி
நன்கு மதியா திருந்த நாயி னேனைத்
தண்ணிய நல்அருட் கடலே மன்றில் இன்பத்
தாண்டவஞ் செய்கின்ற பெருந்தகையே எங்கள்
புண்ணியனே பிழைகுறித்து விடுத்தி யாயில்
பொய்யனேன் எங்குற்று என்புரிவேன் அந்தோ.

“மனைப் புநவ மந்திரின் கண்ணே நிறைந்து”

98. அன்பர் இருதயம் கோயிலாகக் கொண்டே
அற்புதச் சிற்சபையுறங்கும் அரசே இங்கு
வன்பரிடைச் சிறியேனை மயக்க வைத்து
மறைத்தனையே ஆனந்த வடிவோய் நின்னைத்
துன்ப வடிவுடைப் பிறர்ப் பிரிந்து போனோர்
ஆரிய வடிவினன் என்று சொன்ன செல்வம்
இன்ப வடிவுடைத்தன்றோ என்றாய் அந்தோ
என்னளவென் சொல்வேன் இப்பேதை யேனே.

99. புற்றேங்கும் அரவென்னப் பணியக் கொண்டு
பொன்மேனிதனில் அணிந்த பெருமே மாயை
உற்றிருக்கும் வஞ்சமனக் கல்லை யேனை
உடைக்கொண்டு பணிகொள்வது உனக்கே ஒக்கும்
மற்றொருவர் அவரெல்லாம் பெருமை வேண்டும்
வன்மனத்தர் எனைவேண்டார் என்னாலே நான்
கற்றிருக்கும் அறிவறியேன் பலவாச் சொல்லும்
கருத்தறியேன் எனக்கருணைக் கருதுவாயே.

100. அருளுடைய பரம்பொருளே மன்றில் வாழும்
ஆனந்தப் பெருவாழ்வே அன்பர் நெஞ்சம்
தெருளுடைய உளமுழுதும் கோயில் கொண்ட
சிவமே மெய்யறிவுருவாந் தெய்வமே இம்

மனதைத் துரிசயத்தில் பற்ற இருக்கச் செய்

மருளுடைய மனப்பேயை ஓயவொன் செய்
வன்பிழையைச் சிறிதேனும் மதித்தி யாமல்
இருளுடைய பவக்கடல்விட் டேறேன் என்னை
ஏற்றுவதற்கு என்னுளக என் இன்பத் தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கதவந் திறத்தல்

திருக்கதவந் திறவாயோ திரைகளெலாந் தவிர்த்தே
திருவருளாம் பெருஞ்சோதித் திருவுருக்காட் டாயோ
உருக்கியமு தூற்றெடுத்தே உடம்புயிரோ டுளம்
ஒளிமயமே யாக்குறமெய் யுணர்ச்சியரு ளாயோ
கருக்கருதாத் தனிவடிவோய் நின்னையென்னுட் கலந்தே
கங்குல்பகலின்றியென்றுங் களித்திடச் செய்யாயோ
செருக்கருதா தவர்க்கருளுஞ் சித்திபுரத் தரசே
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே.

மணிக்கதவந் திறவாயோ மறைப்பையெலாந் தவிர்த்தே
மாற்றறியாப் பொன்னேநின் வடிவுகாட் டாயோ
கணிக்கறியாப் பெருநிலையி லென்னைநிறுத் தியதே
கலைகடந்த பெரும்போகங் கண்டிடச் செய்யாயோ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 2

கூறுகின்ற [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 3

வேதநெறி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 4

" தன்னை யறியா திருப்பவனே பெரியோன் "

கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக்கொண் டாடும்
கண்மூடி வழக்கமெலாம் மண்மூடிப் போக
மலைவறுசன் மார்க்கமொன்றே நிலைபெற எவ்வுலகும்
வாழ்ந்தோங்கக் கருதியருள் வழங்கினையென் றனக்
கே, உலைவறுமிப் பொழுதேநற் றருணமென நீயே
உணர்த்தினைவந் தணைந்தருள்வா யுண்மையுரைத்த
வனே, சிலைநிகர்வன் மனக்கரைத்துத் திருவமுதமளித்
தோய், சித்தசிகாமணியே யென்றிருநட நாயகனே. 5

திருத்தகுமோர் தருணமிதில் திருக்கதவந் திறந்தே
திருவருட்பே ரொளிகாட்டித் திருவமுத மூட்டிக்
கருத்துமகிழ்ந் தென்னுடம்பிற் கலந்துளத்திற் கலந்து
கனிந்துயிரிற் கலந்தறிவிற் கலந்துலக மனைத்தும்
உருத்தகவே யடங்குகின்ற வழிதொறும் பிரியா
தொன்றாகிக் காலவரை யுரைப்பவெலாங் கடந்த
திருத்தியொடு விளங்கியரு ளாடல்செய வேண்டுஞ்
சித்தசிகா மணியேயென் திருநடநா யகனே. 6

திருப்பள்ளி யெழுச்சி

பொழுது விடிந்ததென் னுள்ளமென் கமலம்
பூத்தது பொன்னொளி பொங்கிய தெங்குந்
தொழுதுநிற் கின்றனன் செய்பணி யெல்லாஞ்
சொல்லுதல் வேண்டுமென் வல்ல சற்குருவே

"சுகத்தையும் துன்பத்தையும் சமமாக எண்"

முழுதுமா முனிவரு வாகம வேத
　　முறைநவெ லாமொழி யின்றமுள் ளவனே
எழுதரு வரியவிர் அருட்பெருஞ் சோதி
　　என்தந்தையே பள்ளி யெழுந்தருள் வாயே.

துற்றுணை மனைப்பேய்த் தெளிக்கது ஞானம்
　　தோன்றிடப் பொன்னொளி தோற்றிய கதிர்தான்
நிற்றுணை யோரிலை உதயஞ்செய் ததுமா
　　நித்தன் அப்பலன் செய்திடக் குழ்த
கற்றுணை சன்மார்க்க சங்கத்தா ரெல்லாம்
　　கண்ணினர் தோத்திரம் பண்ணி நிற்கின்றார்
எற்றுணை யனித்தவெ அருட்பெருஞ் சோதி
　　என்னம்மையே பள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 2

கல்லாய மனக்கருங் கரையப்பொன் னொளிதான்
　　கண்டது காருணும் விண்டது தொண்டர்
பல்லாரு மெய்ந்நினர் பாடுகின் றதுபோல்
　　பாடுகின் றாண்டு விரவுகின் றாரப்
கல்லார்மெய்ந் ஞானிகள் யோகிகள் பிறரும்
　　எண்ணினர் சூழ்ந்தனர் புண்ணிய நிதியே
எல்லாஞ்செய் வல்லவன் அருட்பெருஞ்சோதி
　　என்தெய்வ மேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 3

" மனதை அக்கிரமத்தில் செல்லாது கண்டித்திரு "

புன்மாலை யிரவெல்லாம் புலர்ந்தது ஞானப்
பொருப்பின்மேற் பொற்கதிர் பொலிந்தது புல
வோர், சொன்மாலை தொடுத்தனர் துதித்துநிற்கின்றார்
சுத்தசன் மார்க்கசங் கத்தவரெல்லாம்
மன்மாலை மாலையா வந்துசூழ் கின்றார்
வானவர் நெருங்கினர் வாழியென் கின்றார்
என்மாலை யணிந்தவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்பதி யேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 4

ஒருமையி னுலகெலாம் ஓங்குக வெனவே
ஊதின சின்னக ளூதின சங்கம்
பெருமைகொள் **சமரச சுத்தசன் மார்க்கப்**
பெரும்புகழ் பேசினர் பெரியவர் சூழ்ந்தார்
அருமையு மெளிமையு மாகியன் ருகி
அம்பலத் தேசித்தி யாடல்செய் பதியே
இருமையு மளித்தவென் அருட்பெருஞ் ஜோதி
என்னர சேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. 5

மதம்பிடித் தவரெல்லாம் வாய்ப்பிடிப் புண்டு
வந்துநிற் கின்றனர் வாய்திறப் பிப்பான்
கதம்பிடித் தவரெல்லாம் கடும்பிணி யாலே
கலங்கினர் சூழ்ந்தனர் குலம்புறு கின்றார்

“ எல்லவரும் தம்மவர்களாகச் சமத்திற்கொள் ”

[illegible] அம்பலம் பாட்டிட
[illegible]
[illegible] அருட்பெருஞ்சோதி
[illegible] பெறுந்தருண் [illegible]. 6

[illegible]
அமர்ந்தருட் ஜோதியோன் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] அருட்பெருஞ்சோதி
[illegible] பெறுந்தருண் [illegible]. 7

திருவுந்தியார்

இரவு விடிந்த திணையடி வாய்த்தன
பரவி மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீ பற
பாடியு மாடினே னென் றுந்தீ பற. 1

பொழுது விடிந்தது பொற்பதம் வாய்த்தன
தொழுது மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீ பற
சுகவடி வுற்றேனென் றுந்தீ பற. 2

தூக்கந் தொலைந்தது சூரியன் தோன்றினன்
ஏக்கந் தவிர்ந்தேனென் றுந்தீ பற
இன்னமு துண்டேனென் றுந்தீ பற. 3
எந்தையைக் கண்டே னிடரெலா நீங்கினேன்
சிந்தை மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீ பற
சித்திகள் பெற்றேனென் றுந்தீ பற. 4
தந்தையைக் கண்டேனான் சாகாவரம்பெற்றேன்
சிந்தை களித்தேனென் றுந்தீ பற
சித்தெல்லாம் வல்லேனென் றுந்தீ பற. 5
முத்தியைப் பெற்றேனம் முத்தியினால் ஞான
சித்தியை யுற்றேனென் றுந்தீ பற
சித்தனு மானேனென் றுந்தீ பற. 6

சண்முகர் கூலைப்பாட்டு

வாரும்வாருந் தெய்வ வடிவேல் முருகரே
வள்ளி மணாளரே வாரும்
புள்ளி மயிலோரே வாரும். 1
சங்க மொலித்தது தாழ்கடல் விம்மிற்றுச்
சண்முக நாதரே வாரும்
உண்மை விநோதரே வாரும். 2

உயிர்க்கொலை செய்வோர்க்கு உபகாரஞ்செய்யாதே

செங்கதிர் தோன்றிற்றுத் தேவர்கள் சூழ்ந்தனர்
செங்கமல பாதரே வாரும்
எங்குரு நாதரே வாரும். 3
பத்தர்கள் சூழ்ந்தனர் பாடல் பயின்றனர்
பன்னிரு தோளரே வாரும்
பொன்மலர்த் தாளரே வாரும். 4
மாலை கொணர்ந்தனர் மஞ்சனம் போந்தது
மாமயில் வீரரே வாரும்
நீலமயில் தீரரே வாரும். 5
தொண்டர்கள் கூடுவர் தோத்திரம் பாடுவர்
சுப்பிர மணியரே வாரும்
வைப்பிர வணியரே வாரும். 6

கணபதி தோத்திரம்

திருமா லறியாச் செம்பொன மேவன்
கருமா முகத்துக் கணபதி சரணம்.

வெண்பா

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலம்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே—மன்னவனே
சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்தாள் சரண். 1

உறுதியை நாடுவது—உயிருக்கா ? உடலுக்கா ?

நாதமுங் கடந்து நிறைந்த நின்மலமே நாமெனா அறிந்துளார் குறும், பேதமுங் கடந்த மௌனரா னச் செயத்தைப் பேதையேன் பிடிப்பதென் றுளோ, வேத மூன்று சமய வாதமும் விடுத்தோர் இதயமும் மறையோன் சிரமும், வேதமுந் தாங்கும் பாதனே சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே. ௨

கானல்நீர் விழைந்த மானென வுலகக் கட்டினை நட்டுழன் றலையும், ஈனவஞ்சக நெஞ்சகப்புலை யேனை என்றுகொண் டருளும் நாளுளதோ, ஊனமொன் றில்லா வுத்தமருளத்தே ஓங்குசீர்ப் பிரணவ வொளியே, வேனவில் காத்தோர்க் கினியவா சித்திவிநாயக விக்கினேச்சுரனே. ௩

நடக்கைமா முகமு முக்கணும் பவளச் சடிலமுஞ் சதுர்ப்புயங் களுங்கை, இடக்கை அங்குசமும் பாசமும் பதமும் இறைப்பொழுதேனும்யான் மறவேன், விடக்கனா முடைய வித்தகப் பெருமான் மிகமகிழ்ந்திட அருட்பேறே, மடக்கொடி நங்கை மங்கைநாயகி பொன் வல்லபைக் கணேசமா மணியே. ௪

திருவுங் கல்வியும் சீருஞ் சிறப்புமுன் திருவடிப் புகழ் பாடுந்திறமும் நல், உருவுஞ் சீலமும் ஊக்கமுந்

[illegible] ௫

[illegible] ௬

[illegible] ௭

[illegible]

[illegible]

நின் மலர்த்தாள் போற்றி, ஓங்காரம் காவலாய் முக்கண அருட் சிவ களிற்றே போற்றி, கங்கையாய் மகிழும் செல்வக் கணேச நின் கழல்கள் போற்றி.

வண்ண எண்சீர் விருத்தம்

கலைநிறை கணபதி சரணஞ் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணஞ் சரணம்
தலைவநின் இணையடி சரணஞ் சரணம்
சரவண பவகுக சரணஞ் சரணம்.
சிலைமலை யுடையவ சரணஞ் சரணம்
சிவசிவ சிவசிவ சரணஞ் சரணம்.
உலைவறு பொருளே சரணஞ் சரணம்
உமைசிவை யம்பிகை சரணஞ் சரணம்.

முருகன் தோத்திரம்

வீறுடையாய் பேறுடையாய் வெற்றுடையாய் விண்ண ஞானுடையாய், சீருடையாய் சேயவர்க்கு நல் செழுமை டையாய்—கூடும், முகங்களாறு தாரும் முகவா முதல்வன் னைன், புகல்நா னின்றுன் எம்புகல்.

பிரார்த்தனை மாலை

சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்க ளாறுந் திகழ்கடப் பந், தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களுந் தாமரைத்தாள்

[illegible]

[illegible] ௧

[illegible] ௨

[illegible] ௩

[illegible] ௪

[illegible]

[illegible]

றுன்னக் கனிசுறவே, பனிபே மெளனிநும் எனே வலிர்தாண்டு உன் பதந்தனையே, கனியே உள்ளக்கு வாவென்னவோர் மொழி சொல்குவையே. 5

நல்காத வனர்தம் பாற்செல் நிராத சுவைப்படித்தன் மல்காத வன்மைமருள்செய்கண் டார் மதிவ்லாதவரே பல்காதல் நீக்கிய நல்லோர்க் குறும் பாதுகட்டோ, அல் காத வண்மைத் தணிகா சபைத் தியார்த்தவேனே. 6

அமரா வதியிறைக் காகுயர்த்த அருட்குன்றமே, சமரா புரிக்கரசே தனி காசலைத் தற்பரனே, குமரா பரம குருவே குகாவென்னக் கூவிநிற்பேன், எமராறுவந் திடுங் காலையனேயெனை யென்று கொள்ளே. 7

கொள்ளுண்ட வஞ்சர்தக் கட்டுண்டு வாழ்க்கையில் குட்டுண்டு மேல், தள்ளுண்ட கோயினிற் சுடுண்டு மங்கையர் தோய் வெறுமோர், கள்ளுண்ட காய்க்குள் கருணையுண் டோர்க் கடலமுதத், தெள்ளுண்டதேயர் புகழ்தனி காசலைச் சிற்பரனே. 8

சிற்பகன் மேவுமித் தேகத்தை யோம்பித் திரு வினையார், தற்பகமே விழைக் காழ்க்கேன் தணிகை தனிலமர்ந்த, கற்பகமேயின் கழல்கரு தேனிக் கடைப்

[illegible] 9

[illegible] 10

[illegible] 11

[illegible]

[illegible] 1

[illegible]

தீராத துயர்க்கடலில் விழுந்து காமம்
தியங்கியழு தேங்குவிக்கச் செய்து சிலர்
பாராத செயலெல்லா மெந்த வெந்தாய்
பாவியெனை விட்டனையோ பண்டுள்ள
ஏராய அருள்தருவா யென்றே யேமாந்
திருந்தேனே யென்செய்கேன் யாருமில்லேன்
சீராருந் தணிகைமலை யமர்ந்த பரந்
தெய்வமே நின்கருத்தைத் தெரிந்தி லேனே. 2

அண்ணாவே நின்னடியை யன்றி வேறோர்
ஆதரவிங் கறியேனென் றறிந்து மன்பாற்
புண்ணானேன் றனையின்னு மஞ்சர் பாற்போய்ப்
புலர்ந்துமுக வாட்டமுடன் புலம்பி நிற்கப்
பண்ணாதே யாவனினன் பாவிக் கின்னும்
படுபாவி யென்றென்னைப் பார்த்து மன்னா
எண்ணாதே யானிகவு மேழை கண்டாய்
இசைக்கரிய தணிகையில்வீற் றிருக்குங் கோவே.

அண்ணாவோ என்னுடைமை ஐயாவோ பன்னிரண்டு
கண்ணாவோ வேல்பிடித்த கையாவோ செம்பவள
வண்ணாவோ நற்றணிகை மன்னாவோ என்றென்றே
எண்ணாவோ துன்பத் திருக்கடற்கு மன்னினனே.

தாகங் கொண்டோருக்குத் தண்ணீர் கொடு

பண்டொரு கொழுமலர்ப் பாவி வளர்க்கும்
பாதுமை தழுவிக்கையிற் பாலி பார்க்கிற்
கண்டொரு பசுமைன்றே கனவிலெனுங்
காட்டெண்ணுர் காட்டியவாய் கருணை யதேர
விண்டொருள் ஆதிருவிலூர்க் கரிய துயரை
விளக்கிடும் கணிரை பொன் விட்டுள் விந்தை
தண்டொரு பொருளிற் றனிமை மலர்ப தீவ
சாலியாய் தெறுர் தருவருத் தகை வாழியே. 1

அன்போடு வாம பர்த்த உதக சாயும்
அன்பர்துதல் பெற்றமை யார்த்து மாயேயர்
முன்னே விலை மாற்றுப்ப பொன்வாழ் சொல்லி
முடியேன்செய் தேவருக்கு முனிவே மேயா
பொன்னேடுகை எருட்டுன்றே பொன்றே முனைட்
புனைபும நற்கேர் புலவர் போற்றுக்
கன்னேக்கர் தருத்தன்மை மலர்ப தீவ
சாலபோய் தெறுர் தருவரும் தகை வாழியே. 2

பன்னகுர்வர் உபாசக்கு சுழிக்கு சாரும்
பனைத்துருவி கெள்வருட்பல் பருகக் கிட்டா(கு)
உன்னருக்கொய் வாழ்க்கையெனும் கானத் திக்க
மார்களைக்கட் பாவிய துனைர்க் கிளாதேயா

பரிகொண்டு தவிப்போர்க்கு அன்னங்கொடு

என்னருமை யப்பாவென் னையா வென்றன்
இன்னுயிர்க்குத் துணையாகு மெவர்க்குந் தேவா
தன்னியற்சீர் வளர்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 3

ஓயாது வருமிடியால் வஞ்சர் பாற்சென்
றுளங்கலங்கி நானியிராக் குழன்றேனென் னுளும்
மாயாத துயரடைந்து வருந்தித் தெய்வ
மருந்தாய நின்னடியை மறந்திட் டேனே
தாயாகித் தந்தையாய்த் தமராய் ஞான
சற்குருவாய்த் தேவாகித் தலைப்பக் கொண்ட
சாயாத புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 4

மின்னுரு மிடைமடவா ரல்கு லாய
வெங்குழியில் வீழ்ந்தாழ்ந்து மெலிந்தே னல்லால்
என்னுரு முனைப்போற்றி யறியே னென்னே
யேழைமதி கொண்டேனிங் கென்செய் கேனே
அன்றேயென் னப்பாவென் றாற்று மன்பர்க்
காரமுதே யருட்கடலே யமரர் கோவே
தன்னார்வத் தமர்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 5

தன் முதுகு தனக்குத் தெரியுமா ?

மண்ணிருமி மங்கையரால் மொருளால் அந்தோ
வருந்துமனை மயக்கிலக மாய நின்றேன்
புண்ணியமா கின்னருளே பின்றுணர் காணேன்
பொருந்துமுடை பொன்னுமாம் புல்ல தென்னே
கண்ணுரு வண்டிமாப் பெரிய ரோனை
இன்பமிகு அன்பருள இதயத் தோன்றும்
தண்ணருளும் பொழிற்றண்டலை மண்டிய ஸ்ரீவ
ரணாசியாய் கொறிக்குருகுந் தகை வாழ்வே. 6

வாரூரு வண்ணமென்னைச் செழுக்கும் பொல்லா
கருமத்தொற் றாருவில் மருள் நீதோ
பாருனை மடமையாய்ப் பிசுக மைக்கும்
பாவியேன் முழுமாக்கப் பழய பேயோ
வரிய வண்டமைந்த தீக்கும் தூள
ஸ்ரீமப்பிய பொன்னாசே மிளறிபேர் எந்தாய்
தாருவு பழுத்தவிசை மண்டிய ஸ்ரீவ
ரணாசியாய் கொறிக்குருகுந் தகை வாழ்வே. 7

கல்லா வழக்கையாத் செய்த வினைகள்
அழிக்கு மிருள் கைபாவியேன் அருகையில்லாய்
பொல்லாத பாவியேனை எண்ணி பொன்னிலாய்
புறம்போக்கி லேயா பாக்ய தென்னே

கல்லாருஞ்செய் வல்லவனே தேவர் யார்க்கும்
இறைவனே மயிலேறு மெய்ப்பி ரானே
சல்லாப வளத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 8

பாவவினைக் கோரிடமா மடவார் தங்கள்
பாழ்ங்குழிக்கண் வீழ்மனப் பற்றி யப்பேதை
மாவல்வினை யுடன்மெலிந்திங் குழல்கின் றேனின்
மலரடியைப் போற்றேனென் மதிதா னென்னே
தேவர்தொழும் பொருளேயென் குலத்துக் கெல்லாந்
தெய்வமே அடியருளஞ் செழிக்குந் தேனே
தாவகன்றோர் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 9

உள்ளமனக் குரங்காட்டித் திரியு மென்றன்
உளவறிந்தோ ரையயாநீ யுன்னைப் போற்றாக்
கள்ளமனக் குரங்குகளை யாட்ட வைத்தாய்
கடையனேன் பொறுத்தமுடி கில்லேன் கண்டாய்.
தெள்ளமுதப் பெருங்கடலே தேனே ஞானத்
தெளிவேயென் தெய்வமே தேவர் கோவே
தள்ளரிய புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 10

குருதரிசனமே—சிவதரிசனமாகும்

[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வாழ்கவே. 11

[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வாழ்கவே. 12

[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தீப்புண் ஆறும் ! வாயிற் சுட்டபுண் ஆறாதே

கோவென்பார்க் கருள்தருமக் குன்றே யொன்றே
குணக்குறியற் றிடவருநற் குருவே வாழ்க்கைத்
தாவென்பார் புகழ்த்தணிகை மணியே நீவா
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 13

மின்னைநிகர்ந் தழிவாழ்க்கைத் துயரால் நெஞ்சம்
மெலிந்துனை தருள்பருக வேட்டு நின்றேன்
என்னையிவன் பெரும்பாவி யென்றே தள்ளில்
என்செய்கேன் றன்பெறுஞ்சேய் இயற்றுங்குற்றம்
அன்னைபொறுத் திடல்நீதி யல்லவோஎன்
ஐயாவே நீபொறுக்க லாகாதோ தான்
தன்னைநிகர் தருந்தணிகை மணியே நீவா
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 14

முந்தைவினை யால்நினது வழிபிற்செல்லா
மூடனேன் றனையன்பர் முனிந்து பெற்ற
தந்தைவழி நில்லாத பாவியென்றே
தள்ளிவிடிற் றலைசாய்த்துத் தயங்குவேனே
எந்தைநின தருள்சற்றே யளித்தால் வேறோர்
எண்ணமிலே னேகாந்தத் திருந்து வாழ்வேன்
சந்தனவான் பொழிற் றணிகை மணியே நீவா
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. 15

எண்ணம் பொய்யாகும் எமன் ஓலை மெய்யாகும்

தணிகை மலையைச் சாரீரோ சாமி யழகைப் பாரீரோ, [illegible] மழையைப் பேசீரோ பேரா அன்புகொண்டீரோ, அண்ணல் அருள் வாரீரோ ஆறுத் தாகத் தீரீரோ, மணிவேல் [illegible] சேரீரோ பாவி [illegible]. 1

தணிகை [illegible] [illegible] தான் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. 2

விருமாட்டிற் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வினை விதைத்தவன் வினைதானே அறுப்பான்

ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே தெய்வ
யானைமகிழ் மணிக்குன்றே யாவே சமுக்கட்
பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரே செவ்வேல்
பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரம ஞானம்
வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோர் இதயத் தோங்கும்
விளக்கமே ஆனந்த வெள்ளமே முன்
தேறுமுகப் பெரிய அருட் குருவா யென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 4

கல்வியெலாங் கற்பித்தாய் நின்பால் சேயக்
காணவைத்தாய் இவ்வுலகங் கானலென்றே
ஒல்லுமவகை யறிவித்தாய் உன்னை நின்றே
உடையானே நின்னருளும் உதவு நின்றும்
இல்லையெனப் பிறப்பாற்றென் நிராவ வன்னளாய்
ஏற்றமளித் தாயிரக்க மென்னே யென்னே
செல்வஅருட் குருவாகி நாயி னேனைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 5

எந்தைபிரா னென்னிறைவ னிருக்க இங்கே
என்ன குறை நமக்கென்றே யிறுமாப் புற்றே
மந்தவுலகினிற்பிறரை யொருகா சுக்கும்
மதியாமல் நின்னடியே மதிக்கின் றேன்யான்

எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவானேன்

இக்கறையெ போயிடத்தான் இருவுளர்த்தான்
　　எல்லாரேரு அறிவிலேன் வகை பேறுமென்
சிக்கைதனிற் சருட்டருளா லென்னை முன்னே
　　ஏழைகளை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 6

ஞாலமெலாம் படைத்தளிப் படைத்த முன்னன்
　　காயகமே வழியேற்றை மாதவே மான்
கோலமெனக் கொடியேன்கற் குணமெனன்றிங்கே
　　ஏற்றிடை விழைக்கேகாக் கோது கோளை
சாலமெனம் செழுமடமார் மயக்கில் சிக்கிச்
　　சன்மார்க்க மடையாதுன் அருளாய் ஞானத்
தீலமெலா முடையாருட் அருளாய் வந்து
　　ஏழைகளை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 7

பன்னிருகன் மைமறந்த கடவே ஞானப்
　　பாருடனே ஆழ முகம் படைத்த கோவே
என்னிருவன் மனமேயென் றதேய வென்னை
　　மன்றுளே பொன்னாலே பொன்றன் வாழ்வே
மன்னிருவர் புடைவிளங்க மயின் மீதேறி
　　விருப்புமரு யாரகாண கோலத் தேவே
சென்னியின்கண் வடிமலர்த் தென்னை முன்னே
　　ஏழைகளை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 8

எல்லா உயிர்களையும் சமமாக எண்ணி நட.

6

நின்னிருதாள் துணைபிடித்தே வாழ்கின் றேனுன்
நின்னையலாற் பின்னையொரு சேயன் காணேன்
என்னையினித் திருவுளத்தில் நினைந்தி யோநான்
ஏழையினு மேழைகண்டா யெந்தா யெந்தாய்
பொன்னையன்றி விரும்பாத புல்லர் தம்பால்
போகவொழிந் தன்பதமே போற்றும் வண்ணஞ்
சின்னமலர்த் தருட் குருவா யென்னை முன்னே
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. 9

வெம்பு முயிருக் கோருறவாய் வேலை மயூரம் வருவானேல், தம்பி தமையன் துணையாமோ துணைவர் மனைவி வருவாரோ, உம்பர் பாரும் திருத்தணிகை உயர்மா மலைமேல் இருப்பவர்க்குத், தும்பைக் குடலை யெடுக்காமல் துக்கவுடலை யெடுத்தேனே. 10

தொல்லைக் குடும்பத் துயரதனில் தொலைத்தே னந்தோ காலமெலாம், அல்ல லகற்றிப் பெரியோரை யடுத்து மறியேன் அரும்பாவி, செல்வத் தணிகைத் திருமலைவாழ் தேவா உன்றன் சந்நிதிக்கு, வில்வக் குடலை யெடுக்காமல் வீணுக்குடலை யெடுத்தேனே. 11

அவனி வயிற்றை வளர்ப்பதற்கே அல்லும் பகலும் அதில் நினைவாய்க், கலையைப் பழுது அன்றியே கலைகளைச் சோரக் கருதுகிலேன், இவ்வே பொழிந்திருக் கும் திருத்தணி கைத் திருமால் மருகன் திருத்தாட்குக், குவளைச் சூடலை பெருக்காமல் கொழுக்க உடலைப் பெருக்கினனே. 12

ஆறுமுகங்கொண்டவையா என்றுன்ப மகிழ்ந்து மின்னும், ஒரு முகங்கொண்டு தன்னால் இறந்து முக மலையாய், வீறு முகங்கொண்டு வைவேலின் வீரம் விளங்க வெண்கோத், இரு முகங்கொண்டு அந்நுன்ப மோடச் செயுந்தகவே. 13

கூழுக் கழுவேழு கொத்தளைக் கொவ்வைவாய்
வாழுக் கழுவேழு நாயத் தயாப்பிறவி
வழுக் கழுவேழு வெண்பெய்க வெண்ணைக் கண்
பாழுக்கிறைத்தனீ தன்வெயியே பாக்குயிடம். 14

குறிபிடித்த வன்கடையிற் கண்டவர்தங் கால் பிடித்துங் கல்லும் பொல்லா, வெறிபிடித்த வைய்ச் சேலும் விதவையிற் றிடவாகும் வேண்டி வேண்டி, மறி பிடித்த வியலனைப்போல் வாழ்வோர் மனமருவி வருத்தத் தங்கள், குறிபிடித்துக் காட்டுவோர்க்கு யாவர் படிப்பிக்க வல்லார் குமரவேளே. 15

ஆறெழுத்துண்மை

பெருமை நிதியே மால்விடைகொள் பெம்மான் வருந்திப் பெறும்பேறே, அருமை மணியே தணிகைமலை அமுதே உன்றன் ஆறெழுத்தை, ஒருமை மனத்தி னுச்சரித்தின் றுயர்ந்த திருவெண்ணீறிட்டால், இருமை வளனு மெய்தும் இடரென்ப தொன்று மெய்தாதே. 1

எய்தற் கரிய வருட்கடலே யெல்லாம் வல்ல விறையோனே, செய்தற் கரிய வருந்தணிகைத் தேவே யுன்றன் ஆறெழுத்தை, உய்தற் பொருட்டின் றுச்சரித்தே உயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால் வைதற் கில்லாப் புகழ்ச்சிவரும் பங்க மொன்றும் வாராதே. 2

வாரா விருந்த அடியவர்தம் மனத்தி லொளிரும் மாமணியே, ஆரா வமுதே தணிகைமலை யரசே யுன்றன் ஆறெழுத்தை, ஓரா மனத்தி னுச்சரித்தின் றுயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால், ஏரார் செல்வப் பெருக்கிகவா விடும்பை யொன்று மிகந்திடுமே. 3

இகவா அடியர் மனத்தூறு மின்பச் சுவையே யெம்மானே, அகவா மயிலூர் திருத்தணிகை யரசே யுன்ற னாறெழுத்தை, உகவா மனத்தி னுச்சரித்தின்

குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டான், கணநாதன் மன்ப மரு
தன்றுவார் தன்ப மொன்றாக தக்கனரே. 4

ஆன்று மறையின் முடிவிலொளிர் அரிய விளக்கே
கற்பகமே, அன்பர் பேரானந்தவெள்ளமே அன்று
வன்ற ஒன்றெழுத்தை, ஐயன் மனத்தி னுள்ள நிந்தை
குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டார், செல்வர் பணிபவ ரது
சேருக் கிலைமையானந் தொர்சேருமே. 5

சேரு முக்கட் கனியளிக்க தேடும் குமரா செழு
மணியே, யாரும் புகழும் கவின்கலையே தன்றேய் அன்ற
ஒன்றெழுத்தை, நாரு மனத்தில் நினைத்திடு குயர்ந்த திரு
வெண்ணீறிட்டார், யாரும் விரும்பும் பதந்தாரும் பழுக்க
மென்றுபந் தானாரே. 6

சார்ந்த வடியார்க் கருளளிக்குங் கருணைக்கடலே தற்
பரமே, வார்ந்த பொழிலும் திருத்தணிகை மணியே
யன்ற ஒன்றெழுத்தை, நேர்ந்த மனத்தி லுச்சரித்திற்
குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டோர், ஆர்ந்த குரவர் முத
லடியா ரவர்க்க ளென்ன மதிக்கவரே. 7

அரியார் பொருநே பொன்னுலகே அவ்வெல்லர்
கரங்கொளரியோனே, அரிய புகழ்சேர் தணிகையமர்
கந்தா வன்றவொன்றெழுத்தை, ஒரிய மனத்தி லுச்சரித்திற்

குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டாற், பதியா இன்பம் அது பதியும் பணிமை யொன்றும் பதியாதே. 8

பதியே யெங்கு நிறைந்தருளும் பரம சுகமே பாஞ் சுடரே, கதியே யளிக்குந் தணிகையமர் கடம்பா வென்று மாறெழுத்தை, உதியோ மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால், உதியோர் வினையும் பதந்தோன்றுந் துன்ப மொன்றுந் தோன்றாதே. 9

தோன்று ஞானச் செம்மையமே தூய சுகமே சுயஞ் சுடரே, ஆன்றோர் புகழுந் தணிகை மலை அரசே யென்று மாறெழுத்தை, ஊன்று மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண்ணீ றிட்டால், சான்றோர் திகழும் அருணடைய மிடுக்க னென்றும் அடையாதே. 10

பணித்திறம் வேட்டல்

நண்ணேனோ மகிழ்வினொடுந் திருத்தணிகை மலை யதனை நண்ணி யென்றன், கண்ணே நீயமர்ந்த வெழிற் கண்குளிரக் காணேனோ கண்டு வாரி, உண்ணேனோ ஆனந்தக் கண்ணீர் கொண்டாடியுனைக் கூப்பாத் தொண்டு, பண்ணேனோ நின்புகழைப் பாடேனோ வாயாரப் பாவி யேனே. 1

இரப்போர்க்குத் தானம் செய்

மக்கட் பேறளி யெமக்கருளியே யமுதகாலமெனாடிய மாயனைப்போல், தக்கக் காலமில் வீழ்ந்து மனஞ் சோர்கின்றேமே தக்கை காதலனே, செல்வப் பொருளை வழங்கியருளைத் தேவே தெளிவிட்டாத தென்னருளே, முன்காட் கரும்பின் முறுமுற்றே முறையோ முறையோ முறையோவோ. ௨

காச போகக் கரும்பினை சூலமோ •
 காம பாற்றாத கண்ணனைக் கருசெய்யும்
மோக மோக மென்றவென் பேய்களை
 முன்னி வேசனினை முன்னிவ ஞெமியின்
பாச நீக்கிய னம்பரசன் பேரொலிப்
 போது காக்கும் பாமுனைக் கைகயினை
தேசம் பாவும் புகழ்தசீ காசம்
 செல்வ வேலைகூட் பிடுத்தவளியே ௩

ஏழைமையி ளிரங்கல்

தேவே புளக்கொள் நெளிவே யகண்ட நிறமேவி நின்ற நிலவே, சோவே களிக்க நிலவே ஞான குருவே விளக்கு குகனே, தாயே தனக்கு நிகராய் விளங்கு நன்காக ஸத்பதம் மாயே, ஏனேழை யிக்குமனமொக்க வொக்க வலிகின்ற செய்கைகளையோ.

ஈரமில்லா நெஞ்சருடன் கூடி நேசஞ்செய்யாதே

நலமேவு தொண்ட ரயனுறநீ தேவர் கலைபோக ல்கு தணிகா, சலமேவி புன்றன னிருதாள் புகழ்ந்து தரிசிப்ப தென்று புகலாய், நிலமேவுகின்ற நெடுயோக ருன்ன நிகழ்கின்ற ஞான நிறைவே, வலமேவு வேல்கை யொளிசேர் கலாப மயிலேறி நின்ற மணியே. 2

மணியே கலாப மலைமே லமர்ந்த மதியே நினைச் சொன் மலரால், அணியே யலங்க லமைமேயன் மனத்தி லடியா ரடிக்கண் மகிழ்வாய்ப் பணியே னினைந்து பதைதேய னிருந்து பருகேக் குவந்த படியே, பொணியே நினைக்கி லவமாயிவ் வேழை யெதுபற்றி யுய்வ தாசே. 3

அவநாள் கழிக்க அறிவே னலாது (உ)னடி யேனி நிற்க வறியேன், தவநாடு மன்ப ரொருசேர லக்கு தணிகாசலத்தை யடையேன், எவனோ வெனக்கு வனியிருக்கு மிடமீகி துன்ற னடியார், இவனு ரிவன்ற னியல் பென்ற வென்னி லெவனென் றுரைப்பை யெனையே. 4

முதுவோர் வணங்கு தணிகாசலத்து முருகேசவில் லேழை மறியேன், மதுவாண் மயங்கு மனியோன் மயங்கி மதியாது நின்ற பிழையால், விதுவாகி யன்ப ருளமேவு நீகை விடிலேழை யெங்கு மெலிவேன், இதனி யல்ல வெனவுன் றனக்கு மெவர் சொல்ல வல்ல ராசே.

சிந்தை ஒன்று—வாக்கொன்று—செய்கை ஒன்று?

நன்றறியேன் தீங்கனைத்தும் புரிவேன் பொல்லா
    நங்கையர்தங் கண்மாய வலையைச் சுற்றும்
வென்றறியேன் கொன்றறிவார் தம்மைக் கூடும்
    வேடனேன் திருத்தணிகை வெற்பில் நின்பாற்
சென்றறியேன் இலைபொய்யப் புரியேன் ஒன்றுஞ்
    செய்தறியேன் சிவதருமஞ் செய்வோர் நல்லோர்
என்றறியேன் வெறியேனிங் கந்தோ அந்தோ
    வன்பிறப்பேன் புவிக்கபையா இருக்கின்றேனே.

பண்ணேனின் பதஞ்சொல்வோர் தமக்குப் பூசை
    பாடேனின் திருப்பேரைப் பாமனின்ற
கண்ணேனின் றணிகைதனைக் கண்டு போற்றேன்
    கைகுவியேன் மெய்குவியேன் கண்ணீர் பாயேன்
உண்ணேனல் லாரொத்து வழுத்தை யன்பர்
    உடலுருகச் சேகரத்துத் துறவேன் பொன்னைம்
எண்ணேனென் றயாமனேனன் மலருசெம்புண்டேனே
    னெவன்பிறப்பேன் புவிக்கபையா இருக்கின்றேனே

ஆலவாய் வெறும்புன் மலர்வாசச் சுழலும்
    நாவிலுக் கடையவி னாய்க்குள்
சேலவாழ் வளிக்குச் சிறுவடிக் கமலத்
    தேன்தரு வாரு மொன்றுண்டோ

வைரமதிக்க வினில் உவராதே

ஆலவா யுகந்த வொருசிவ னருளில்
அருள்பழுக் கனிந்தசெங் கனியே
சோலவா னவர்கள் புகழ்திருத் தணிகைக்
குன்றமர் திருக்குணக் குன்றே.

தேவரே முத லுலகங்கள் யாவையுஞ் சிருட்டி யாதிய செயும், மூவரோ டெதிர் வருகினு மதித்திடேன் முருகனின் பெயர்சொல்வோர், யாவ ரேனுமென் னை முழு தாண்டெனை யளித்தவர் அவரேகாண், கான காடொறுத் தணிகையம் பதியில்வாழ் சண்முகப் பெருமானே.

திவசங்கடோ றுங்கொண்டுய தீவைப்பவர் சிறும்
பவசங்கட மறும் இவ்விக பாழும்புகழ் பாடு
கவசங்களெனச் சூழ்ந்திடு கண்டேனொறு தகிருஞ்
சிவசண்முக வெனவே யருட்டிருநீறணிக் கிடுவே. 1

மாலேந்திய சூழலார் தரு மயல்போமிட ரயல்போங்
கோலேந்திய வரசாட்சியுங் கூடும்புகழ் நீடும்
மேலேந்திய வானாடர்கள் மெலியாவித மொருசெவ்
வேலேந்திய முருகாவென வெண்ணீறணிக் கிடுவே. 2

தவமுன்னமைபோர குழாங்களுக்கு அஞ்சாவது நலமும்
சமைந்திய வடபாலிட எங்குத்திறன் மங்கும்
பலவான்புனல் கலைமண்வெளி பலவாகிய பொருளாகு
நிலைசொன்முக வெனவேயருட் மருளீறனிற் றிடுவே. 3

துயிலேறிய சொர்க்கொளர் அமரர்க்கடு கடுவன்
கைவேலிய பாசத்துணி கண்டேறுறித் திமைகள்
குயிலேறிய பொழிலில் குழந்திருக்கு அன்றேறுநிறு நடக்கும்
மயிலேறிய மணியேயெனை வளர்த்தனின் றிடுவே. 4

தேருப்போது மலைமாளது தெருக்கயர் மாறும்
மாருப்பிணி மாயத்திரு மருவுங்கரு வொருவும்
சீருப்பொரு வருளாமுடி சேருங்கிட வருமோ
ஆருக்காய் பொருளேவெனை வருள்தனின் றிடுவே. 5

மஞ்சேர் பிணிமுகமாதங்கைய சோலை வளர்த்தா மென், மெருகே எனதான ஆறெழுத்துண்டு மென் னேறன்மதி, எருகே விரவும் பகலும் துதிசெய் நிதி கண்டாய், அருகே விருக்கத் திமையாமென் சொல்லை யறிந்துகொண்டே. 1

அறியாத நம்பிணி யாதிமைய நீக்கும் அருண்மருத்தின்
னெறியார் தனிமையமுறெழுத் தாண்டுவென்னேறன்டு

நீ, எறியா இரவும் பகலும் நறிசெய் திடுகின்றாய் குறியா திருக்கிலை யென்றனை யென்றன் குணநெஞ்சமே. 2

என்றோ பிணிக ளொழியுமென் றேதய ரெய்தி யிடேல், இன்றே தனிமையை றுறைபுத் தண்டுமென்னை நீ றுண்டு நீ, இன்றே யிரவும் பகலுந் தறிசெய் திடுகின்றாய், என்றேயக் காலமும் வாழிய வாழிய என்னெஞ்சமே. 3

சகமா மடையா ரடையார் நெறியார்
சடையார் விடையார் தனியாளர்
உகமா ருடையா ருமையோர் புடையார்
உறவும் உரிமைத் திருமகனார்
முகமா மடையார் முகமா மடையார்
எனவே யெனது முன்வந்தார்
அகமா மடையேன் பரியா தென்றேன்
அலைவா யென்று நகைத்தனரே. 1

பட்டி மாடெனத் திரிதரு மடவார்
பாழ்ங்குழிக்குள் வீழ்ந்தாழ்ந் திளைக்கின்றேன்
தட்டி லார்புகழ் தனிமையை யடையேன்
சம்பு வென்னுமோர் தருவொளிர் கனியே

ஓட்டி வேலினை யுளத்திடை யினைவேன்
    உதவு மூதாக் குமர மாவேனை
எட்டி யென்முனை யிளிப்புரு மக்தேர
    என்செய் வன்பிறர் தேவெனி யேயே.   2

முருகா! மௌனிகள் தேர்த்தாத முடையிடம்போய் மதிமயங்கி முன்றுமடவார் முலைமுகட்டில் மூயாமே யிலக்கே கிளோமுறுக்கேதன், உருகா வஞ்ச மனத்தேனை யுருக்கித் திவ்ய ஞெருபாசத்துடலம் வழக்க இன்மை வைகர் குறைப்ப தர்சியம் உத்தமனே, முருகா தன்னந் தனித்திருக்கும் பாலே தேவே பகாருட்செம்பாகே தோகைமயில் நடத்தும்பாலே யாவும் படைத்தோனே, முருகா தவித்தோன் முடிகொய்த கருமதனையே தற்பாவே-கனிசசலமர் தலத்தார்த்த சைவமணியே சண்முகனே.   3

சிந்தப் பெருமான் சிவபெருமான் பெரிய பெருமான் றனக்கருமைப்-பிள்ளைப் பெருமானெனப்புலவர் பேசிக் களிக்கும் பெருவாழ்வே; மத்தப் பெருமா னிக்கு மொரு மருத்தே யெல்லாம் வல்லோனே - வஞ்சச் சமனை வல்லிருளை மாய்க்கு ஞான மணிச்சுடரே; அத்தக் கமலத் தயிர்ப்படையொ னாசே மூவர்க்கருள்செய்

“ காமம்—மெய்ந்நெறிக்கு முன்னடைக்கும் முள் ”

தே-ஆக்க லளித்த லழித்தலெனும் அம்முத் தொழிலுந் தருவோனே; சத்த வுலக சராசரமுந் தானி லொடுக் குந் தனிப்பொருளே - தணிகாசலமார் தலத்தமர்ந்த சைவமணியே சண்முகனே. 4

தாருகப் பதகன் றன்னைத் தடிந்தருள்செய் தோய் போற்றி, வெருகச் சூரமாவை வீட்டிய வேலோய் போற்றி, ஆருகச் சமயக் காட்டை யழித்தவெங் கனலே போற்றி, போருகத் தனை யூர்ந்த புண்ணிய மூர்த்தி போற்றி. 5

சிங்கமா முகனைக் கொன்ற திறலுடைச் சிம்புள் போற்றி, அங்கவா ரணத்தோன் கொண்ட அயர் தவிர்த் தளித்தோய் போற்றி, செங்கண்மால் மருக போற்றி சிவபிரான் செல்வ போற்றி, எங்களாரமுதே போற்றி யாவர்க்கு மிறைவ போற்றி. 6

வேதமுங் கலைகள் யாவும் விளம்பிய புலவ போற்றி நாதமுங் கடந்து நின்ற நாதநின் கருணை போற்றி போதமும் பொருளு மாகும் புனிதநின் பாதம்போற்றி ஆதார மாகியென்னுள் அமர்ந்த வள்ளலே போற்றி.

என்னிரு கண்ணின் மேவு மிலங்கொளி மணியே போற்றி, பன்னிரு படைகொண் டோங்கும் பன்னிரு

"கற்பழிந்தவளைக் கலந்து நில்லாதே"

காத்தே யாளும் போற்றி, மின்னிரு கண்ணை மாமுகன் பொலிய மருளன போற்றி, சின்னிரு பாதம் போற்றி சின்மய தேவ போற்றி. 8

கந்தர் சரணப் பத்து

அருணா ருதே சரணஞ் சரணம்
அழகா அமலா சரணஞ் சரணம்
பொருளா வெனையாள் புனிதா சரணம்
பொன்னே மணியே சரணஞ் சரணம்
மருள்வார்க் கரியாய் சரணஞ் சரணம்
மயில்வா கனனே சரணஞ் சரணம்
கருணா லயனே சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். 1

முடியா முதலே சரணஞ் சரணம்
முருகா குமரா சரணஞ் சரணம்
வடிவேல் அரசே சரணஞ் சரணம்
மயிலூர் மணியே சரணஞ் சரணம்
அடியார்க் கெளியாய் சரணஞ் சரணம்
அரியாய் பெரியாய் சரணஞ் சரணம்
கடியாக் கதியே சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். 2

பூவே மணமே சரணஞ் சரணம்
பொருளே யருளே சரணஞ் சரணம்
கோவே குகனே சரணஞ் சரணம்
குருவே திருவே சரணஞ் சரணம்
தேவே தெளிவே சரணஞ் சரணம்
சிவசண் முகனே சரணஞ் சரணம்
காவேர் தருவே சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணம் சரணஞ் சரணம். 3

கோலக் குறமான் கணவா சரணம்
குலமா மணியே சரணஞ் சரணம்
சீலத் தவருக் கருள்வோய் சரணம்
சிவனார் புதல்வா சரணஞ் சரணம்
ஞாலத் துயர்தீர் நலனே சரணம்
நடுவாகிய நல்லொளியே சரணம்
காலற் றெறுவோய் சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். 4

வேதப் பொருளே சரணஞ் சரணம்
விண்ணோர் பெருமான் சரணஞ் சரணம்
போதத் திறனே சரணஞ் சரணம்
புனைமா மயிலோய் சரணஞ் சரணம்

சாகத் துணையே சரணஞ் சரணம்
சலிப்பில்லையே சரணஞ் சரணம்
சாதல் விர்த்தாய் பகமேறாய் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

தெய்வமணி மாலை

சீரோங்கு புண்ணியச் செயலோங்கி யன்பருள்
சிறப்போங்கு செல்வ மோங்கச்
செறிவோங்க அறிவோங்கி நிறைவான இன்பந்
திகழ்ந் தோங்க அருள் கொடுத்து
மருவோங்கு செங்கமல மலரோங்கு வணமோங்க
வளர்கருணை மயமோங்கி யோர்
வரமோங்கு தெள்ளமுத வயமோங்கி யானந்த
வடிவாகி யோங்கி ஞான
உருவோங்கும் உணர்வினிறை யொளியோங்கி யோங்கு
மயில், ஊர்ந்தோங்கி மெய்யுயிர்க்கும்
உறவோங்கு நின்பதமென் உளமோங்கி வளமோங்க
உய்கின்ற நாளெந்த நாள்
தருவோங்கு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே

" ஏழைகள் வயிறு எரியச் செய்யாதே "

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

பரமேது வினைசெயும் பயனேது பதியேது
பசுவேது பாச மேது
பத்தியே தடைகின்ற முத்தியே தருளேது
பாவபுண் ணியங்க ளேது
வரமேது தவமேது விரதமே தொன்றுமிலை
மனம்விரும் புணவுண்டு நல்
வத்திரம ணிந்துமட மாதர்தமை நாடிநறு
மலர்சூடி விளையாடி மேற்
காமேவ விட்டுமுலை தொட்டுவாழ்ந் தவரொடு
கலந்துமகிழ் கின்ற சுகமே
கண்கண்ட சுகமிது கைகண்ட பலனெனும்
கயவரைக் கூடா தருள்
தரமேவு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 2

வள்ளலுனை உள்ளபடி வாழ்த்துகின் றோர்தமை
மதித்திடுவ தன்றி மற்றை

ஆசை காட்டி மோசஞ் செய்யாதே

காலைமலை மறுகெல்லாஞ் சாலைவளை யொரு
கலையின், மாட்டிடுநும் மறக்கும் மதியேன்
கன்னமும் உள்ளமும் இன்பமும் வலக்கேயு
காட்டினர் பதுக்கை மயலேன்
கண்டோர் திரிந்தகம் சென்றேனை ஆவிப்பிறும்
கருவிலா மெய்ந்துடித்த நியேன்
என்னையும் இன்மொழி பிறேவனொடு மன் றன்னை
என்கோமான் டிருள் புரிந்தமை
என்றறிந்த போற்றுவது தாயேயென் றின்பமே
என்றன் பேதையேன் அன்பே
தன்னரிய செல்வமுங் கந்த கோட்டத்துள்ளவர்
தவமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 3

காமமுட் பகைகளுங் கோபமுங் கொடியவுங்
கடுசோர முழுதும் [illegible]
கடுமோக விக்கினங்களும் மதுமே [illegible]
கண்டேர்ட ஆசா ரியும்
வாமமுற் றாச்சரிய வீழ்வுறுங் கோபமேவன்
தியங்கு பாதகனு மாமேய்

" குடி வரி உயர்த்திக் கொள்ளை கொள்ளாதே "

ஏழுவரும் இவர்க்குற்ற உறவான பேர்களும்
எனைப்பற்றி டாமல் அருள்வாய்
சேமமிகு மாமறையின் ஓமெனும் அருட்பதத்
திறனருளி மலய முனிவன்
சிந்தனையின் வந்தனை யுவந்தமெய்ஞ் ஞானசிவ
தேசிக சிகா ரத்னமே
தாமமொளிர் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி, உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 4

நிலையுறும் நிராசையாம் உயர்குலப் பெண்டிரொடும்
நிகழ் சாந்தமாம் புதல்வனும்
நெறியெறும் உதாரகுண மென்னுமற் பொருளும்
மருள், நீக்கும் அறிவாந் துணைவனும்
மலைவறு நிரங்கார நண்பனுஞ் சுத்தமுறும்
மனமென்னும் நல் ஏவலும்
வரு சகல கேவலமிலாத இடமும் பெற்று
வாழ்கின்ற வாழ்வருளுவாய்
அலையிலாச் சிவஞான வாரியே ஆனந்த
அமுதமே குமுத மலர்வாய்

பண்ணீர்மை கொண்ட தமிழ்ப் பாமாலையால் துதி

அணிகொள்பொற் கொடிபசுங் கொடியிரு புறம்
படர்ந்து, அழகுபெற வருபொன் மலையே
தலைவர்புகழ் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 5

ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவுகல வாமை வேண்டும்
பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண்டும் பொய்மை
பேசா திருக்க வேண்டும்
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமான
பேய், பிடியா திருக்க வேண்டும்
மருவுபெண் ணாசையை மறக்கவே வேண்டும் உனை
மறவா திருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
வாழ்வில்நான் வாழ வேண்டும்
தருமமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே

தாயார், மனையார், தனயரார் தம்மவரார், நீயார்?

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 6

ஈயென்று நானொருவ ரிடம்நின்று கேளாத
இயல்பும்என் னிடம்ஒருவர் ஈது
இல்லென்ற போதவர்க் கில்லையென் றுசொல்லாமல்
இடுகின்ற திறமும் இறையாம்
நீயென்றும் எனைவிடா நிலையும்நான் என்றும்உன்
நினைவிடா நெறியும் அயலார்
நிதியொன்றும் நயவாத மனமும்மெய்ந் நிலையென்
றும், நெகிழாத திடமும் உலகில்
சீயென்று பேயென்று நாயென்று பிறர்தமைத்
தீங்குசொல் லாததெளிவும்
திரமொன்று வாய்மையும் தூய்மையும் தந்துநின்
திருவடிக் காளாக் குவாய்
தாயொன்று சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே. 7

பார்கொண்ட நடையில்வன் பசிகொண்டு வந்திரப்
பார்முகம் பார்த்திரங் கும்

நீயாரென அறியாய் நின்னெதிரில் நின்றவரை

மண்புகழ்க் கிருபைக் கற்புக்கரை ஆட்சியம்
பதிப்பக்கள் ஏரிநீறும் உணர்வார்
சீர்கொண்ட கீதமும் உட்பொறையும் மெய்ப்புக
மும்பேராய்த், தீமைபொரு எற்றும் அதுமகாத்
திறமும் வாய்த் திடமுங்கள் இடமுழக்கின் **அடியார்**
புகழ், போற்றுமேன் ஜோதியானவர் காண்!

கார்கொண்ட கொட்டிலைக் கதிர்மேவுயும் மயிலுமொரு
கொடியேட கொடியும் வின்மேலும்
கோணமர்ந்தன் மகனுக்குமே மான்றன்மகளும்
மாய்கொண்டீன் கோலம் மறுகேன்
தார்கொண்ட செஞ்சேவற் கதிர்காட் டதுவனர்
தமிழோர்க்கு கந்த வேலே
தண்முகத் தமையமாணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 8

சந்தநிறை வாழ்க்கைச் செய்யர்வாய் வகுக்கும்
சக்தியிற் குக்கும் செழுமையாய்
எங்கள் பெருமானுரிமை வளர்காத முடிதீர
இருப்பிற கொழுந்துத் தீர
கந்தக்கு கின்மேனி காவிதை கமவர்கள்
கவிர் சொலிக்க அழகன்

நீ யாரென வினவி நின்றனையே!

கடவுணின் புகழ்தனைக் கேளாத வீணர்செவி
கைத்திழவு கேட்குஞ் செவி
பத்தமற நினையா எளைப் பாவிகள்தம் நெஞ்சம்
பனிநேர நடுங்கும் நெஞ்சம்
பரம நின் திருமுன்னர் குவியாத வஞ்சர்கை
பலியேற்க நீள்கொடுங்கை
சந்தமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. ௧

ஐய நின் சீர்பேசு செல்வர்வாய் நல்லமுதள்
ளுண்டு உவக்குந் திருவாய்
அப்ப நின் திருவடி வணங்கினோர் தலை முடி
அணிந்தோங்கி வாழுந் தலை
மெய்ய நின் திருமேனி கண்டபுண் ணியர்கண்கள்
மிக்கொளிர் மேவு கண்கள்
வேல நின் புகழ்கேட்ட வித்தகர் திருச்செவி
விழாச்சுபங் கேட்குஞ் செவி
துய்ய நின் பதமெண்ணும் மேலோர்கள் நெஞ்சம்
மெய்ச்சுகரூப மான நெஞ்சம்

தோன்றல் மன்றருள் குவித்த பெரியோர்
ஓங்கும் வயிறு நின்ற மைந்தன்
சைவமுயர் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி 10
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

உழலுற்ற உலகமுறை ஒழுகவெண் ணியற்றிலை
மொத்தபல பொருளீட்ட வின்
உழலறு நிறையமென் சேறுடைத் திவ்வுடலை
ஒழிப்போம் எனக்கருதாமும்
விழலுற்ற தொழிலையை விரும்பினேன் ஐய இவ்
வெய்யவுடல் பொய்யென் றிலேன்
வெறியருக்கோ நாய் விடமைக்கோ எனது
வித்தைக்கோ அறிகிலேன்
கழலுற்ற நின்றுணைக் காண்மலர் வணங்கிலேன்
கருணையை வியந்து கொண்டு என்
கங்குலோ ராது கண்கொண்ட என்றன் இரு
கண்ணினை எனப் புகழ்கிலேன்
தழைவுற்ற சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே

“ கூம்புலகம் போய்யோன நான் கூவுகின்றேன் ”

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே. 11

நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு விளைகின்ற
நிலமுண்டு பலனு முண்டு
நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுண்டு கதிகொண்ட
நெறியுண்டு நிலையு முண்டு
ஊருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு
உடையுண்டு கொடையு முண்டு
உண்டுண்டு மகிழவே உணவுண்டு சாந்தமுறும்
உளமுண்டு வளமு முண்டு
தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள
செல்வங்கள் யாவு முண்டு
தேறுண்டு வண்புகழ் அடங்கலிலும் நின்பதத்
தியானமுண் டாயி லரசே
தாருண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே. 12

உளமெனது வசநின்ற தில்லையென் றொல்லைவினை
ஒல்லைவிட் டிடவு மில்லை

மனந்தான் அடங்கில் எல்லாச் சுகமும் அடங்கும்

உண்பதற் கன்பிலை பெண்ணுறவுக் குற்றதிலை
உடைமைபற்றி வேறு மில்லை
இளமையும் அழகுறக் கருண வேண்டுமென்று மனமாய்
இசைக்கின்ற பேறு மில்லை
வாழும் அழுக்குறக் கருவின் வேர் வாழ உணர்ந்தி
நீத்து, இயம்புகின்ற பேறும் இல்லை
வளமுறும் படைநூற்று மறுகும் குறைவுமில்லை மேல்
மற்றொரு வழக்கு மில்லை
மக்களிப் பொருட்கு நிலையொன்ற மில்லை நீ
மன்னவன் நிறைவு மில்லை
தண்ணளியாம் செங்கமலத் தொட்டுத் திருவடியின்
தணிகையின் அமுதோ தெய்வ
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 13

சந்திக்கு மென்றுணைச் சிந்திக்கு மன்பரே
என்றுமுயிர்க் குயிரா குவோர்
ஏகமே ஆனந்த போகமே யோகமே
என்பெருஞ் செல்வமே என்
முத்திக்கு முதலான முதல்வனை மெய்ஞ்ஞான
மூர்த்தியை முடிவி லாத

வாதித்திடுவோர்பால் வாய்ந்துறையேல்

முருகனே நெடியமால் மருகனே சிவபிரான்
முத்தாடும் அருமை மகனே
பத்திக்கு உவந்து அருள் பரிந்தருளும் நின்னடிப்
பற்றருளி யென்னை யிந்தப்
படியிலே யுழல்கின்ற குடியிலே ஒருவனாப்
பண்ணாம லாண்ட குருவாய்
சத்திக்கு சீர்ச்சென்னை கந்த கோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 14

நான்கொண்ட விரதம் நின் அடியலாற் பிறர்தம்மை
நாடாமை யாகும் இந்த
நல்விரதமாங்கனியை இன்மையெனுமொரு துட்ட
நாய்வந்து கவ்வியதோ
தான்கொண்டுபோவதினி யென்செய்வேனென்செய்
வேன், தளராமை யென்னுமொருகைத்
தடிகொண் டடிக்கவோ வலியிலேன் சிறியனேன்
தன்முகம் பார்த்தருளுவாய்
வான்கொண்ட தெள்ளமுத வாரியே மிகுகருணை
மழையே மழைக்கொண்டலே

வள்ளலேயென் னிருகண்மணியேயெம்பால் இன்பமே
மயிலேறும் மாணிக்கமே
தாள்கொண்ட செவ்வினையிற் கதவோட்டத்துள்ளார்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

சிவநேச வெண்பா

சீர்சான்ற வேதச் செழும்பொருளே நிற்சொரூபப்
பேர்சான்ற வுண்மைப் பிரமமே—நேர்சான்றோர்
நாடும் பரசிவமே நாயேனுக் கன்புநின்பால் 1
நீடும் படிநீ நிகழ்த்து.

இன்றே பகலோ இரவோ வருநாளில்
என்றோ அறியே னெளியேனே—மன்றேறுந்
தாயனையாய் நின்னருளாற் றன்னமுதமுண்ட(உ)வர்த்து 2
காயமேபோய் வாழ்கின்ற நாள்.

உப்பிருந்த ஓடோ ஒழியா உலாப்பிணையோ
வெப்பிருந்த காடோ வினைச்சுமையோ—செப்பரியேன்
கண்ணப்ப ருக்குக் கனியனையாய் நிற்பணியா 3
துன்னைப் பருக்கும் உடம்பு.

சைவநெறி நாடாதவர் அவையை நண்ணிடேல்

தோற்றமிலாக் கன்றுங் கனையுணரா காவுந்திகழ்
காற்ற மறியாத காலிபோலா—மாற்றமுந்தான்
கேளாச் செவியுங்கொள் கீழ்மகமே கீற்றணிதான்
மூளாத பாழ்த்த முகம். 4

மான்று முலக மயக்கின் படி மடித்து
மூன்று வகிர்த்தே முடைநாற—ஆன்று
மலக்கூடை யேற்றகிறு மாறுதே தென்பால்
தலக்கூடற் றுபாத் தலை. 5

கல்லென்கோ நீரடைக்குங் கல்லென்கோ கான்கொள்
கருங், கல்லென்கோ கான்வயிரக் கல்லென்கோ சொல்
லென்கோ, வின்று சொலிலா வெழுத்தாலோர் மன்
றுன்றேர், கின்றார் கிளையாத நெஞ்சு. 6

சொல்லுகின்ற நன்றுமெனாச்சொல்லுறுதிடக் குளிர்த்து
கொல்லுகின்ற ஈந்நிற் கொடுமன்றோ—நல்லுமன்றத்
தெம்மானின் றூட்கமல மென்றமது பாழ்வயிற்றிற்
கும்மா அடைக்கின்ற சோறு. 7

பொன்னின் றொளிரும் புரிசடையோய் நின்னையன்றிப்
பின்றென் றறியேன் பிழைநோக்கி—யென்னை
அடித்தாலும் நீயே அணைத்தாலும் நீயே
பிடித்தேனுன் பொற்பாதப் பேறு. 8

கொல்லா விரதமது தொள்ளாரைப் புல்லாக என்

இப்பாரி [illegible] எல்லாம் [illegible]
அப்பாலின் [illegible] — இப்பாரில்
நான் [illegible]
பாலிக்க [illegible]. 1

ஜீவாத்மன் முறையீடு

நான்படும் பாவ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] செய்யமே.

மின்போலும் [illegible]
வியசெய், [illegible]
[illegible] தாய் தந்தை
ஆயிரம் பேர் இருந் தாலுந்தே, நின்போலும் அன்புடை
யார் எனக்கார்? இந்த நிலைக்கே. 2

பின்போல் [illegible]
பிள்ளைப்பால், [illegible] விளக்கும் பரிசடை
யாக்கினாய் போயகற்றேன், [illegible]
தோன்றி யாவென்ற சொல்லியகற்றேன், முன்போற்
பராமுகஞ் செய்யே லருளு முக்கணனே. 3

தாழுங் குணம் வந்தவனே தயாளைப் பெற்றவன்

வானேய் நெடுங்கண்ணி யெம்பெரு மாட்டி மருவு
மலர்த், தானே வருந்த மணிக்கூடற் பாணன் றனக்
கடிமை, ஆளே யெனவிற கேற்றயிற் றேய் நின்னருள்
கிடைக்கும், நானோநன் றுன் அந்த நாட்காயிரந்தொண்ட
ளுன்செய்வனே. 4

தாயாகி யஞ்சற்ற சேரர் தரிப்பன் சந்தக்கொடையைமாம்
வாயார வாழ்த்திறைக் கையிற்றர் தன்னிடைந்த ஈந்தீ
யயாமொனிலருள் வாமெனக் குறை யழுதேகன் னவையாய்
சேயா மனமிரங்காயாஎன் னென்னைத் தெரிப்பாயே.

ஏட்டாலுங் கேளயலென்பானை நான்கிறித் தெ
ன்னை, வெட்டிப் போட்டாலும் வேறிடங்கேளேனென்
னுனைப் புறம்விடுத்துக், கேட்டாலு மென்னை யுடையா
னிடஞ்சென்று கேட்பனென்றே, நீட்டாலும் வாயு
ரைப் பாட்டாலுஞ் சொல்லி நிறுத்துவனே. 6

உருவத்திலே சிறி யேனுசி யூகத்தி லொன்றுமன்றித்
தெருவத்திலே சிறு கால்வீசி யாடச் சென்ற அந்தப்
பருவத்திலே நல்லறிவளித்தே யுனைப்பாடச் செய்தாய்
அருவத்திலே யுருவாகேய்நின் றண்ணளி யார்க்குளதே.

மாணெழுந் தாழ்க்கரத்தோய்நின் சார்தமை தாற்
றினர், தானெழுந்தாலும் எழுகவென்றே யென்றனர்
கைமேலல்லாம், ஊனெழுந்தார்க்க கின்பாலுரைப்பன

‘பரனடி தொழுதோம்’ என ஆணவம் கொள்ளாதே

[illegible] 8

[illegible] 9

[illegible] 10

[illegible] 11

[illegible] 12

[illegible]

8

ஒன்றாக [illegible] பாதங்களையான், [illegible] கண்ணுதலை [illegible] 13

தியாகப் பெருமான் தோத்திரம்

பாடற்கினிய [illegible] அளிக்கும், [illegible] அழியாநல் [illegible] [illegible] சிவாயநம வென்றிடு நீறே. 1

தோடுடையார் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

வண்ணாயன் [illegible] [illegible] [illegible] என்றார் [illegible] கண்டுக்கண்டே, கண்ணாரா! நீ [illegible] 2

அருமையாகநாம் பாடிஜேற் [illegible] மறவாதே

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

'கல்வி அறு அறிக்கை' என அங்கீகாரம் வேண்டும்

[illegible], [illegible] எழுத்தறியும் பெருமானே. 1

மத்தனையன் வெஞ்சகனை வஞ்சகனை [illegible] கொண்டானைப், பித்தனைப் [illegible] பேயேனை, நாயேனை முத்தனையாய்க் கொண்டருளிச் [illegible] எத்தனைநாட் செல்லும் எழுத்தறியும் பெருமானே. 2

நன்னெறியே [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] எழுத்தறியும் பெருமானே. 3

மைப்படியுங் [illegible], [illegible], [illegible] படியோ ஐயா எழுத்தறியும் பெருமானே. 4

நில்லா [illegible], [illegible], [illegible] எழுத்தறியும் பெருமானே. 5

தீதறியே [illegible] [illegible]

பரமன் — வன்பர் மனத்தை மதிப்பாதுவர்

[illegible]

[illegible] 7

[illegible] 8

[illegible] 9

[illegible] 10

[illegible]

ஊறு பசுந்தேனமுதே பொய்யனேனை, ஆறு மனமடங்காப் பெருந்தம் மனத்தினோடு, ... தானே ... எழுந்தி ... பெருமானே. 11

சீர்மிக்க வீரின் உள்ளுகின்ற நல்லருளின்
சீர்மிக்க தின்னமுதை தெள்ளித் ...
கார்மிக்க ...
ஏர்மிக்கும் ஒற்றிப் பெருமானே ... 12

தாய்க்குமினி ...
சாய்க்கும் ...
வாய்க்கும் ...
ஆய்க்குமரன்தந்தாபோல் ... 13

நறைமணக்கும் கொன்றை ...
கறைமணக்கும் ...
உறைமணக்கும் ...
மறைமணக்கும் ... 14

ஆறுகந்தாச் சென்றுவெல்லும் ...
சோறெடுத்துச் ...
ஏறெடுத்தோர் ...
நீறெடுக்க வெண்டோள் ... 15

[illegible] 16

[illegible] 17

[illegible] 18

[illegible] 19

[illegible] 20

[illegible]

பொன்னுரை [illegible]
மன்னுரை [illegible]
[illegible]
மின்னுரும் [illegible] 21

கன்றுண்ட [illegible]
தின்றுண்ட [illegible]
உண்டுண்ட [illegible]
வெண்டுண்ட [illegible] 22

கட்டுவிக்குள் [illegible]
வாட்டுவிக்கும் [illegible]
மட்டுவிக்கும் [illegible]
ஆட்டுவிக்கும் [illegible] 23

கண்ணப்பா [illegible]
வண்ணப்பால் [illegible]
உண்ணப்பா [illegible]
எண்ணப்பா [illegible] 24

கன்று [illegible]
அன்றைவுன் [illegible]
தென்றல் [illegible]
என்றைது [illegible] 25

வாயாரவோர் பல் மதி நிலை

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 26

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 27

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 28

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

பொன்றுறை [illegible]
மன்றுறை [illegible]
றுறைகொண்டே [illegible]
மின்றுறும் [illegible] 21

கன்றுண்ட காய்போல் [illegible]
இன்றுண்ட [illegible]
உன்றுண்ட [illegible]
வென்றுண்ட [illegible] 22

கூட்டுவிக்கின் [illegible]
வாட்டுவிக்கும் காலம் [illegible]
மாட்டுவிக்கும் [illegible]
ஆட்டுவிக்கும் அம்பலத்தென் [illegible] 23

கண்ணப்பா [illegible]
வண்ணப்பால் [illegible]
உண்ணப்பா [illegible]
எண்ணப்பா [illegible] 24

கன்று [illegible]
அன்றையுன் [illegible]
தென்றும், [illegible]
என்றைக்கு [illegible] 25

வாயாரவோர் பால் மருவி நிற்பேன்

[illegible] 26

[illegible] 27

[illegible] 28

[illegible] 1

[illegible]

உம்பர் வானவர் முடிக்கணி விளக்கை
உலகெ லாம்புகழ் உத்தமப் பொருளைத்
தம்ப மாகிய வான்பெருஞ் சுடரைச்
சம்பு வைச்சிவ னைக்குறிக் கரியைப்
பம்பு சீருடைப் பொருளை யருளைப்
பாம ரேனுக்குப் பாலித்த வொருவை
நம்பி னோர்களை வாழ்விக்கும் நல்லனை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 2

திக்கு மாறினுஞ் செகமெலா மாறினுஞ்
செல்வ மாறினுஞ் சேர்ந்தவர் மாறினும்
உக்கு மாறினும் பொய்யினிற் பரவும்
உளவு மாறினும் புலனெலா மாறினும்
மிக்கு மாறினும் அண்டங்க ளெல்லாம்
விழுந்து மாறினும் மேதினி யுழைத்த
தக்கன் வேள்வி தகர்த்திடும் பெருமான்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே. 3

வன்மை செய்திடும் வஞ்சகர் தமையும்
மகிழ்வு செய்பெரு வாழ்க்கையுந் தாழ்வும்
புன்மை மங்கையர் புணர்ச்சியுந் தாழ்வும்
பொருக்கெ னவுமக் கீழ்ச்செய்து நீந்திறும்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 4

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 5

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 6

[illegible]

ஏர்மை வாட்டுறிப் பசியினாற் கெஞ்சல்
[illegible] [illegible] செய்தீரே
ஆர்ம வென்னுடைய் பழித்தலை போதும்
[illegible] கொடியதும் அன்று **கூற்றுவன் கையிற்**
சொல்லை [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] **சேர்ந்து தவிக்குறும் போதே**
[illegible] [illegible] [illegible]
நமச்சி வாயவென் [illegible] [illegible]. 7

ஓடுகின்றனன் கதிரோன் ஆயுள்
ஒழிகின்றன ஒவ்வொரு நாளாய்
வீடுகின்றன என்செய்வோம் இனிநாம்
வெய்ய கூற்றுவன் வருவனேல் என்றே
வாடுகின்றிலீர் அழுங்கிலீர் [illegible]
மாக்கள் போல் [illegible] [illegible]
நாடுகின்றனர் [illegible] [illegible]
நமச்சி வாயவென் [illegible] [illegible]. 8

மாலும் [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

வைதிடினும் வாழ்கவென வாழ்த்து

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 9

அருந [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 10

அச்சிலே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 11

எத்தேசம் உலகினில் யாதொன்று பற்றியும் அத்தேசம்

[illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 5

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] திரு ஆலப்பாட் நேரமும்
[illegible]
[illegible]
[illegible] 6

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] போற்றிடவே [illegible] 7

வஞ்சமிலா நெஞ்சகத்து மருவு முக்கண்
மாமணியே உமையீன்ற மணியே வாளா [illegible]
அஞ்சலை முகத்துயர்க்கும் வாறிற் [illegible]
களிப்பிலுறக் [illegible] கடைப்பேனே
எஞ்சுமுனைக் கொண்டு நடத்திடு நாம் காண்க
[illegible]
எஞ்சலறக் [illegible]
என்[illegible] ௯

அக்கநுதற் [illegible]
ஆண்டவனே [illegible]
மிக்கவொரு [illegible]
வீணரெனும் [illegible]
செக்கிடை [illegible]
இரும்பினும் இருப்பனையுற் [illegible]
எக்கிடை [illegible] அன்றி [illegible]
என்செய்வேன் [illegible] ௰

அன்புடையர் நின் பதம்புறப் பாலி நாடா
அறத்தவர்போன் [illegible]
அன்புகள் இரண்டு [illegible]
தொழுமக்கையா [illegible]

சிவ காமம் அடையாமை வேண்டு

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 10

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 11

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 12

[illegible]

அமை யறிந்திடா ஆணவப் பயலே
அடிவ சொங்கும் ஆட்டுவின் நன்கான
எமை எடுத்தபோ விதரு ணல்
இன்ற சமயச் சரிவையப் பொருடுநாம்
எமைவி பெத்திடுறும் அடியருடைய றும்
வளியின் பெருமைக் கருதிட மைபற்கல்
உமைய வெற்றிப் பெருசு வனைசல்
உன்னை வெட்டுவ நன்மையென் றனையே.13

கருமை யாம் அகங் கார மீக்கடை
கொடையவ [illegible]
அருமை யாசான் [illegible]
அற ஆர்ந்தவன் அருளொரு [illegible]
இருமை இன்பமும் பெற்றனன் என்று
எனை மதித்தவன் இங்கடைத் தன்னக்கான
ஒருமை பொற்றிருக் கொணருள் காசல்
உன்னை வெட்டுவ நன்மையென் றனையே. 14

பண்ணுறுநின் அருட்புகழைப் பாடுகின்றார்
பணிகின்றார் நின்னழகைப் பார்த்துப்பார்த்துக்
கண்ணுறஊன் குளிரக் களித்துநாக்க
கண்ணீர்கொண்டாடுகின்றார் கருணை [illegible]

" எம்மதமும் சம்மதமே "

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 15

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 16

நாடுந் தாளிரும் நல்லவர் நாடு

நாதன் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பண்பெனன் [illegible] பாவிலை போதும்
[illegible]
[illegible] செய்வதொன் றிலையே. 17

பக்தி விலைசெய் பதுமோர் காக்க!

ஆண்டநின் னருளைக் கடவிடை பெறுதற்
றனித்தனைத் திகைவிலே பெரிதும்
கண்டவென் றன்மேற் றெரிந்திலே னஃதென்
றின்லையே லென்செய்கே னெளியேன்
கொண்டவ ளையன்மற் றெனைவர வைர்கள்
கொடுப்பது கொடுமையை யன்பர்
வேண்டுவும் வேண்டா விடுதுமாக் கவிர்க்கும்
விமலனே விடைப் பெருமானே. 18

என்றுநின் னருள்சீ ரென்று கைக் கிடைக்கும்
என்றுநின் றிருக்கண் நோக்கும்
என்றுநின் னடியார்க் கென்னியன் றென்னுள்
என்று னைத் தந்தைய தாயர்
மன்றனின் றோங்கும் பரம் பரம் பரன்
வானவர் கவிதூக் தோன்ற
தொன்றற மொன்றே மருண்மைய மைய
உத்தம வித்தக மணியே. 19

நீது செய்தனன் செய்கின்றேன் செய்வேன்
நீயே னென் றெருக்கிக் குணை நீயல்ல
ஏது செய்தன னேனுமென் றன்னை
என்று கொண்டவ ணிம் பெருமையின் னிலையே

குற்றவதால் வேற்றுமை ஒழியாது

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 20

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 21

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

சிற்பரனை [illegible] னென் பிரானைநான்
இப்பெருமா னெம்பெருமான் செல்வ[illegible]
வாய்த்தவென்று மறியாத விளம்புவதற் கரிதே
மகிழ்பவர் தனை [illegible]
[illegible] அனைக்கலியார் தமக்குள்
[illegible] பொறிபோ [illegible]
[illegible]
[illegible]

திருவுளத் [illegible] இசைப்பது மின்றேல்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வெருவுற [illegible]
விரும்பியாட் கொள்ளுதல் வேண்டும்
மருவுமா மருளைப் பெருக்கட வுறுதி
வள்ளலே யென்பெரு வாழ்வே. 21

மெய்விளக்கே விளக்கல்லால் வேறுவிளக் கில்லை
யென்றார் மெய்யோர் சாதும், பொய்விளக்கே [illegible]
[illegible] யென்றிடுவேன் [illegible]
செய்வினைக்கும் பழமுடைச் சென்னகர் [illegible]
பிறப்பிறப்பென்பது [illegible]

[illegible] 25

[illegible]

[illegible] 26

[illegible] 27

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தேடவரு முட்டக் கொண்டு, பாழின்ற மெய்யுடைய
முளக்கிரும்பி யனைத்துப் படியுமாறு, ஆயின்ற மாம
வினைய யாசமுறை நினைத்துயினைக் கஃபுகெய்யேன். 29

மறைமுடி விளக்கே போற்றி மாணிக்க மலையே
போற்றி, கறைமணி கண்ட போற்றி கன்னறக்
கரும்பே போற்றி, பிறைமுடிச் சடையெம் [illegible]
பொருட் குன்றே போற்றி, உறைவிடத் தெய்வமே [illegible]
கொண்டவிலவே போற்றி போற்றி. 30

நிதியை நிகர்த் [illegible]
வேளே [illegible]
விதியைநீர்க் [illegible]
பதியைநீர்ப் [illegible]
படித்த, செழுத்த மதியைநீர்க் [illegible]
அழுகேனித் தயிய லேனே. 31

காய்தடை யென்றேன் பின்னைத் தானோ [illegible]
யென்றேனுன், செய்தடை யென்ற [illegible]
வெல்லார் நீக்கத், தொய்தடைச் [illegible]
தருமிலே வொளிர்த் தக்க, மய்தடை [illegible]
யென்செய்வே னென்செய் வேனே. 32

கோபம் என்னும் கோவிப் பாதகனுடன் சேராதே

[illegible] 33

[illegible] 34

[illegible] 35

[illegible]

[illegible] !

திரும்பிப் பாரோமோ வென்றுள்ளம், உடலுறு கோடிநோய்
மை கொட்டம்பிடிக்க வென்றுளதே. 30

நிறையணிந்த சௌரிய செல்வறை சொலியே
சித்தசரி பூரணமாஞ் சத்தியவொளியே
கறையணிந்த கண்டத்தே கன்றுறை[illegible]
சத்தன்றே கனியேயுமென் கண்ணே [illegible]
பிறையணிந்த முடியிலே [illegible]
பெரியவரெல்லா[illegible]
குறையணிந்த [illegible]
குற்றமெல்லா[illegible]
தப்பாறு [illegible]
அரியவனி[illegible]
அப்பாற்கு சடைமுடி [illegible]
அருட்கடலே குருவே [illegible]
இப்பாற் படவொணாது முடியாது [illegible]
இரக்கமுள்ள[illegible] அருளே[illegible]
தப்பாறு [illegible] தனியே[illegible]
தனிமன்றம் நடம்புரியும் தாண்டவ [illegible] 31

ஐயா! பாம்பு கொடியதெனப் பார்த்து [illegible]
பரிக்குமுன்னுள், ஐயா [illegible]
வின்று மனத்திலையே, ஐயா! [illegible]

திரு [illegible] ஆகாதே!

மன்றில் நடம்புரிவான் வல்லிணையேன், மையல் இன்றி நன்
நூலோர்கள் பாட்டுக் கொடிய முறைமையே. 30

அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்சிவ நெறிசார் அருட்பெரு நிலைவாழ்
அருட்சிவ பதியாம் அருட்பெருஞ்ஜோதி
ஆகம முடிமேல் ஆரண முடிமேல்
ஆகநின் றோங்கிய அருட்பெருஞ்ஜோதி
இகநிலைப் பொருளாய்ப் பரநிலைப் பொருளாய்
அகமறப் பொருந்திய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஈனமின் றிகபரத் திரண்டின்மேற் பொருளாய்
ஆனலின் றோங்கிய அருட்பெருஞ்ஜோதி
உரைமனங் கடந்த ஒருபெரு வெளிமேல்
அரைசுசெய் தோங்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஊக்கமு முணர்ச்சியு மொளிதரு மாக்கையும்
ஆக்கமு மருளிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
எல்லையில் பிறப்பெனும் இருங்கடல் கடத்தியென்
அல்லலை நீக்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஏறா நிலைமிசை யேற்றியென் றனக்கே
ஆறாறு காட்டிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

மறுகணத்து உடல் நிற்குமோ வீழுமோ !

ஐயமுந் திரிபும் அறுத்தெனை உடம்பினுள்
ஐயமு நீக்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஒன்றென இரண்டென ஒன்றிரண் டெனவிவை
அன்றென விளங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

ஓதா துணர்ந்திட ஒளியளித் தெனக்கே
ஆதார மாகிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஓவிய மதியோர் [illegible]
அவ்வியல் வழுத்தும் அருட்பெருஞ் ஜோதி

திருநிலைத் தனிவெளி சிவவெளி யெனுமோர்
அருள்வெளிப் பதியில் அருட்பெருஞ் ஜோதி
சுத்தசன் மார்க்கச் சுகத்தனி வெளியெனும்
அத்தகைச் சிற்சபை அருட்பெருஞ் ஜோதி

சுத்தமெய்ஞ் ஞானச் சுகோதய வெளியெனும்
அத்து விதச்சபை அருட்பெருஞ் ஜோதி
எங்கே கருணை இயற்கையி னுள்ளன
அங்கே விளங்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

யாரே யென்னினும் இரங்குகின் றார்க்குச்
சீரே யளிக்குஞ் சிதம்பர சிவமே
எஞ்சே லுலகினில் யாதொன்று பற்றியும்
அஞ்சே லென்றருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

நன்மையும் விளைவித் தருட்பெருவெளியான்
இன்மையு மொழித் தென்னையு மென்னையும்

ஒருமை யாக்கிய நண்ணிய பதியெனக்கு
பெருஞ் செல்வத் திறம்பெற வழியா

அருள முறைத்தனை யருளிலே பெற்றிலை
அருளமுதளித்தனை [illegible]

வெல்லின் பொருள் [illegible]
அன்பளின் [illegible] அருட்பெருஞ் ஜோதி

உலகுயிர்த் திரள் [illegible]
இலகுற [illegible]

பொற்பின் பொருள் [illegible]
ஆற்றலுறுக்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

மூவரும் தேவரும் முனிவரும் மற்றும்
யாவரும் பெற்றிடா இயலெனக் களித்தனை

பொற்பின் பொருளும் பொற்பின் பெருஞ்சீர்
ஆற்றலி லாக்கிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

சித்திகளனைத்தும் தெளிவித் தெனக்கே
சத்திய நிலைதனைத் தயவினாற் றந்தனை

[illegible]

[illegible]

அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி
அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி.

பதிவிளக்கம்

[illegible] 1

[illegible]

அஷ்டகம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி விளக்கம்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

அருட்பெரு வெளியி லருட்பெரு வுலகத்
    தருட்பெருந் தலத்துமே னிலையில்
அருட்பெரும் பீடத் தருட்பெரு வடிவில்
    அருட்பெருந் திருவிலே யமர்ந்த
அருட்பெரும் பதியே யருட்பெரு நிதியே
    அருட்பெருஞ் சித்தியென் னமுதே
அருட்பெருங் களிப்பே யருட்பெருஞ் சுகமே
    அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 1

சூலவு பேரண்டப் பகுதியோ ரனந்த
    கோடி கோடிகளு மாங் காங்கே
நிலவிய பிண்டப் பகுதிகள் முழுதும்
    நிகழ்ந்தபற் பலபொருள் திரளும்
விலகுறா தகத்தும் புறத்துமே லிடத்தும்
    மெய்யறி வானந்தம் விளங்க
அலகுறா தொழியா ததுவதில் விளங்கும்
    அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 2

கண்முகநம் பொறியாலு மனமுதற் கரணக்
கருவிகளாற் பகுதியின் கருவால்
எண்முகத்தப் புருடதத் துவத்தாற் பரத்தால்
இசைக்குமோர் பரம்பர துரியத்தால்
விண்முகத்தப் பரையாற் பராபர வறிவால்
விளங்குவ தரிதென வுணர்ந்தோர்
அண்முகத்தற் றடித்துப் படித்திட வோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 3

நசைத்தமே லிலேசா தெனவுணர்ந் தாங்கே
நண்ணியுங் கண்டுறு தற்கோ
இசைத்தமா மறைக ளுயங்கின மயங்கித்
திரும்பின வெனிலத னரியலை
இசைத்தவெங் ஙனமோ வையகோ சிறிதும்
இசைத்திடு வேனென நாவை
அசைத்திடற் கரிதென் றுணர்ந்தோர் வழுத்தும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 4

சுத்தவே தாந்த மவுனமோ அலது
சுத்தசித் தாந்த ராசியமோ
நித்தநா தாந்த நிலையனு பவமோ
நிகழ்பிற முடிபின்மேன் முடிபோ

மரணத் தீர்ப்புக்கு என் சொல்ல இருக்கின்றீர்!

புத்தமு தனைய சமரசத் ததுவோ
பொருளிய லறிந்திலே மெனவே
அத்தகை யுணர்ந்தோ ருரைத்துரைத் தேத்தும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 5

ஏகமோ வன்றி யநேகமோ வென்றும்
இயற்கையோ செயற்கையோ சித்தோ
தேகமோ பொதுவோ சிறப்பதோ பெண்ணோ
திகழ்ந்திடு மாணதோ அலியோ
யோகமோ பிரிவோ வொளியதோ வெளியோ
உரைப்பதெற் றோவென வுணர்ந்தோர்
ஆகமோ டுரைத்து வழுத்தநின் றோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே. 6

தத்துவ மனைத்துந் தனித்தனி கடந்தே
தத்துவா தீதமே னிலையில்
சித்தியல் முழுதுந் தெரிந்தன மவைமேற்
சிவநிலை தெரிந்திடச் சென்றோம்
ஒத்தவந் நிலைக்கண் யாமுமெம் முணர்வும்
ஒருங்குறக் கரைந்துபோ யினமென்
றித்தகை யுணர்ந்தோர் வழுத்தநின் றோங்கும்
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் னரசே.

இன்றிருந்தவரை நாளை இருந்திடக் கண்டிலேம்

எங்குமாய் விளங்குந் திறமைய விடத்தே
இருக்கும் செல்வனைப் பரிதாய்த்
தங்குமோ ரிரக்கத் தனியுறு பவத்தைத்
தந்தெரினத் தன்மைய னாக்கிப்
பொங்குமா னந்த போகபோக் கியமும்
புத்தமு தருத்தியென் றுளத்தே
அங்கையிற் கனிபோன் றமைத்தருள் புரிந்த
அருட்பெருஞ் சோதியென் னரசே. 8

பழுவிழும் வலிய மனத்தினேன் மலத்தர்
வயிறும் காயமும் இருப்பேன்
புழுவினுஞ் சிறியேன் பொய்யினைப் புனைவேன்
புன்மையேன் புலைத்தொழிற் கடையேன்
வழுவினும் பெரியேன் மடத்தினும் பெரியேன்
மாண்பிலா வஞ்சக நெஞ்சக்
குழுவினும் பெரியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 1

கலைத்தொழி லறியேன் கள்ளுணுங் கொடியேன்
கறிக்குழல் காமுறுங் கடையேன்
விலைத்தொழி லுடையேன் மெய்யெலாம் வாயாய்
விளம்புவம் வினையேன் வசத்துப்

'செக்கி லிடுவிப்பார் நமனார் !' விழித்திரு !

புலைத்தொழி லுடையேன் பொய்யனே னேற்றம்
பொய்யிலா மனத்தினேன் பொல்லாக்
கொலைத்தொழிற் புரிவேன் எம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. ௨

குலத்திடையுங் கொடியனொரு குலத்தனைத்துங் கொடியேன் குறிகளிலுங் கொடியனைக் [illegible] லுங் கொடியேன், மலத்திடை [illegible] விலுங் கடையேன் [illegible] நெஞ்சப் புலையேன், கலந்திடையோ [illegible] றேனில் பொல்லா [illegible] பேய்க்குலத் [illegible] ளின் கருத்தை [illegible] மணி விளக்கே. ௩

விளக்கரியா இருட்டறையிற் கவிழ்ந்து [illegible] விழுகின்ற குழவியினு மிகப்பெரிதுஞ் சிறியேன், அளக்கரியாத் துயர்க்கடலில் விழுந்து நெடுங்காலம் அலைந்தலைந்து மெலிந்தரும் பகலின்மிகத் துரும்பேன், இளக்கரியாக் கொடுமையெலாம் இயைந்தபுலை மாத்திறன் கெடுமதியேன் கடுமையினேன் [illegible] வெறியேன், களக்கரியாப் புலியிடை [illegible] கண்டோ கருணைகடத் தாசேகின் கருத்தையறி யேனே.

கடாமிசைவரும் அந்தகன் வந்திடில் என் செய்வாய்

நாராயணனைக் குறித்துக் கொண் டோடி
வரைய வரைப்புயனைத் தடம்பயறும் கடையேன்
[illegible] காக்கைக்குச் சொற்பிளைர் பெருக்கும்
[illegible] கொடியிற் கொடியோன்
[illegible] விளையப் பைதால்
[illegible] சொற்றேன்
[illegible] கண்டேன்
[illegible] தாக்கிக் கொண் டருளே. 1

விரியவாத [illegible] விழைக்கேன்
விருத்தி [illegible] வைத்தை
[illegible] கொடியிற் கொடியேன்
[illegible] பயிற்றேன்
[illegible] உலகுளைத் திடுவேன்
[illegible] பொரிவேன்
[illegible] கண்டேன் கடவேன்
[illegible] கொண் டருளே. 2

மதத்தி [illegible] மைந்தேன்
[illegible] கட்டத்திற் பயில்வேன்
இத்தகு [illegible] புகவேன்
[illegible] தன்மேன்

போய் வோழுக்கதார் பாக்போருந்தியறேன்

[illegible] கடையேன்
[illegible]
[illegible] கடையேன்
[illegible] கொண்டனனே. 3

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 4

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கடையேன்
[illegible] கொண்டனனே. 5

[illegible] முடியுமோ?

[illegible] 6

[illegible] 7

[illegible] 8

[illegible]

எந்நாள் [illegible] தனிமுதல் [illegible] பலருள்ளீரோ, அந்த [illegible] பெண்ணியலைத்தே[illegible], [illegible] திருவருள் நிலையோ, முன்னு [illegible] பட் [illegible] என்ன [illegible] முன்னுவதே. [illegible]

எந்த வகைசெய் [illegible] இரக்குமையோ, அந்த [illegible] பாரு மெனக்கில்லை, இந்த [illegible] தாத் பின்ன [illegible], [illegible] குளறிதே [illegible]. [illegible]

சோற்றிலே விருப்பம் [illegible] பேர் நயவேன்
[illegible] நம்பி
ஆற்றிலே கரைத்த புளியெனப் போயின
தறிவுரை [illegible]
போற்றிலே னுன்னைப் போற்றிலேன் [illegible]
பொருந்திய [illegible]
சாற்றிலே [illegible] சோற்றிலே [illegible]
தன்னிலே [illegible]. [illegible]

நீரையே விரும்பேன் பருப்பொடு கலந்த
[illegible] விரும்பினேன் [illegible]

உயிரெலாம் பொதுவின் உளம்பட நோக்குக

வினையே விரும்பேன் தெய்வீகம் [illegible]
தினையே விரும்பியே துணையில்
[illegible]
அப்பனே [illegible]
பெண்ணுரிமைக்குந் [illegible] பெட்டும்
பிழைக்குமோ பொன்னொப்பீ யென்றாய். 12

உண்டுபோ [illegible] தொண்ணூறெண் நன்மை
உடையவர் அருளியே [illegible]
அண்டமே [illegible]
அப்பரின் [illegible]
போன்று நாரணக் கோற்றிய விருப்போல்
[illegible]
கண்டுகொள்ளேனக் காப்பதுன் கடன்காண்
கைவிட்டேன் கைவிடே லென்றாய். 13

தந்தையுந் தாயுங் குருவுமாய் போற்றுஞ்
சாமியும் பூமியும் பொருளுஞ்
சொற்றமிழ் வாழ்வும் செயமுந் தனையுஞ்
சுற்றமு முற்றுமி யானென்றே
செம்மையுற்றிக்கே யிருக்கின்றே னிதுவன்
திருவளர் தெரிந்திடு மெய்த்தாய்

அருள்நெறியே தேர்ந்நெறி மற்றெல்லாம் இருள்நெறி

இச்சைசெய் புவியில் [illegible] 14
[illegible]

தாயுபோல் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 15
[illegible]

சேரு வேண்டுநர்க் [illegible]
[illegible]
வேறு வேண்டுநும் [illegible]
மேவோர் [illegible]
மாறு வேண்டலேன் [illegible]
[illegible]
ஆறு வேண்டிய [illegible]
சத்தியச் சபைத் தனிப் பெரும் பதியே. 16

தூய செஞ்சுடரே [illegible]
சகம் விளைத்திடலே [illegible]

[illegible]

[illegible] 17

[illegible]

[illegible] 18

[illegible]

நாடக் குறைக்குத் தெய்வமே துணை

சேரிலு மென்னைத்தான் சேர்த்திடவர் பொருளீர்க்
தெய்வத்துக் கடாதல வென்றே 19

இப்பாரி லடவாய் பொருளுமுன்பாற் கவர்க்
தென்மத் தெனக்கென் றிங்கே, சப்பாறுஞ் சுரக்க
மே சிறையில அருட்சோதி விடியாமை பொன்னூர்,
தப்பாய வடவாறு தருவரோ இன்னுமெனைக் கொக்கம்
புரவோ, அப்பாவின் திருவுளத்தை யறியேனிவ் வெ
வேறு வாகனென்னே. 20

மாட்டுவித்தால் பாடுகின்றேன் பணிவித்தாற் பணி
கின்றேன் பதியே நின்னைக், கூட்டுவித்தாற் கூடுகின்
றேன் குழைவித்தாற் குழைகின்றேன் குறித்தவூணை,
ஊட்டுவித்தா லுண்கின்றே னுறக்குவித்தா லுறங்கு
கின்றே னுறங்கா தென்றும், ஆட்டுவித்தா லாடுகின்றேன்
அக்கோலிச் சேறிலேறு வருவ தென்னே. 21

இசைத்திடவு மினைத்திடவும் பெரிதரிதாத் தவர்த்
திலகுமறை யிறைவா வுன்றன், கைத்திடுபே ரருட்பெரு
ங் காவலைவதன்றி வைக்கொழிக்கொய் யாரு மரனே,
நகைத்திடுபன் னரும்பிலைபு வைக்கரித்தற் றக்கன்
றன் றாத்தாவிக்கே, அசைத்திடற்கு முறையோசொ
லக்கோலிச் சேறிலேறு வருவதென்னே. 22

இப்போதும் பிரிவு இல்லை என்றதே

[illegible]

[illegible]

பின்பறியேன் முன்பறியேன் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] 20

[illegible] [illegible] 1

[illegible] [illegible] 2

[illegible] [illegible] குறிய ஒழுக்கமு [illegible] பெற்றே, [illegible]

றும் பொற்சபை நடமுந் தினந்தொறும் பாடிநின் றாடித்
தெற்சபை யுலகத் துயிர்க்கெலா மின்பஞ்செய்வதென்
இச்சையா மெந்தாய். 3

உருமலி யுலகி லுன்னைநான் கலந்தே யூழிதோ
றூழியும் பிரியா, தொருமையுற் றழியாப்பெருமைபெற்
றடியேன் உன்னையே பாடிநின் றாடி, இருநிலத் தோங்
கிக் களிக்கவும் பிறருக் கிடுக்கணுற் றலைதவிர்த்தே,
திருமணிப்பொதுவி லன்புடை யவராய்ச் செய்யவுமிச்
சைகா ணெந்தாய். 4

எவ்வுயிர்த் திரளு மென்னுயி ரெனவே யெண்ணிநல்
லின்புறச் செயவும், அவ்வுயிர் களுக்கு வருமிடை
யூற்றை யகற்றியே யச்சநீக் கிடவுந், செவ்வையுற்
றனது திருப்பதம் பாடிச் சிவசிவ வென்றுகூத் தாடி,
ஒவ்வுற களிப்பா லழிவுறா திங்கே யோங்கவு மிச்சைகா
ணெந்தாய். 5

தங்கமே யனையார்கூடிய ஞான சமரச சுத்தசன்
மார்க்கச், சங்கமே கண்டு களிக்கவுஞ் சங்கஞ் சார்
திருக்கோயில் கண்டிடவுந், துங்கமே பெறுஞ்சற்சங்கம்
நீடூழி துலங்கவுஞ் சங்கத்தி லடியேன், அங்கமே குளிர
நின்றனைப் பாடி யாடவு மிச்சைகாண் எந்தாய். 6

கருணையே வடிவாய்ப் பிறர்களுக் கடுத்த கடுந்துய ரச்சமாதிகளைத், தருணைநின் னருளாற் றவிர்த் தவர்க்கின் பந் தரவும்வன் புலைகொலை யிரண்டும் ஒருவிய நெறியில் உலகெலா நடக்க உஞற்றவும் அம்பலத் தனிலே, மருவிய புகழை வழுத்தவும் நின்னை வாழ்த்தவும் இச்சைகா ணெந்தாய். 7

மண்ணுல கதிலே உயிர்கள்தாம் வருந்தும் வருத்தத்தை யொருசிறி தெனினுங் கண்ணுறப் பார்த்தும் செவியுறக் கேட்டும் கணமும்நான் சகித்திடமாட்டேன் எண்ணுறு மெனக்கே நின்னருள் வலத்தா லிசைத்தபோ திசைத்தபோ தெல்லாம், நண்ணுமவ் வருத்தந் தவிர்க்கவல் லாந்தான் நல்குதலெனக்கிச்சையெந்தாய். 8

புன்புலா லுடம்பி னசுத்தமு மிதனிற் புகுந்துநா னிருக்கின்ற புணர்ப்பும், என்பொலா மனமே யென்னிநா னென்னி யேங்கிய வேக்கம்நீ யறிவாய், வன் புலாலுண்ணும் மனிதரைக் கண்டுமயங்கி யுள்நடுங்கி யாற்றுமல், என்பெலாங்கருக இளைத்தனன் அந்த இளைப்பையு மையநீ யறிவாய். 9

பொருளிலே யுலகம் இருப்பதாதலினால் புரிந்துநா மொருவர்பாற் பலகால், மருவினும் பொருளி னிச்சையாற் பலகால் மருவுகின் றானெனக் கருதி, வெருவுவ ரெனநா னஞ்சியெவ் விடத்தும் மேவிலே னெந்தைநீ

யறிவாய், ஒருவுமப் பொருளை நினைத்தபோ தெல்லாம் 10
உவட்டினே னிதுவு நீ யறிவாய்.

கையுற வீசி நடப்பதை நாணிக் கைகளைக் கட்டி
யே நடந்தேன், மெய்யுறக் காட்ட வெருவி வெண் றுகி
லால் மெய்யெலா மையகோ மறைத்தேன், வையமேற்
பிறர்தங் கோலமு நடையும் வண்ணமு மெண்ணலே
னிதுவும், ஐயநா னொன்றிப் பார்த்திலே 11
பார்ப்பனேல் பயமிகப் படைப்பேன்.

தேட்டிலே மிகுந்த சென்னையி லிருந்தாற் சிறு
குறு மென்றுளம் பயந்தே, நாட்டிலே சிறிய நீர்ப்புறங்
கணிலே நண்ணினே னூர்ப்புற மடுத்த, காட்டிலே
பருக்கைக் கல்லிலே புன்செய்க் களத்திலே கிளர்ந்தற
இளைப்பை, எட்டிலே யெழுத முடியுமோ இவைக 12
ளெந்தைநீ யறிந்தது தானே.

வாடிய பயிரைக் கண்டபோ தெல்லாம் வாடி
னேன் பசியினா லிளைத்தே, வீடுதோ றிரந்தும் பசியறா
தயர்ந்த வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன், நீடிய
பிணியால் வருந்துகின் றோரென் னேருறக் கண்டுள
துடித்தேன், ஈடின்மா னிகளா யேழைக ளாய்நெஞ் 13
சிளைத்தவர் தமைக்கண்டே யிளைத்தேன்.

நலிதரு சிறிய தெய்வமென் றையோ நாட்
லேபலபெயர் நாட்டிப், பலிதர ஆடு பன்றிக் குட

கன் பலிக்கடா முதலிய வுயிரைப், பொலிவுறக் கொண்டே போகவுங் கண்டே புந்திநொந் துளம்நடுக் குற்றேன், கலியுறு சிறிய தெய்வ வெங்கோயில் கண்டகா லத்திலும் பயந்தேன். 14

துண்ணெனக் கொடியோர் பிறவுயிர் கொல்லத் தொடங்கிய போதெல்லாம் பயந்தேன், கண்ணினா லையோ பிறவுயிர் பதைக்கக் கண்டகா லத்திலும் பதைத்தேன், மண்ணினில் வலையுந் தூண்டிலுங் கண்ணி வகைகளுங் கண்டபோதெல்லாம், எண்ணியென் னுள்ளம் நடுங்கிய நடுக்கம் எந்தைநின் திருவுளம் அறியும். 15

காட்டுய மனைமே லிருக்கவும் பயந்தேன் காலின் மேற் கால்வைக்கப் பயந்தேன், பாட்டயல் கேட்கப் பாடவும் பயந்தேன் பஞ்சணை படுக்கவும் பயந்தேன், காட்டிய வுயர்ந்த திண்ணைமே லிருந்து மன்குறக் களித் துக்கால் கீழே, நீட்டவும் பயந்தே னீட்டிப் பேசுதலை நினைக்கவும் பயந்தன னெந்தாய். 16

கருணையுஞ் சிவமே பொருளெனக் காணுங் காட்சியும் பெறுகமற் றெல்லாம், மருளெனத் தெளியநீ யெனக் கறிவித்த வண்ணமே பெற்றிருக்கின்றேன், இருளுறு மாயை வினைகளாற் கலக்க மெய்திய, தென்

செய்வே னொன்றாய், தொருனிலை யின்றிக் கலக்கினே
னெளிதுஞ் சிறுநெறி பிடிக்கதொன் றிலையே. 17

வருமுயி ரிரக்கம் பற்றியே யுலக வழக்கிலேயென் னனுஞ்சென்ற தோறும், வெருவின்ன வழக்கிக லின்ன னைப்பித் திருக்கேன் விண்ணப்புருஞ் செய்கின்றேனில் லயம், உருவமென் னுயிர்தா னுயிரெக் கடரா தொருன் றதே பிரண்டிலே இரக்கம், ஒருவிலென் னுயிரும் ஒருவும் என்றுன்னாத்தொருவனே நின்பதத்தாணை.

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட் கெல்லாம் நானன்புசெயல் வேண்டும்
எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணுநான் சென்றே
எந்தைநின தருட்புகழை இயம்பிடல் வேண்டும்
செப்பாத மேனிலைமேற் சுத்தசிவ மார்க்கந்
திகழ்ந்தோங்க அருட்சோதி செலுத்தியிடல்வேண்
டும், தப்போது நான்செயினும் நீபொறுத்தல் வேண்டும்
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும் வேண்டுவனே. 19

அருளாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
அணுத்துணையுஞ் சினங்காமம் அடையாமை வேண்
டும், மருளாய வுலகமெலா மருணீக்கி யருளை
மன்றிடத்தே வள்ளலினை வாழ்த்தியிடல் வேண்டும்
இருளாமை யுறல்வேண்டும் எனையடுத்தார் சுகமாய்
இடல்வேண்டும் எவ்வுயிரும் இன்படைதல் வேண்டும்

கலியெனை யாட்கொளக் கினையாயோ வின்று
குறிப்பறிவோய் பற்பலகால் கூவி யழைக்கின்றேன்
தேவரிலை யாமலெல்லை மழ்ப்புமணை வானா
தெருணிறைவான் அமுதளிக்குந் தருணமிது தானே. 2

காட்டை யெலாங் கடந்துவிட்டேன் நாட்டை யடைந்தனன் - கடிநகர்ப்பொன் மதிற்காட்சி கண்குளிரக் கண்டேன், கோட்டையெலாங் கொடிநாட்டிக் கோலமிடப் பார்த்தேன் - கோயிலின்மேல் வாயிலிலே குறைகளெல்லாந் தவிர்த்தேன், சேட்டையற்றுக் கருவியெலா மென்வசநின் றிடவே - சித்தியெலாம் பெற்றே றுன் திருச்சிற்றம்பலமேல், பாட்டையெலாம் பாடுகின்றேன் இதுதருணம் பதியே - பலந்தருமென் னுளத் தனிலே கலந்து நிறைந்தருளே. 3

வாட்டமான் . கூடோ னொரொளியினக்கே யாங்கு சிற்றோ திபோயடியேன், இட்டமே யிட்டது இயைவு துவே கலந்த இன்பமே யென்பெறும் பொருளே, கட்டமே தவிர்த்திங் கென்னைவாழ் வித்த கடவுளே கலக மன்றகத்தே, நட்டமே புரியும் பேரருளரசே நம்பினேன் கைவிடே லெனையே. 4

புண்படா வுடம்பும் புரைபடா மனமும் பொய்படா வொழுக்கமும் பொருந்தி, கண்படா திரவும் பகலுநின் றனையே கருத்திலே வைத்தேத்துதற் கிசைக்

தேன், உண்டனே யெனினும் உடுப்பனே யெனினும்
உலகரை நம்பிலே னெனது, கண்டனே கலந்தார் பண்
டனே யுனையே நம்பினேனென் கைவிடே லெனையே. 5

கொலைபல புரிந்தே புலைநுகர்ந் திருந்தேன் கோ
டிய குரங்கினிற் குதித்தே, அலைதரு மனத்தே னறி
விலே னெல்லாம் அறிந்தவன் போற்பிறர்க் குரைத்
தேன், மலையுறு சமய வலையகப் பட்டே மயங்கிய
மதியிலே னல்லேன், கலையல வெனவே திரிந்தன
னெனினும் நம்பினேனென் கைவிடே லெனையே. 6

தொடுக்கவோ நல்ல சொன்மலரில்லை நான்குறிக்
கவோபத்தி சற்றுமில்லையுள், ஒடுக்கவோ மனமென்
வசமில்லையும் உற்ற ஆணவ மாதி மலங்களைத், தடுக்க
வோதிட மில்லையென் மட்டிலே தயவுதானினைக் கில்லை
உயிரையும், விடுக்கவோ மனமில்லையென் செய்குவேன் 7
விளங்குமன்றில் விளங்கிய வள்ளலே.

அப்பநான் பற்பலகா லமுறையிட்டேனே யடி
யேன் அச்சமெலாந் துன்பமெலா மயக்குவினைத்து
யர்தே, இப்பரிவி லிதுதருண மென்னையடைந் தருளி -
யெண்ணமெலா முடித்தென்னை யென்று மொரா
யெனிலோ, தப்பாம லுயிர்விடுவேன் சத்தியஞ் சத்தியம்
நின் - தாளிணைக ளறிகவிது தயவுடையோ யெவர்க்கும்,

தப்பாகித் தனையாகித் தலங்கியமெய்த் தவமே -
சுத்த சிவானந்தஅருட் பேறளிக்கத் தாயே. 8

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே -
பட்டதெலாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழு
தென், உடலுயிரா தியவெல்லாம் நீயெடுத்துக் கொண்
டுன் உடலுயிரா தியவெல்லாம் உவந்தெனக்கே யளிப்
பாய், வடலுறுசிற் றம்பலத்தே வாழ்வாயென் கண்
ணுள் மணியேயென் குருமணியே மாணிக்கமணியே,
நடனசிகா மணியேயென் நவமணியே ஞான நன்
மணியே பொன்மணியே நடராஜ மணியே. 9

வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்ட மர
பினில்யா னொருவனன்றோ வகையறியே னிந்த,
ஏழைபடும் பாடுனக்குத் திருவுளச்சம் மதமோ - இது
தகுமோ இது முறையோ இது தருமந் தானோ, மாழை
மணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால் யானுனக்கு மக
னலனோ நீயெனக்குவாய்த்த தந்தையலையோ, கோழை
யுல குயிர்த்துயரம் இனிப்பொறுக்க மாட்டேன் கொடுத்
தருள்நின்னருளொளியைக்கொடுத்தருளிப்பொழுதே 10

உன்னைமறந் திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்
தால்-உயிர்விடுவேன் கணந்தரியேன் உன்னாணை யிது நீ,
என்னைமறந் திடுவாயோ மறந்திடுவா யெனில்யான் -
என்னசெய்வேன் எங்குறுவேன் எவர்க்குரைப்பேன்

எந்தாய், அன்னை யினுந் தயவுடையாய் நீமறந்தா யெனினும்-அலைமேலா மளித்திடும்நின் னருண்மறவா தென்றே, இன்னுமிகக் களித்திங்கே யிருக்கின்றேன் மறவேல்-இது தருணம் அருட்சோதி யெனக்குவிரைந் தருளே. 11

நான்மறந்தே னெனினும் எனைத்தான்மறவா தெனது-நாயகனென் றறிகின்றேன் நானிலும் இது வரையும், வான்மறந்தேன் வானவரை மறந்தேன் மாலயனை - மறந்தேனம் உருத்திரரை மறந்தேன் என் னுடைய, மனமறந்தேன் உயிர்மறந்தேன் உணர்ச்சி யெலாமறந்தேன் - உலகமெலாம் மறந்தேனினுன்னை மறந்தறியேன், பால்மறந்த குழவியைப்போல் பரிவே யிங்கெனையே - பரிந்தருளி அருட்சோதி புரிந்து மகிழ்ந்தருளே. 12

பெட்டியிலே யுலவாத பெரும்பொருளொன் றிதுநீ பெறுகவென அதுதிறக்கும் பெருந்திறவு கோலும், எட் டாண்டுக் கெதியர்தேன் என்கையிலே கொடுத்தீர்-இது தருணந் திறந்ததனை யெடுக்க முயலுகின்றேன், அட்டி செய நினையாதீர் அரைக்கணமுந் தரியேன்-அரைக் கணத்துக் காயிரமா யிரங்கோடி யாக வட்டியிட்டு நாம் மிடத்தே வாங்குவனும் மானே-மணிமன்றில் நடம்புரி வீர் வந்தருள்வீர் விரைந்தே. 13

பரிகலந்தே திருவமுதம் படைத்துணவே பணித்-தீர். பணித்தபின்றோ என்னுடைய பக்குவம் பார்க்கின்-றீர், இருநிலத்தே பசித்தவர்க்குப் புசிக்க வல்லார்-இவர்சிறியர் இவர்பெரியர் என்னல் வழக்கலவே, உரிமையுற்றேன் உமக்கேயென் னுள்ளமன்றே யறிந்தீர்-உடல்பொருளா விகளெல்லாம் உம்மதெனக் கொண்-டீர், இருவிகத்தே நான் வருந்தப் பார்த்திருத்தலழகோ-சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநாயகரே. 14

இருளான மலமறுத் திகபரங் கண்டே
எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ
மருளான பற்பல மார்க்கங்கள் எல்லாம்
வழிதுறை தெரியாமல் மண்மூடிப் போக
தெருளான சுத்தசன்மார்க்கமொன்றே
சிறந்து விளங்கவோர் சிற்சபை காட்டும்
அருளான வீதியில் ஆடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதியென் ஆண்டவரீரே.

இருட்சாதி தத்துவச் சாத்திரக் குப்பை
இருவாயப் புன்செயி லெருவாக்கிப் போட்டு
மருட்சாதி சமயங்கள் மதங்களாச் சிரம
வழக்கெலாங் குழிக்கொட்டி மண்மூடிப்போட்டுத்

எதிர் பேசும் மனையாளின் பேய்நன்று

தெருட்சாருஞ் சுத்தசன் மார்க்கநன் னீதி
சிறந்து விளங்கவோர் சிற்சபை காட்டும்
அருட்ஜோதி வீதியி லாடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ்ஜோதியென் றுண்டவர் நீரே. 10

தெய்வங்கள் பலபல சிந்தைசெய் வாரும்
சேர்கதி பலபல செப்புகின் றாரும்
பொய்வந்த கலைபல புகன்றிடு வாரும்
பொய்ச்சம யாதியை மெச்சுகின் றாரும்
மெய்வந்த திருவருள் விளக்கமொன் றில்லார்
மேல்விளை வறிகிலர் வீண்கழிக் கின்றார்
ஐவந்த துன்பொழித் தவர்க்கறி வருள்வீர்
எனைப்பள்ளி யெழுப்பிமெய் யின்பந்தந் தீரே.

படமாட்டேன் துயர்சிறிதும் படமாட்டே னினிநான்
பயப்படவு மாட்டேனும் பதத்துணையே பிடித்தேன்
விடமாட்டே னெனைமாற்ற விடமாட்டேன் கண்டீர்
மெய்ம்மையிது நும்மாணை விளம்பினனும் அடியேன்
கெடமாட்டேன் பிறர்மொழிகள் கேட்டிடவு மாட்டேன்
கிளரொளியம் பலத்தாடல் வளரொளிநும் மல்லால்
நடமாட்டே னென்னுளத்தே நான்சாக மாட்டேன்
நல்லதிரு வருளாலே நான்றறிந் தேனே. 18

யா காவாராயினும் நா காக்க

அருள் விளக்க மாலை

அருள்விளக்கே யருட்சுடரே யருட்சோதிச் சிவமே
அருளமுதே யருணிறைவே யருள்வடிவப் பொருளே
இருள்கடிந்தென் னுளமுழுதும் இடங்கொண்ட பதியே
என்னறிவே யென்னுயிரே யெனக்கினிய வுறவே
மருள்கடிந்த மாமணியே மாற்றறியாப் பொன்னே
மன்றில்நடம் புரிகின்ற மணவாளா வெனக்கே
தெருளளித்த திருவாளா ஞானவுரு வாளா
தெய்வநடத் தரசேநான் செய்மொழியேற் றருளே.

கோடையிலே யிளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகை கிடைத்த
குளிர்தருவே தருநிழலே நிழல்கனிந்த கனியே
ஓடையிலே யூறுகின்ற தீஞ்சுவைத் தண்ணீரே
உகந்ததண்ணீ ரிடைமலர்ந்த சுகந்தமண மலரே
மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் காற்றே
மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்திலுறும் பயனே
ஆடையிலே யெனைமணந்த மணவாளா பொதுவில்
ஆடுகின்ற வரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 2

தனித்தனிமுக் கனிபிழிந்து வடித்தொன்றாக் கூட்டிச்
சர்க்கரையுங் கற்கண்டின் பொடியுமிகக் கலந்தே
தனித்தநறுந் தேன்பெய்து பசும்பாலுந் தேங்கின்
தனிப்பாலுஞ் சேர்த்தொருதீம் பருப்பிடியும் விரவி

இனித்தநறு நெய்யளைந்தே யிளஞ்சூட்டி னிறக்கி
எடுத்தசுவைக் கட்டியினு மினித்திடுந் தெள்ளமுதே
அனித்தமறத் திருப்பொதுவில் விளங்குநடத் தரசே
அடிமலர்க்கென் சொல்லணியாம் அலங்கலணிந் தருளே

பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும் படிக்கப்
பக்கநின்று கேட்டாலும் பரிந்துடன் உண்டாலும்
சேர்த்தாலும் பிடித்தாலுங் கட்டியணைத் தாலும்
இத்தனைக்குந் தித்திக்கும் இனித்தசுவைக் கரும்பே
வேர்த்தாவி மயங்காது கனிந்தநறுங் கனியே
மெய்ம்மையறி வானந்தம் விளக்குமரு ளமுதே
தீர்த்தனென்றன்பரெலாந்தொழப்பொதுவினடிக்கும்
தெய்வநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே. 4

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பே
காணார்க்குங்கண்டவர்க்குங்கண்ணளிக்குங்கண்ணே
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவினடம் இடுகின்ற சிவமே
என்னரசே யான்புகலும் இசையுமணிந் தருளே. 5

கொலைபுரிவார் தவிரமற்றை யெல்லாரும் நினது
குலத்தாரே நீயெனது குலத்துமுதன் மகனே

மலைவறவே சுத்தசிவ சமரசசன் மார்க்கம்
 வளரவளர்ந் திருக்கவெனை வாழ்த்தியவென் குருவே
நிலைவிழைவார் தமைக்காக்கும் நித்தியனே யெல்லா
 நிலையும்விளங் குறவருளில் நிறுத்திய சிற்குணனே
புலையறியாப் பெருந்தவர்கள் போற்றமணிப் பொதுவில்
 புனிதநடத் தரசேயென் புகலுமணிந் தருளே. 6

உயிர்க்கொலையும் புலைப்புசிப்பும் உடையவர்க ளெல்லாம்
 உறவினத்தா ரல்லரவர் புறவினத்தா ரவர்க்குப்
பயிர்ப்புறுமோர் பசிதவிர்த்தல் மாத்திரமே புரிக
 பரிந்துமற்றைப் பண்புரையேல் நண்புகலேலிங்கே
நயப்புறுசன் மார்க்கம் அவ ரடையளவு மிதுதான்
 நம்மாணை யென்றெனக்கு நவின்றஅரு ளிறையே
மயர்ப்பறுமெய்த் தவர்போற்றப் பொதுவில்நடம் புரியும்
 மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே. 7

கொடியவரே கொலைபுரிந்து புலைநுகர்வா ரெனினுங்
 குறித்திடுமோ ராபத்தில் வருந்துகின்ற போது
படியிலதைப் பார்த்துகவேல் அவர்வருத்தந் தன்னைப்
 பயந்தீர்த்து விடுகவெனப் பரிந்துரைத்த குருவே
நெடியவரே நான்முகரே நித்தியரே பிறரே
 நின்மலரே யென்கின்றோ ரெல்லாருங் காண
அடியுமுயர் முடியுமெனக் களித்தபெரும்பொருளே
 அம்பலத்தென் னரசேயென் அலங்கலணிந் தருளே. 8

கொள்ளை வினைக் கூட்டுறவால் கூட்டியபல் சமயக்
கூட்டமும் அக்கூட்டத்தே கூவுகின்ற கலையுங்
கள்ளமுறு மக்கலைகள் காட்டியபல் கதியுங்
காட்சிகளுங் காட்சிதருங் கடவுளரு மெல்லாம்
பிள்ளைவிளை யாட்டெனஎன் கறிவித்தெனையே
பிள்ளையெனக் கொண்டுபிள்ளைப் பெயரிட்ட பதியே
தள்ளரிய மெய்யடியார் போற்றமணி மன்றில்
தனிநடஞ்செய் யரசேயென் சாற்றுமணிந் தருளே. 9

காலையிலே யென்றனக்கே கிடைத்தபெரும் பொருளே
களிப்பேயென் கருத்தகத்தே கனிந்தநறுங் கனியே
மேலையிலே யிம்மையிலே யொருமையிலே தனத்தால்
மேவுகின்ற பெரும்பயனும் விளைவையெலாந் தருமச்
சாலையிலே யொருபகலிற் றந்தனிப் பதியே
சமரசசன் மார்க்கசங்கத் தலையமர்ந்த இறையே
மாலையிலே சிறந்தமொழி மாலையணிந் தாடும்
மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே. 10

பரசிவ நிலை

அருட்ஜோதித் தெய்வமெனை யாண்டுகொண்ட தெய்வம்
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற ஆனந்தத் தெய்வம்
பொருட்சாரு மறைகளெலாம் போற்றுகின்ற தெய்வம்
போதாந்தத் தெய்வமுயர் நாதாந்தத் தெய்வம்

இருட்பாடு நீக்கியொளி யீந்தருளுந் தெய்வம்
எண்ணியவா றெண்ணியவா றெனக்கருளுந் தெய்வம்
தெருட்பாட லுவந்தெனையுஞ் சிவமாக்குந் தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம் 1

எல்லாஞ்செய் வல்லதெய்வ மெங்குநிறை தெய்வம்
என்னுயிரிற் கலந்தெனக்கே யின்பளிக்குந் தெய்வம்
நல்லார்க்கு நல்லதெய்வம் நடுவான தெய்வம்
நற்சபையி லாடுகின்ற நடராஜத் தெய்வம்
கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுந் தெய்வம்
காரணமாந் தெய்வமருட் பூரணமாந் தெய்வம்
செல்லாத நிலைகளெலாஞ் செல்லுகின்ற தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 2

தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற தெய்வம்
தன்னிகரில் லாததனித் தலைமைத் தெய்வம்
வாயார வாழ்த்துகின்றோர் மனத்தமர்ந்த தெய்வம்
மலரடியென் சென்னிமிசை வைத்தபெருந் தெய்வம்
காயாத கனியாகிக் கலந்தினிக்குந் தெய்வம்
கருணைநிதித் தெய்வமுற்றுங் காட்டுவிக்குந் தெய்வம்
சேயாக வெனைவளர்க்குந் தெய்வமகா தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 3

தூண்டாத மணிவிளக்காய்த் துலங்குகின்ற தெய்வம்
தூயதெய்வ மரியதெய்வம் பெரியபெருந் தெய்வம்

மாண்டாரை யெழுப்புகின்ற மருந்தான தெய்வம்
மாணிக்க வல்லியையோர் வலத்தில்வைத்த தெய்வம்
ஆண்டாரை யாண்டதெய்வம் அருட்சோதித் தெய்வம்
ஆகமவே தாதியெலா மறிவரிதாந் தெய்வம்
தீண்டாத வெளியில்வளர் தீண்டாத தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். 4

பதியேயெம் பரனேயெம் பரம்பரனே யெமது
பராபரனே யனைத்துப் படைத்தருமெய்ஞ் ஞான
நிதியேமெய்ந் நிறைவேமெய்ந் நிலையேமெய் யின்ப
நிருத்தமிடுந் தனித்தலைமை நிபுணமணி விளக்கே
கதியேயென் கண்ணேயென் கண்மணியே யெனது
கருத்தேயென் கருத்திலுற்ற கனியேசெங் கனியே
குறியேயென் குருவேயென் றோழனென் றனக்கே
சத்நடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 1

படிப்படக்கிக் கேள்வியெலாம் பற்றறவிட் டடக்கிப்
பார்த்திடலு மடக்கியுளம் பரிசமெலா மடக்கித்
துடிப்புறுமென் சுவையடக்கிக் கந்தமெலா மடக்கிச்
சாதிமதஞ் சமயமெனுஞ் சழக்கையும்விட் டடக்கி
மடிப்படக்கி நின்றாலும் நில்லேனென் னனவே
வனக்குரங்கும் வியப்பவென்றன் மனக்குரங்கு குதிக்க
அடிப்படக்கி யாட்கொண்ட துரையேயென் றனக்கே
சத்நடம் புரிகின்ற சித்தசிகா மணியே. 2

பணிந்திலேன் னைம்புலனைப் பறித்திலேன் மதியேன்
படிற்றுளியேன் கொடியேன் பற்றிலது மலே
அணிந்திலேன் மனமுருகி யன்பனிலில் பெருக
அழுதிலேன் தொழுதிலேன் அகங்காரந்தீர்ந்து
தணிந்திலேன் துயரிலேன் சுத்தமிலா சகமுந்
தாரணியிலே யுழன்று திரியவே விழைந்தேன்
அணிந்தெனை யாண்டு கொண்டாய் துணையே யென்று
வணிந்து மந்தரப் புகின்ற திருவிளக்க மணியே.

அன்புடையா யென்னுயிரே யருளுடைய பொருளே
அம்பலவா வம்பலவா நேயா வென்ன வாழ்வே
அன்புடைய வன்பரெல்லாஞ் சகமுடைய ரீசு
அன்பரெல்லாம் அகிர்ந்துதிர் சன்பரெல்லாம் வழுத்த
இன்புடைய பொருளின் மெய்ப்பொருளே யுயிர்க்கு
என்னமுதே நின்னமுதம் வேண்டியே நின்னையே
என்புடையீ ரிருக்கின்ற புன்புலையன் பந்தே
இருக்கின்றேன் பெருமை யாரெடுத் துரைப்பர்.

கண்ணே கண்மணியே—கருத்—தேகருத் தில்
கனியே, விண்ணே விண்ணவர்தேடு—மெய்—ச்சுடர்
மெய்ப் பொருளே, தண்ணே சொண்மதியே—வி
னைத்—தந்த தயாநிதியே, உண்ணே உள்ளொளியே
யெனக்—குண்மை புரைத்தருளே.

நன்று ஓங்கடக்கே—யொளிர்—தூய சபாபதி யே, பொன்றுஞ் சுந்தரையாய்—அருட்—பூரணா புண்ணியனே, என்று மெலா மொன்றாய்—உனக்—கில்லை வெளிரு மெந்தாய், உன்றெல் வாழுகின்றேன்—எனக் குன்மை யுரைத்தருளே. 2

கருவிற் கலந்த துணையேயென் கனிவிற்கலந்த வமுதேயென்-கண்ணிற் கலந்த வொளியே யென்கருத் திற் கலந்தகளிப்பேயென், உருவிற்கலந்த அழகேயென் உயிரிற் கலந்த உறவேயென்-உணர்விற் கலந்த சுகமே யென்னுடைய பெருமானே, தெருவிற் கலந்து விளையாடுஞ் சிறியேன் றனக்கே மெய்ந்நூலை-யிந்தி யளித்த பெருங்கருணைத் தேவே யுலகத்திலெல்லாம், மருவிக் கலந்து வாழ்வதற்கு வாய்த்த தருண மீது வென்றே-வாயே பறையா பறைகின்றே னென்றாய் கருணை வாழ்த்தாலே. 1

பூவா துன்ம பதுத்துறங்கி புணர்ந்து விழித்துக் கதை யேபி - உட்படு சோபை துளமடக்கா தேதோ கொல்பு ஆய்ந்திட்டே, சாவொரயுஞ் சித்திபெலாந் தழைத்த நிலையுஞ் சன்மார்க்க சங்கமதிப்புஞ் பெற்றே னென் - சதுர்தான் பெரிதென் சரித்திரத்தை, ஆனா நினைக்கி லதிசயமென் அப்பா வாசே மறுதேவன் - ஆவிக்கினிய துணையேயென் அன்பே யறிவே யருட்

[illegible]

சாறு [illegible]

[illegible]

கற்பூரம் [illegible]

[illegible]

பனம்பழமே [illegible]

[illegible]

இனம்பழமே [illegible]

[illegible]

[illegible] 2

[illegible] 3

[illegible] 4

[illegible]

[illegible]

மணம்படுமோ மாம்பழமேல் ஈயின் குலம் மிகுந்தால்
மற்றவர்க்கு நன்மை பயக்குமோ பேரின்பக்
குணம்படுமோ நெஞ்சே குணமிலார் சேர்ந்திடில்
சொல்லிடவும் புகழ்ந்து போற்றிடுமோ துணையே. 2

புல்லவரே பொய்புக்க போகுமற வினையாய்
புண்ணியரே மெய்போகம் போற்றுதந்த வினையாய்
கல்லையோ மண்ணையோ பொன்றுக்கோ ஆசைத்
தணிவிலாத் தொல்லுலகில் அழுதினைந்து நிற்றல்
கல்லவரோ மெய்ந்நெறியைக் காட்டுவரோ வையம்
கற்றுணர்ந்தவர் அன்பர்க்கு அன்பராய் நின்று
கல்லவரோ கைதொழுது வணங்குவர் மெய்ம்மை
வாய்ந்திடு நல்லவர் சேர் வாழ்வுடைய தோழமே. 3

கிராதியிட வேடர்குலத் தலைவனாய் வந்தே
கண்டுவந்த பெருமை பேசும் தொழிலாய்
வென்றுவென்ற முற்றவர்க்கு மெய்யருள் தந்தோன்
பொருளாகத் திருவடிக்கு வைத்திடுவோர் வாழ்வோர்
உள்ளத்தில் அன்பாலே மகிழ்ந்தவர் தம்முள்
உறைந்தருள் புரிந்தவர்க்கு நல்லருள் தந்தோன்
அருளுருவாம் பெம்மானைத் தொழுது போற்றி நின்றேன்
உந்தியிடை ஊறும் அமுதம் நிறைந்திடுவனே. 4

போதமுடந்தோர் ...

பொன்னுடையார், [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கன்றுண்டா [illegible]
கண்டு [illegible]
என்றுண்டா [illegible]
என்று [illegible]
உன்றுண்டா [illegible]
உண்ணுமக் [illegible]
அன்றுண்டா [illegible]
அறிவுரு [illegible] கண்டே. 6

திருவருளப் பதிகம்

என்னுறு [illegible]
இடையிடா [illegible]
என்னென [illegible]
இருண்மயிர் [illegible]

பழங் கஞ்சி யாயினும் வழங்கவும் நிலையார் !

கன்றுமேய்மனை மலையமான் காட்டைக்கடந்தின்
[illegible] காட்டை மலைய[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தொழுதுபெரு
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1

எழுமைப் பிறவிகளுள் எப்பிறவி பொய்த்திடினும்
[illegible]
[illegible] பொய்த்திடினு பொய்த்தில இருமையிலும்
இன்ப பொய்த்திடு பொய்த்[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

4

நடராஜபதி மாலை

நாதாந்த [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பதியே. 1

ஒருபிரம னண்டங்க [illegible]
[illegible]
[illegible] அண்டம்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
திகழ்கின்ற மற்றைப் பெருஞ்சத்தி சத்தர்களு
[illegible]
உருவுறுமிவ்வண்டங்க [illegible]
[illegible]

மடையாய ஆணவ விருளில் அழுந்து கடையனையும்
　　ஒரு பெருங் கருணையாலே
மருவியெனை யாட்கொண்ட மகிழ்ந்தி அரிய
　　வார்த்தை மெய்த்தேய்ந்த கைத்தேய
மண்ணகத்தில் வந்த பெருமைகள் மேலெலாம்
　　வல்லநட ராஜ பதியே.　　2

பேருற்ற வுலகிலுறு சமயமத நெறி யெலாம்
　　பேய்ப் பிடிப்புற்ற பிச்சுப்
பிள்ளைவிளை யாட்டென வுணர்ந்திடா துயிர்கள்பல
　　பேதமுற் றங்கு மிங்கும்
போருற் றிறந்துவீண் போயின ரின்னுநீ
　　போகாத படிவிரைந்தே
புனிதமுறு சுத்தசன் மார்க்கநெறி காட்டிமெய்ப்
　　பொருளினை யுணர்த்தி யெல்லாம்
ஏருற்ற சுகநிலை யடைந்திடப் புரிதிநீ
　　என்பிள்ளை யாத லாலே
இவ்வேலை புரிகவென் றிட்டனன் மனதில்வே
　　றெண்ணற்க வென்ற குருவே
நீருற்ற வொள்ளிய நெருப்பே நெருப்பினுள்
　　நிறைந்திரு ளகற்று மொளியே
நிர்க்குணா னந்தபர நாதாந்த வரையோங்கும்
　　நீதிநட ராஜ பதியே.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1
[illegible]

பெண்கொண்ட [illegible]
[illegible]
பெருகு [illegible]
[illegible]
பண்கொண்ட [illegible]
[illegible]
பட்டினி [illegible]
பாலமுது [illegible]
கண்கொண்ட [illegible]
காட்டு [illegible]
கருமாக் [illegible]
கனிவாய் [illegible]
மண்கொண்டு போக [illegible]
மணிப்பவள [illegible]
மகிழ்வுறு [illegible]
வளர் வயித்திய நாதனே. 2

இளவேனின் மாலையாய்க் குளிர்சோலை யாய்மலர்
இலஞ்சியும் பொய்கை யருகாய்
ஏற்றசந் திரகாந்த மேடையாய் அதன்மேல்
இலங்கும் அமளிய அணையுமாய்
தளவேயு மல்லிகைப் பந்தராய்ப் பால்போற்
றழைத்திடு நிலாக் காலமாய்த்
தனியிளந் தென்றலாய் நிறைவாம் புனலிளந்
தண்ணிசைப் பாட லிடமாய்
வளமேவு கலைச்சுகப் புணர்ப்பமட வார் அல்புடைக்
கலந்தனுப வார்த்தை யுடனுய்க்
களிகொள இருந்தவர்கள் கண்டசுகம் நின்னடிக்
கழலிணைக் கீடாகுமோ
வளவேலை சூழுலகு புகழ்கின்ற தணிகா
மலையுறைய நாத வள்ளல்
மயிலுலவு சேவற்கொடி யன்பர்பய சோகமற
வளர் வயிற்கிய நாதனே. 3

கருணையிலா ஆட்சி கடுகி யொழிக
அருளைய நன்மார்க்க ராள்க — தெருளைய
நல்லோர் நினைந்த நலம்பெறுக நன்று நினைந்து
எல்லோரும் வாழ்க இசைந்து.

'சிவாயநம என்போருக்கு அபாயம் ஒருநாளுமில்லை'

விண்ணப்பக் கலிவெண்பா

வீறுடையாய் நின்றனக்கோர் விண்ணப்பம் !

பேயினையொத் திவ்வுலகிற் பித்தாகி நின்றுழல
நாயினேனை யாண்டதுநின் நன்கன்றே—ஆயிலுமுன் 1
மண்ணுற் றுயிர்களுக்கும் வானவர்க்குந் தாயிரங்கி
உண்ணக் கொடுவிட முண்டனையே—என்றாலும் 2
வெய்த்தவனை வெற்பெடுத்த வெய்யவரக்கன் றனக்கும்
வாய்த்தவர மெல்லாம் வழங்கினையே—சாய்த்தவனை 3
வீம்புடைய வன்றுவிளர் வென்றிசெய்து விட்டவெருகும்
பாம்பையெல்லாக் கரமேற் பரித்தனையே—காம்பேசியர் 4
எருதேசமென் றுணைத்தாளேற்ற இருவரையும்
அஞ்சேலென் றாட்கொண் டருளினையே—துஞ்சுகபன்றித்
தாயான் குருளைகளின் துன்பம் பொறுக்காது
தாயாய் முலைப்பாலுந் தந்தனையே—வாயிசைக்கும் 6
பாண்டியன்முன் சொல்லிவர்த பாணன் பொருட்டடிமை
வேண்டி விறகெடுத்து விற்றனையே—ஆண்டொருநாள் 7
வாய்முடியாத் தன்புகொண்ட வந்திக்கோ ரானாய்த்
தாய்முடிமேல் மண்ணுஞ் சுமந்தனையே—ஆய்தூய 8
மாவகஞ்சேர் மாணிக்க வாசகருக் காய்க்குதிரைச்
சேவகன்போல் வீதிகளிற் சென்றனையே—மாவிசயன் 9
வில்லடிக்கு நெஞ்சம் விரும்பியதல் லாலெதிர்த்த
கல்லடிக்கு முன்னாள் களித்தனையே—மல்லலுறும் 10

வில்வக் கிளையுரித்த வெய்ய முசுக்கலையைச்
செல்வத் துரைமகனாய்ச் செய்தனையே - சொல்லவலின் 11
சீறுகின்ற வெய்யருக்கு நேர் எலியை மூவுலகும்
ஆளுகின்ற மன்னவனா யாக்கினையே — கோனகல 12
வாய்ச்சங்கு நாவிழைத்த வாய்ச்சிலம்பி தன்னையுயர்
கோச்செங்கட் சோழனெனக் கூட்டினையே - எச்சறால்
ஆறடுத்த வாகீசர்க் காம்பசியைக் கண்டுகட்டுச்
சோறெடுத்துப் பின்னே சுமந்தனையே - கூறுகின்ற 14
தொன்மைபெறுஞ் சுந்தரர்க்குத் தோழனென்றுபெண்
பரவை, கன்மனைக்குத் தூதுநடந் தனையே — நன்மைபெற
இற்றென்றவிற்றென்று எந்தனையோ போர்கள்செய்த
குற்றங் குணமாகக் கொண்டனையே — பற்றுலகில் 16
அன்புடைய தாயர்களோ ராயிரம்பே ராலும்
அன்புடையாய் நின்னைப் போல்வாரோ - இன்பமுடன்
கண்டவருந் தந்தையர்களெண்ணிலரேயாயினு மென்
ஆண்டவனே நின்னைப்போல்வாரோ - தண்டைகொள்
என்னுடைய நின்னையன்றி யெந்தை பிரானேயுன்
ஆணையெனக் குற்றதுணை யாருமில்லை - நானொருவன் 19
ஆனவன் பிழைகளனைத்தினையு மையாநீ
தானேபொறுக்கத் தகுங்கண்டாய் — மேனேற்ற 20
மால்தனக்கு மெட்டா மலர்க்கழலோய் நீயென்னைக்
கூற்றனுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கற்க— * * * 21

நெஞ்சறி வுறுத்தல்

உபதேசம்

பற்றற்றான் பற்றினையே பற்றியிடல் வேண்டும் அது
பற்றற்ற லன்றிப் பலியாதால்—பற்றற்றல் 1
வேதனையா னீங்கு விரியுஞ் சகப்பழக்க
வாதனைபோய் நீங்கிலன்றி வாராதால்-வாதனையும் 2
ஈனமன்றோ இவ்வுலகமென்று அருளை நாடுகின்ற
ஞானம் வந்தாலன்றி நலியாதால்—ஞானமது 3
போகமுற்றும் பொய்யெனவே போதும் அநித்தியவி
வேகமுற்ற லன்றி விளங்காதால்—ஆகையிது 4
உண்ணவந்தாற்போலுமின்னுற்று விசாரித்திடுமோர்
எண்ணம்வந்தாலன்றி யிசையாதால்—எண்ணமது 5
பங்கமடைந் தாரவையைப் பாராது சாதுக்கள்
சங்க மடைந்தா லன்றிச் சாராதால் * * * 6

மாற்றறி யாத செழும்பசும் பொன்னே மாணிக்கமே சுடர் வண்ணக்கொழுந்தே, கூற்றறி யாதப் பெருந்தவ ருள்ளக்-கோயிலிருந்த குணப்பெருங்குன்றே, வேற்றறி யாதசிற் றம்பலக் கனியே விச்சையில் வல்லவர் மெச்சும் விருந்தே, சாற்றறி யாதவென் சாற்றுங் களித்தாய் - தனி நடராஜவென் சற்குரு மணியே. 1

கரிசாலையும் தூதுளையும் அருட்ஜோதி மருந்து

மனமெனுமோர் பேய்க்குரங்கு மடைப்பயலே நீதான்
மற்றவர்போலெனை நினைத்து மருட்டாதே கண்டாய்
இனமுறவென் சொல்வழியே யிருத்தியெனிற் சுகமாய்
இருந்திடுநீ யென் சொல்வழி யேற்றிலையானாலோ
தினையளவும் அதிகாரஞ் செல்லவொட்டே னுலகஞ்
சிரிக்கவுனை யடக்கிடுவேன் திருவருளால் கணத்தே
நனவிலெனை யறியாயோ யாரெனநீ யிருந்தாய்
ஞானசபைத் தலைவனுக்கு நல்லபிள்ளை நானே. 2

நினைந்துநினைந் துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்து
நெகிழ்ந் தன்பே-நிறைந்துநிறைந் தூற்றெழுங்கண்ணீர
தனா லுடம்பு, நனைந்துநனைந் தருளமுதே நன்னிதியே
ஞான-நடத்தரசே யென்னுரிமை நாயகனே யென்று,
வனைந்துவனைந் தேத்துதும் நாம் வம்மினுலகிய
லீர்-மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் கண்
டீர், புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல்
கின்றேன்-பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண
மிதுவே.
3

கண்டதெலா மநித்தியமே கேட்டதெலாம் பழுதே
கற்றதெலாம் பொய்யேநீர் களித்ததெலாம் வீணே
உண்டதெலாம் மலமேயுட் கொண்டதெலாங் குறையே
உலகியலீ ரிதுவரையும் உண்மையறிந் திலீரே, விண்ட
தனாலென் இனிநீர் சமரசசன் மார்க்க மெய்ந்நெறியைக்

கடைப்பிடித்த மெய்ப்பொருள்கண் குணர்ந்தே,
எண்டகுசிற் றம்பலத்தே யெந்தையரு ளடைமின்,
இறவாத வரம்பெறலாம் இன்பமுற லாமே. 4

நாலுரைக்கும் வார்த்தையெலாம் நாயகன்றன் வார்த்தை-யம்புவியீரே மரகதன் சுற்றருளைப் பதுவே, வாலுரைத்த மணிமன்றில் நடம்புரியும் பெருமான் வரவெதிர்கொண் டவனருளால் வரங்களெலாம் பெறவே, தேனுரைக்கும் உளமினிக்க எழுகின்றே னீவிர் தெரிந்தடைமின் நடைவெளியின் நித்தியம்பெறலாகும், ஏனுரைத்தே னிரக்கத்தா லெடுத்துரைத்தேன் கண்டீர்-யானடையுஞ் சுகத்தினைநீர் தானடைதல்குறித்தே. 5

குறித்துரைக்கின் றேனிதனைக் கேண்மினிங்கே வம்மின்-கோணுமனக் குரங்காலே நாணுகின்ற வுலகீர், வெறித்தவெம்மா லொருபயனும் வேண்டுகிலே னெனது மெய்யுரையைப் பொய்யுரையாய் வேறுநினை யாதீர், பொறித்தமதஞ் சமயமெல்லாம் பொய் பொய்யே யவற்றில் புகுதாதீர் சிவமொன்றே பொருளெனக் கண்டறிமின், செறித்திடுசிற் சபைநடத்தைத் தெரிந்துதுதித் திடுமின் சித்தியெலாம் இத்தினமே சத்தியஞ்சேர்ந்திடுமே. 6

செய்நாலும் நிலையெலாம் பொதுத்தருள்வான் பொதுவில் திருநடஞ்செய் பெருங்கருணைத் திறத்தா

னங் கவினை, மெய்த்தவ நினைத்திடுக சமரசசன் மார்க்கம் மேவுகவென் றுரைக்கின்றேன் மேதினியீரெனைத் தான், வைதாலும் வைதிடுமின் வாழ்த்தெனக்கொண் டிடுவேன் மனங்கோணேன் மானமெலாம் போனவழி விடுத்தேன், பொய்த்ததோர் சிறிதெனினும் புகலேன் சத்தியமே புகல்கின்றேன் நீவிரெலாம் புனிதமுறும் பொருட்டே. 7

மற்றறிவோ மெனச்சிறிது தாழ்த்திருப்பீ ராயல்
மரணமெனும் பெரும்பாவி வந்திடுமே யந்தோ
சற்றுமதை நும்மாலே தடுக்கமுடி யாதே
சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தவர்களல்லா லதனை
எற்றிநின்று தடுக்கவல்லார் எவ்வுலகி லெவரும்
இல்லை கண்டீர் சத்தியமீ தென்மொழி கொண்டுலகீர்
பற்றியபற் றனைத்தினையும் பற்றறவிட் டருளம்
பலப்பற்றே பற்றுமினோ என்றுமிற வீரே. 8

உற்றமொழி யுரைக்கின்றே னொருமையினீ ருமக்கே
உறவனன்றிப் பகைவனென வுன்னாதீ ருலகீர்
கற்றவருங் கல்லாரு மழிந்திடக்கா ணின்றீர்
காணமெலாங் கலங்கவரு மரணமுஞ்சம் மதமோ
சற்றுமிதைச் சம்மதியா தென்மனந்தா னுமது
தன்மனந்தான் கன்மனமோ வன்மனமோ அறியேன்

இத்தினைக் கைத்திட்டவா செய்கின்ற செய்கையின்
என்மார்க்க மிரப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கத்தானே.
கட்டோடே களத்தோடே வாழ்கின்றோ மென்றீர்
கண்ணோடே கருத்தோடே கலந்தவரைக் காணீர்
பட்டோடே பணியோடே திரிகின்றீ ருலகீர்
பசியோடே வந்தவரைப் பார்க்கவும் நேரீர்
கொட்டோடே முழக்கோடே கோலங்காண் கின்றீர்
குணத்தோடே குறிப்போடே குறிப்பவரைக் குறியீர்
எட்டோடே யிரண்டுசேர்த் தெண்ணவு மறியீர்
எத்துணைகொள் கின்றீர் பித்தரானீரே. 10

பன்முறை நீமைகள் பன்முறையில் [illegible] பகரானுமன் மொழி பகருகின்றீரே. என்றும் நீவிர் [illegible] இன் றீரே [illegible] கடந்தவர்கள் [illegible] தீரே, கன்றுகள் காக்கின்ற கருத்தினை [illegible] சீர்விட்டுக் கருதி யீரே, என்றும் [illegible] செருமோர்காலம் எத்துணைகொள் கின்றீர் பித்தரானீரே.

சாதியிலே மதங்களிலே சமயநெறி களிலே
சாத்திரச்சந் தடிகளிலே கோத்திரச்சண் டையிலே
ஆதியிலே யபிமானித் தலைகின்ற வுலகீர்
அலைந்தலைந்து வீணேநீர் யழிதலழ கலவே
நீதியிலே சன்மார்க்க நிலைதனிலே ஞான
நிருத்தமிடுந் தனித்தலைவ ரொருவரவர் தாமே

வீதியிலே அருட்ஜோதி விளையாடல் புரிய
மேவுகின்ற தருணமிது கூவுகின்றேனுமையே. 12

காடுவெட்டி நிலந்திருத்திக் காட்டெருவும் போட்டுக்
கருப்பயிரிட்டுக் கடிவளைத்துக் களிக்கின்ற உலகீர்
கூடுவிட்டுப் போனபின்னர் எதுபுரிவீர் எங்கே
குடியிருப்பீர் ஐயோநீர் குறித்தறியீர் இங்கே
பாடுபட்டீர் பயனறியீர் பாழ்க்கிறைத்துக் கழித்தீர்
பட்டதெல்லாம் போதுமிது பரமர்வரு தருணம்
ஈடுகட்டி வருவீரேல் இன்பமிகப் பெறுவீர்
எண்மையுரைத்தேனலனான் உண்மையுரைத்தனனே

ஆற்றுவெள்ளம் வருவதன்முன் அணைபோட வறியீர்
அகங்காரப் பேய்பிடித்தீ ராயதற்கே யுழல்வீர்
கூற்றுவருங் காலதனுக் கெதுபுரிவீர் ஐயோ
கூற்றுதைத்த சேவடியைப் போற்றவிரும் பீரே
சோற்றுமலக் குழியினை பெருக்கி மெலிகின்ற உலகீர்
சேற்றலைக் கொண்டழுக்கை விட்டுவிட்டு எம்மின்
சாற்றுதற்க வொணாததனித் தந்தைவருகின்ற
தருணமிது சத்தியஞ்சிற் சத்தியைச் சார்வதற்கே.

பொய்விளக்கப் புகுகின்றீர் போதுகழிக்கின்றீர்
புலைகொலைகள் புரிகின்றீர் கலகலென்கின்றீர்
கைவிளக்குப் பிடித்தொருபாழ்ங் கிணற்றில் விழுகின்ற
களியரெனக் களிக்கின்றீர் கருத்திருந்துங் கருதீர்

இவினைக்கு ரூப்புமா குறிகளை கினைக்காள்
அடிவயிற்றை முறுக்காதோ வொடியமுமயற் றுலவீர்
மெய்வினைக்க வென்னதுதன்மை வருகின்ற தருணம்
மேவியதின் னடைவீரேல் ஆவிபெறு வீரே. 15

எய்வகைசார் மதங்களிலே பொய்வகைச் சாத்திரங்கள் எடுத்துரைத்தே யெமதுதெய்வ மெமதுதெய்வ மென்று, வைவகையே கதறுகின்றீர் தெய்வமொன் றென் றறியீர் **சிரிப்பிடத்துக் கலகமிட்டுப் பேரிரைச்சல்** பெரியீர், இவ்வகைய புகுடம் புகுந்திடவென் புரிவீர் அழியுடம்பை யழியாமை யாக்கும்வகை யறியீர், உய்வகையென் றனித்தந்தை வருகின்ற தருணம் உற் றிவண் உற்றிடுவீர் பெற்றிடுவீர் உவப்பே. 16

உழக்கறியீர் அளப்பதற்கோ ருளவறியீர்களவா றியீர் போறியீர் உண்மையொன் றுமறியீர், இடுக்கறியீர் மெற்கறியீர் அம்பலத்தே யாலைக் கேதமற வழக்கின்ற பாதமறிவீரோ, வழக்கறிவீர் சண்டையிட்டே வம் பளக்க அறிவீர், வடிக்குமுன்னே சோறெடுத்து வயிற் றடைக்க அறிவீர், குழைக்கறியே பழக்கறியே யிடட்டுவர்க் கறியே குழம்பே சாறெனவுங் கூறஅறி வீரே. 17

நாடோறும் புரியாரையைப் புரி

ஆயுரைத்த அருட்ஜோதி வருகின்ற தருணமிதே யறிமி னென்றே, வாயுரைத்த வார்த்தையென்றன் வார்த்தைகளென் றெண்ணாதீர் மனிதர்காள், தாயுரைத்த திருப்பொதுவி னடம்புரிகின் றுணைகலந்த தலைவா னிங்கே, நீயுரைத்த திருவார்த்தை யெனவறியா ரிவரறிவின் இகழ்ச்சி யென்னே. 1

இறந்தவர்கள் பலருமிங்கே யெழுகின்ற தருணமிதே யென்று வாய்மை, அறந்தழைய வுரைக்கின்ற வார்த்தைகளென் றறைகின்றாரால், மறந்திறி யேயுரைக்க வல்லேனோ வெல்லாஞ்செய் வல்லோ யுன்றன், சிறந்ததிரு வார்த்தையெனத் தெரிகிலரிம் மனிதர் மதித்திறமை யென்னே. 2

சோற்றாசை யொடுகாமச் சேற்றாசைப் படுவாரைத் துணிந்து கொல்லக், கூற்றாசைப் படுமெனநான் கூறுகின்ற தன்மையினைக் கொண்டு நீவிர், தோற்றாசைப் பட்டவருக் கின்றருள்வார் போலுமன்றி நினைத்த வாங்கே, பேற்றாசைக் கருள்புரியும் ஞானசபா பதிபுகழைப் பேசு வீரே. 3

தொண்டாளப் பணிக்கேதுந் துரையான உலகாளச் சூழ்ந்தமைப், பெண்டாளத் திரிகின்ற பேய்மனத்தீர் நம்முயிரைப் பிடிக்க நாளைச், சண்டாளக் கூற்று

வரில் என்புகல்வீர் ஞானசபைத் தலைவ னும்மைக், கொண்டேகக் கருதுகின்றோ ஆண்டபின்னர் இவ்வுலகிற் குலாவு வீரே. 4

பிறந்தவரை சீராட்டிப் பெருகவளர்த் திடுகின்றீர் பேயரே நீர், இறந்தவரைச் சுடுகின்றீர் எவ்வணஞ்சம் மதித்தீரோ இரவிற் றூங்கி, மறந்தவரைத் தீமூட்ட வல்லீரால் தாய்மனத்தை யயிர்மாள, இறந்த வரை யெனப்புகழச் செய்துகொண்டீர் என்பிறந்து இருகின்றீரே. 5

அணங்கெழுபே ராசையொடும் பறையோசை பொங்கக் கோரணிகொண் டச்சோ, பிணக்கழுவியே ஒத்துப்போய்ச் சுடுகின்றீர் இனிச்சாகும் பிணங்களே நீர், கணக்கழுகுண் டாலுமொரு பயனுண்டே என்ன பயன் கண்டீர் சுட்ட, எணக்கெழுஞ்சாம் பலைக்கண்டீர் அது புன்செய் எருவுக்கும் இயலாதன்றே. 6

குணப்புதைக்க உயிரடக்கல் கொண்டதுசட்டா லதுதான் கொலையாமென்றே, வணம்புதைக்க வேண்டு மென வாய்தடிக்கச் சொல்கின்றேன் வார்த்தை கேட் கும், பிணம்புதைக்கச் சம்மதியீர் பணம்புதைக்கச் சம் மதிக்கும் பேய ரேநீர், எணம்புதைக்கத் துயில்வார் தம் பாற் றயிலற்கு அஞ்சலரோ இழுதையீரே. 7

சுட்டாலும் வைத்தாலும் விளிக்கின்ற பேயுலகீர் கலைசோர் வாரைப், பொட்டாலும் அலரலும் புனை வித்துச் சுடுகின்றீர் புதைக்க நேரீர், சுட்டாலுஞ் சவ மதுகண்டுமதுடம்பு அடியாதென்சொல்வீர் நம்மைத், தொட்டாலும் தோடமுறும் விட்டாலுங் கதியிலையேம் ஆழ்வீ ரன்றே. 8

பரணிக்குந் தேகமிது சுடுவது அபராதமெனப் பகர்கின்றேன் நீர், சாம்பொளிக்கச் சுடுகின்றீர் செத்த வர்கள் பற்பலருஞ் சித்த சாமி, உரணிக்க எழுகின்ற திருநாள்வந் தடுத்தவை யுணர்ந்து நல்லோர், வரணிக்கப் புதைத்திலை காணீரோ கண்கெட்ட மாட்டி னீரே. 9

புலைத்தொழிலே புரிகின்றீர் புண்ணியத்தைக் கருங் கடலிற் போக விட்டீர், கொலைத்தொழிலிற் கொடியீர் நீர் செத்தாரைச் சுடுகின்ற கொடுமை நோக்கிக், கலைத்தொழிலிற் பெரியருளங் கலங்கினர் அக்கலக்க மெலாங்கடவுள் நீக்கித், தலைத்தொழில்செய் சன்மார்க் கந் தலையெடுக்கப் புரிகுவது இத் தருணந் தானே. 10

சிரிப்பிலே பொழுது கழிக்குமிவ் வாழ்க்கைச் சிறியவர் சிந்தைமாத் திரமோ, பொருப்பிலே தவஞ் செய் பெரியர்தம் மனமும் புளிப்பிலே அவர்ப்பிலே யுவர்ப்புக், கரிப்பிலே கொடிய கயப்பிலே கடிய கார்ப்

பிலே சார்ப்பொடு கலந்த, வெளிப்பிலே புகுவ தன்றி யென்னளவும் இளிப்பிலே புகுகின்ற திலையே.

பராபரன் உண்மை நிலையம்

எவ்வுயிரும் பொதுவெனக்கண் டிரங்கியுப கரிக் கின்றார் யாவ ரந்தச், செவ்வியர்தஞ் செயலனைத்துந் திருவருளின் செயலெனவே தெரிந்தே னிங்கே, கவ்வையிலாத் திருநெறியத் திருவாளர் தமக்கேவல் களிப்பாற் செய்ய, ஒவ்வியதென் கருத்தவர்சீ ரோதிட வென்வாய் மிகவும் ஊர்வ தாலோ. 1

எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிருந் தம்முயிர் போல் எண்ணியுள்ளே. ஒத்து உரிமையுடையவராய் உவக்கின்றார் யாவர் அவருளந்தான் சுத்த, சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம்புரியும் இடமெனநான் தேர்ந்தேன் அந்த, வித்தகர்தம் அடிக்கேவல் புரிந்திட என் சிந்தை மிக விழைந்த தாலோ. 2

கருணையொன்றே வடிவாகி எவ்வுயிருந் தம்முயிர் போற் கண்டு ஞானத், தெருள்நெறியிற் சுத்தசிவ சன் மார்க்கப் பெருநீதி செலுத்தா நின்ற, பொருள்நெறி சற் குணசாந்தப் புண்ணியர்தம் திருவாயாற் புகன்ற வார்த்தை, அருள்நெறிவே தாகமத்தின் அடிமுடிசொல் வார்த்தைகளென் றறைவ னாலோ. 3

சன்மார்க்க துன்மார்க்க இயல்பு

சேய்போல் உலகத் துயிரையெல்லாம் எண்ணிச் சேர்த்துப்பெற்ற, **தாய்போல் உரைப்பர் சன்மார்க்க சங்கத்தவர்** சாற்றுமெட்டிக், காய்போற் பிறர்தமைக் கண்டாற் கசந்துட் கடுகடுத்தே, **நாய்போற் குரைப்பர் துன்மார்க்க சங்கத்தவர் நானிலத்தே.**

உருவ ராகியும் அருவின ராகியும் உருவரு வினரா யும், ஒருவரே யுளார் கடவுள்கண் டறிமினோ உலகுளீர் உணர்வின்றி, இருவ ராமென்றும் மூவரே யாமென்றும் இயலும் மூவர்களென்றும், வெருவ ராயுரைத் துழல்வ தென் உடற்கு உயிரன்றிரண் டெனலாமே. 1

உடுக்க வோவொரு கந்தைக்கு மேலிலை உண்ண வோவுண வைக்கும் வழியிலை, படுக்க வோ பழம்பாய்க் குங் கதியிலை பாரில் நல்லவர் பாற்சென்று பிச்சைதான் எடுக்க வோதிட மில்லை யென் பாலுனைக் கிரக்க மென் பது மில்லை உயிரைத்தான், விடுக்க வோ மன மில்லை யென் செய்குவேன் வெண்பி றைச்சடை வித்தக வள்ளலே. 2

இறகெடுத்த அமணர்குலம் வேரறுத்த சொக்கே சனென்ன ஞாயம், அறுகெடுத்த சடைமுடிமேல் மண் ணெடுக்க மாட்டாமல் அடிபட்டு ஐயோ, பிறகெடுத்தீர்

வளையல் விற்றீர் சொற்றேனைப் பண்ணேகேட்டல் பெற்ற தோழனும், விறலொற்றீர் கைகொய்வீர் விழுதைக்காள் யாவரையும் விடாது நாமே. 3

சன்மார்க்க சங்கத்தீர் சிற்றடியே னுழலா நான் வணங்கிச் சாற்றுகின்றேன் வாய்மைகேட்பீர், என் மார்க்கத் தெனை நுமக்குள் ஒருவனெனக் கொள்வீர் எல்லாஞ்செய் வல்லவனைத் தொழுதிடுவீர் பொதுவில், பன் மார்க்கத் தவர்போலே வேறுசில புகன்றே பயங்காட்டிக் கடையாதீர் பூரணமெய்ச் சுகமாய்த், தன்மார்க்கமாய் விளங்குஞ் சுத்தசிவமொன்றே தன்னுணர்வால் பொன்னுணர்வாய்ச் சார்ந்தறிமி னீண்டே. 4

காற்றாலே புவியாலே ககனமத னாலே கனலாலே புனலாலே கதிராதி யாலே, கூற்றாலே பிணியாலே கொலைக்கருவி யாலே கோளாலே பிறவியற்றுங் கொடுஞ் செயல்களாலே, வேற்றாலே எஞ்ஞான்றும் அழியாதே விளங்கும் மெய்யளிக்க வேண்டுமென்றேன் விரைந் தளித்தா னெனக்கே, எற்றாலே பிழியெனநீர் நினையா தீர் உலகீர் எந்தையருட் பெருஞ்ஜோதி இறைவனைச் சார்வீரே. 5

கடுகாட்டுக் கனிக்கிடுகை நாளிக்க வொளைக்கழுதிக் களிக்கின்ற, கடுகாட்டுப் பிணங்காள் இச்சகமனைத் துங் களிக்கவொரு சொல்லக் கேண்மின், முடுகாட்டுக்

கூற்றுவருஞ் சாவீரால் சாவதற்கு முன்னே நீவிர், இடு
காட்டுப் பிணங்கண்டால் ஏத்துமினே எமையும் இவ்
வாறிடுக வென்றே. 6

வாது பேசிய மனிதர்காள் ஒருவார்த்தை கேண்
மின்கள் வந்து நாம், போது போவதன் முன்னரே
யருட் பொதுவி லேநடம் போற்றுவீர், ஏது பேசினீர்
என்றிடா தமைத் திருவு ளங்கொளுங் காண்மினோ,
சூது பேசிலேன் உண்மை சொல்கின்றேன் சுற்ற மென்
பது பற்றியே. 7

புன்னைக் கட்டிக்கொள்ள பேயர்கள் மேலொரு,
புடவை கட்டிப் புதுமைகள் காட்டியும், பெண்ணைக்
கட்டிக்கொள்வாரிலர் கொள்ளரிலாய்ப் பேயைக் கட்டிக்
கொண்டாலும் பிழைப்பார்காண், மண்ணைக் கட்டிக்
கொண்டே யழு கின்றநும் மடையப் பிள்ளைகள் வாழ்
வினை கொள்ளுங்கால், கண்ணைக் கட்டிக்கொண்டு வரி
வழிபோக் கிருக்குறுகை வாழ்விற் கடையனவாகுமே.

உணிக்கும் மூட்டைக்கும் கொசுகுக்கும் பேனுக்கும்
உவப்புறப் புசிக்கின்றீர், அணிக்குங் காகக்குஞ் சோற்
றுக்கும் ஊர்தொறுஞ் சுற்றிப்போய் அலைகின்றீர்,
பிணிக்கும் பீடைக்கும் உடலுளங் கொடுக்கின்றீர்
பேதையீர் நல்லோர்கள், பணிக்கும் வேலைசெய் தன்
மடுத்து அம்பலம் பரவுதற் கிசையீரோ. 9

உயிரெலாம் ஒருநீ திருநடம் புரியும் ஒருதிருப் பொதுவென அறிந்தேன், செயிரெலாந் தவிர்ந்தேன் இருளெலா மடைந்தேன் சித்தெலாம் வல்லதொன் றறிந்தேன், மயிரெலாம் புளகித் துளமெலாங் கனிந்து மலர்ந்தனன் சுத்தசன் மார்க்கப், பயிரெலாந் தழைக்கப் பதியெலாங் களிக்கப் பாடினேன் பொதுப் பாட்டே. 10

ஆக மாந்தரும் வேதத்தின் அந்தமும் அறையும்
பாக மாம்பர வெளிநடம் பரவுவீர் உலகீர்
மோக மாந்தருக்கு உரைத்திலேன் இதுசுக முன்னும்
யோக மாந்தருக்குக் காலமுண் டாகவே யுரைத்தேன்.

ஆறு கோடியாஞ் சமயங்கள் அகத்திலும் அவைமேல்
வீறு சேர்தனித் தாந்தவே தாந்தநா தாந்தந்
தேறும் மற்றைய அந்தத்துஞ் சிவம் ஒன்றேயன்றி
வேறு கண்டிலேன் கண்டிரேற் பெரியர்காள் விளம்பீர்.

வேதா கமங்களென்று வீண்வாதம் ஆடுகின்றீர்
வேதா கமத்தின் விளைவறியீர்—சூதாகச்
சொன்னவலால் உண்மைவெளி தோன்றவுரைக்கவில்லை
என்ன பயனோ இவை.

செத்தாரை யெல்லாந் திரும்ப எழுப்புதலிங்கு
எத்தால் முடியுமெனில் எம்மவரே—சித்தாம்

அருட் பெருஞ் ஜோதி யதனால் முடியும்
தெருட்பெருஞ் சத்தியம் ஈதே.

ஆடாதீர் சற்றும் அசையாதீர் வேறொன்றை
நாடாதீர் பொய்யுலகை நம்பாதீர் - வாடாதீர்
சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சார்வீர் விரைந்து இனியிங்கு
என்மார்க் கமும் ஒன்றாமே.

நோவாது நோன் பெனைப்போல் நோற்றவரும் எஞ்
ஞான்றும், சாவாவர மெனைப்போற் சார்ந்தவரும்---
தேவா, நின் பேரருளை யென்போலப் பெற்றவரும்
எவ்வுலகில், யாருளர் நீ சற்றே யறை.

அம்மை திருப்பதிகம்

பொய்யாத மொழியு மயல் செய்யாத செயலும் வீண்
போகாத நாளும் விடயம்
புரியாத மனமும்உட் பிரியாத சாந்தமும்
புந்தி தளராத நிலையும்
எய்யாத வாழ்வும்வே றெண்ணாத நிறைவும் நினை
என்றும் மறவாத நெறியும்
இறவாத தகவும் மேற் பிறவாத கதியும்இவ்
வேழையேற் கருள்செய் கண்டாய்

துன்பத்திற்குப் பின்வந்த இன்பமே இரட்டிப்பு ஆனந்தம்

கொய்யாது குவியாது குமையாது மணம்வீசும்
கோமளத் தெய்வ மலரே
கோவாத முத்தமே குறையாத மதியமே
கோடாத மணி விளக்கே
ஐயாநகங் கொண்ட தில்லையம் பதிமருவும்
அன்னலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமுமீன் றருள்பரி
வானந்த வல்லி உமையே. 1

ஆரிட்ட நடையில் என் பேரிட்ட மனைதகான்
சொல்லிட்ட முடன் அனைத்துத்
தூன்றிட்ட மோனமெனும் நன்றிட்ட அமுதுண்டு
சும்மா இருக்கி யென்றால்
காரிட்டி தற்குமுன் யாரிட்ட சாபமோ
கண்டிலேன் அம்மம்ம ஓர்
கணமேனும் நில்லாது பொல்லாது புலியிற்
கறங்கெனச் சுழல்கின் றதே
தாரிட்ட நீ அருள் சீட்டிடா யெனில்
தாழ்பிறவி தன்னில் அதுதான்
தன்னைவீழ்த் துவதன்றி என்னையும் வீழ்த்தும் இத்
தமியனேன் என்செய் குவேன்
ஆறிட்ட சடையாளர் தில்லையம் பதிமருவும்
அன்னலார் மகிழும் மணியே.

அகிலாண்ட மும்சரா சரமுமீன் றருள்பராசி
வானந்த வல்லி உமையே. 2

மாயையெனும் இரவில்என் மனையகத் தே விடய
வாதனையெனுங்கள் வர்தாம்
வந்துமன அடிமையையெழுப்பி அவனைத் தமது
வசமாக உளவு கண்டு
மேயமதி யெனும்ஒரு விளக்கினை அவித்துஎனது
மெய்ந்நிலைச் சாளிகை யெலாம்
வேறுற உடைத்துள்ள பொருளெலாங் கொள்ளை
கொள, மிகநடுக் குற்று நினையே
நேயமுற ஓவாது கூவுகின் றேன் சற்றும்
நின்செவிக் கேற விலையோ
நீதியிலையோ தரும நெறியுமிலையோ அருளின்
நிறைவுமிலையோ என் செய்கேன்
ஆயமறை முடிநின்ற தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமுமீன் றருள்பராசி
வானந்த வல்லி உமையே. 3

வெவ்வினைக் கீடான காயமிது மாயமென
வேதமுதல் ஆகமமெலாம்
மிகுபறையறைந் தும்இது வெயின்மஞ்சள் நிறமெ
னும், விவேகர் சொல் கேட்டறிந்தும்

கள்ளைவெறு கடறுலவில் வைராமலே வொர்த்தவர்
கனைத்திடை இறத்தல் பலகால்
கன்றுறக் கண்டிங்குப் புலையுடலின் மானம்பூர்
கழுவவும் விழைவு தவிரேன்
எவ்வுறு நெறியிலேன் ஏழைமதி என்னமது
இன்னமதி யென்றனைர் விழேலன்
இத்தமதி கொண்டு நான் எத்தவனை அறியாத
இன்பத்லே கன்று மகிழ்வேன்
அல்லியம் அகற்றியருள் இல்லையம் பதிநெறியும்
அன்னையார் மகிழுமணியே
அலைவண்ட முற்சரா சரமுற்றவன் றருண்பானி
வானைத்த வல்லி உமையே. 4

நீறணிந்து ஒளிர்அக்க மணிதரித்து உயர்சைவ
நெறிநின்று உனக்குரியவோர்
நிமலமுறும் ஐந்தெழுத் துன்னிலை யுறக்கொண்டு
நின்னடிப் பூசை செய்து
வீறணிந்து என்றுமொரு தன்மைபெறும் சிவஞான
வித்தகர் பதம்பரவும் ஓர்
மெய்ச்செல்வ வாழ்க்கையில் விருப்பமுடையேன்
இது, விரைந்தருள வேண்டும் அமுதே
பேறணிந்த அயன்மாலும் இந்திரனும் அறிவரிய
பெருமையை அணிந்த அமுதே

பிரசமலர் மகன்கலைச்சொல் மகள்விசய மகள்முதல்
பெண்கள் சிரமேவும் மணியே
ஆரணிச் செஞ்சடையர் ஒற்றியம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழும் மணியே
அகிலாண்ட மும்சரா சரமும்ஈன் றருள்பரசி
வாய்த்த வல்லி உமையே. 5

வடிவுடை மாணிக்க மாலை

சீர்கொண்ட வொற்றிப் பதியுடையானிடஞ்சேர்ந்தமணி
வார்கொண்ட கொங்கை வடிவாம்பிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்ட செந்தமிழ்ப்பாமாலை சாத்தத் தமியனுக்கே
ஏர்கொண்ட நல்லருள் ஈயுங் குணைய வேரம்பனே.

கடலமு தேசெங் கரும்பே யருள்கற்ப கக்கனியே
உடலுயி ரேஉயிர்க்குள் உணர்வே உணர்வுள் ளொளியே
அடல்விடையார் ஒற்றியா ரிடங்கொண்ட அருமருந்தே
மடலவிழ் ஞான மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே. 2

ஒளியே அணிபெறும் ஒற்றித் தியாகர்தம் அன்
புறுசற், குணியேயெம் வாழ்க்கைக் குலதெய்வமே
மலைக்கோன் தவமே, பணியேன் பிழைபொறுத் தாட்
கொண்ட தெய்வப் பதிகொன்னிக்கா, மணியேயென்
கண்ணுள் மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே. 3

ஆகாரம், மைதுனம், நித்திரை, பயம்—இவற்றில்
அளவோடிரு.

திருமாலும் நான்முகத் தேவுமுன் னாள்மிகத் தேடமனந் தருமாறுழக்க அழலுருவாகி யமர்ந்தருளும், பெருமானெம்மானேற்றிப் பெம்மான் கைம்மான்கொளும் பித்தன் மலை மருமானிடங்கொள் பெண்மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 4

கண்ணே அக் கண்ணின் மணியே மணியிற் கலந் தொளிசெய், விண்ணே வியனொற்றி யூரண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும், பெண்ணே மலைபெறும் பெண்மணியே தெய்வப் பெண்ணமுதே, மண்ணோரயம் நீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. 5

நீயே யெனது பிழை குறிப்பா யெனில் நின்னடிமைப், பேயேன் செய்வண்ண மெய்வண்ண மோவே ழைப் பெற்றளிக்குந், தாயே கருணைத் தடங்கடலே ஒற்றிச்சார் குமுத, வாயே சவுந்தர மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 6

வான்தேட நான்குமறைதேட மாலுடன் வாரி சனே, வான்தேட மற்றை அருந்தவர்தேடவென் அன்பின் மையால், யான்தேட என்னுளஞ் சேர்ந்திருப் பாய் இருந்தியே, மான்தேடும் வாட்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 7

திருநாள் நினைந் தொழும் நன்னாள் தேராநாட் செலுத்தியநாள், கருநாள் எனமறை யெல்லாம் புகலுங் கருத்தறிந்தே, ஒருநாளினும்நின் தனைமறவார் அன்பர் ஒற்றியில்வாழ், மருநாண் மலர்க்குழன் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. 8

வாறு அடைவர் வறுமை யுறார்கள் மனைமக்கள்
பொன், பூண் ஆன் இடம் புகழ் போதம் பெறுவர் பின்
புன்மையொன்றுங், காணார் நின் நாமங் கருதுகின்றோர்
ஒற்றிக் கண்ணுறு கல்பால், மாணார்வ முற்ற மயிலே வடி
வுடை மாணிக்கமே. 9

தீதுசெய் தாலும்நின் அன்பர்கள் தம்முன் செருக்கி
நின்று, வாதுசெய் தாலும்நின் தாள்மறந் தாலும் மதி
யிலியேன், ஏதுசெய் தாலும் பொறுத்தருள்வாய் ஒற்றி
இன்னிடைப்பூ, மாதுசெய் தாழ்குழல் மானே வடிவுடை
மாணிக்கமே. 10

தாயே மிகவுந் தயவுடையாளெனச் சாற்றுவர் இச்
சேயேன் படுந்துயர் நீக்க என்னே உளஞ்செய்திலையே
நாயேன் பிழைஇனி நாடாது நல்லருள் நல்க வருகாயே
எம் ஒற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. 11

நேயாறு கல மனமுடையாய் இனியேனுமென்றன்
தாயாகில் யானுன் தனையனுமாகில் என்றன் உளத்தில்
ஓயா துறுந்துய ரெல்லாந் தவிர்த்தருள் ஒற்றியிற்செவ்
வாயாரமுத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. 12

வாழிநின் சேவடி போற்றிநின் பூம்பத வாரிசங்கள்
வாழிநின் றுண்மலர் போற்றிநின் றண்ணளி வாழிநின்சீர்
வாழியென் னுள்ளத்தில் நீயும் நின் ஒற்றி மகிழ்நரும் நீ
வாழியென் ஆருயிர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

கலைமகள்

தவள மலர்க் கமலமிசை வீற்றிருக்கு மம்மனை யைச் சாற்றும் புத்த, குவளைமலர்க் கண்ணுறுவோர் பெண் ணுரும் பெண்ணமுதைச் சேர்திலாத, பவளவிதழ்ப் பசுங்கொடியை நான்முகனூர் நாவோங்கும் பாவைதன் னைக், கவளமத கயக்கொம்பின் முலையாளைக் கலைமா தைக் கருதுவோமே. 1

கலை பயின்ற வுளத்தை இனிக்குங் கரும்பினை முக் கனியை அருட் கடலை போலங்கும், நிலைபயின்ற புனித ருந் தொழுதேத்த நான்முகனூர் நீண்ட நாவிற் றலை பயின்ற மறைபயின்ற மூவருங் காக்கின்ற தாயை வாகைச்சிலைபயின்ற நுதலாளைக் கலைவாணியம்மையை நாம் சிந்திப்போமே. 2

இலக்குமி தோத்திரம்

உலகம் புரக்கும் பெருமான்றன் உளத்தும் புயத் தும் அமர்ந்தருளி-வுவகையளிக்கும் பேரின்ப வுருவே யெல்லாம் உடையாயே, இலகுஞ் செறிவா ருறுதற்கரும் பே தேனே கனிந்த செழுங்கனியே-தெவிட்டா தன் பர் உளத்துள்ளே தித்தித் தெழுமோர் தெள்ளமுதே மலருஞ் சுகந்தேத் தருளிய வாழ்வே பொன்கன் மணியேயென்-வருத்தந் தவிர்க்க வருங்குருவாம் வடி வே ஞான மணிவிளக்கே, சலசத்தரம்போற் கருணை பொழி தடங்கண் திருவே கன்னமங்கைத் - தாயே சரணஞ் சரணமிது தருணங் கருணை தருவாயே.

காராயவண்ணமணிவண்ண கண்ணகன சங்குசக்ரதா
ரீண், ஸ்ராய ஹ்ராய மலர்வாயநேய ஸ்ரீராமராமவென்னவே
தாராயவாழ்வுதருசெஞ்சுழுக்க தாமோதராயநமவேவாம்
நாராயணாய நமவாமனாய ஸ்ரீகேசவாய நமவே. 1

திருமகளெம் பெருமாட்டி மகிழும் வண்ணச்
செழுங்கனியே கொழும்பாகே தேனே தெய்வத்
தருமகனைக் காத்தருளக் காத்தே வென்றிக்
கறுவெடுத்த வொருமுதலே தருமப் பேறே
இருமையுமென் னுளத்தமர்ந்த ராம நாமத்
தென்னாசே யென்னமுதே யென்றுயே நின்
மருமலர்ப்பொன் அடியைபுக்தாஞ் சிறியேன் அந்தோ
மனைத்துளார்க் கென் அறிந்தும் அருள் வழங்கிலாயே.

மன்றுளா நின்றவர்தம் வாழ்வு வேண்டேன்
மற்றவர்போற் பற்றடைந்து மாளவேண்டேன்
விண்ணுளா நின்றவொரு மேன்மை வேண்டேன்
வித்தகநின் றிருவருளே வேண்டி நின்றேன்
புண்ணுளா நின்றமனை மூடையேன் செய்த
பொய்யனைத்துந் திருவுளத்தே பொறுப்பா யன்றிக்
கண்ணுளா சுடர்க்கமலக் கண்ணா என்னைக்
கைவிடலென் செய்வேனே கடையனேனே. 3

கிடைத்தற்கரிய உடலைப் பொன்போல் காப்பாற்று.

அறம்பழுக்குந் தருவேயென் குருவே யென்றன்
ஆருயிர்க் கொருதுணையே யரசே பூவை
நிறம்பழுக்க அழகொழுகும் வடிவக் குன்றே
நெடுங்கடலுக் கணையளித்த நிலையே வெய்ய
மறம்பழுக்கும் இலங்கை இராவணனைப் பண்டோர்
வாளியினாற் பணிகொண்ட மணியே வாய்மைத்
திறம்பழுக்கும் ஸ்ரீராம வள்ள லேநின்
திருவருளே யன்றிமற்றோர் செயலி லேனே. 4

கூறுவதோர் குணமில்லாக் கொடியனாஞ் செய்கைக்
குருட்டறிவோர் இடைப்படுமென் குறைகளெல்லாம்
ஆறுவதோர் வழிகாணேன் அந்தோ அந்தோ
அவலமெனுங் கருங்கடலில் அழுந்து கின்றேன்
தேறுவதோர் வகையறியேன் எந்தாய் எந்தாய்
ஏற்றுநின்றோர் நின்னையன்றி இல்லேன் என்னைச்
சீறுவதோ இரங்குவதோ யாதோ வென்றன்
திருவுளத்தைத் தெரியேனே சிறியனேனே. 5

பாண்டவர் தமக்குப் பலித்தருள் பரனே போற்றி
நீண்டவ னென்ன வேதம் நிகழ்த்துமா நிதியே போற்றி
தாண்டவில்லாம லொக்குஞ்சோதி நல்லிசைக்கே போற்றி
வேண்டவ ரெவ்வு ளூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. 6

நாமாவலி

அம்பலத் தரசே அருமருந் தே 1
ஆனந்தத் தேனே அருள் விருந் தே.

பொதுநடத் தரசே புண்ணிய னே 2
புலவரெலாம் புகழ் கண்ணிய னே.

மலைதரு மகளே மடமயி லே 3
மதிமுக அமுதே இளங்குயி லே.

ஆனந்தக் கொடியே இளம்பிடி யே 4
அற்புதத் தேனே மலைமா னே.

சிவசிவ சிவசிவ சின்மய தேஜா 5
சிவகத் தாருஞ் சிதநட ராஜா.

படன விவேக பரம்பர வேதா 6
நடன சபேச சிதம்பர நாதா.

அரிபிர மாதியர் தேடிய நாதா 7
அரகர சிவசிவ ஆடிய பாதா.

அந்தண அங்கண அம்பர போகா 8
அம்பல நம்பர அம்பிகை பாகா.

அம்பர விம்ப சிதம்பர நாதா 9
அஞ்சித ரஞ்சித குஞ்சித பாதா.

தந்திர மந்திர யந்திர பாதா 10
சங்கர சங்கர சங்கர நாதா.

மோனமென்பது ஞான வரம்பு

கனக சிதம்பர சங்கர புரஹரா 11
அனக பரம்பர சங்கர ஹரஹரா.

சகல கலாண்ட சராசர காரண 12
சகுண சிவாண்ட பராபர பூரண.

இக்கரை கடத்திடில் அக்கரை யே 13
இருப்பது சிதம்பர சர்க்கரை யே.

என்னுயி ருடம்பொடு கலந்ததே 14
இனிப்பது நடராஜ பதமதே.

ஐயர் திருச்சபை யாடக மே 15
ஆடுத லானந்த நாடக மே.

உத்தர ஞான சிதம்பர மே 16
சித்தியெ லார்தரும் அம்பர மே.

அம்பல வாசிவ மாதே வா 17
வம்பல வாஇங்கு வாவா வா.

நடராஜன் எல்லார்க்கும் நல்லவனே 18
நல்ல வெலாஞ்செய வல்லவனே.

ஆனந்த நாடகங் கண்டோமே பர 19
மானந்த போகங் கொண்டோமே.

சகள உபகள நிட்கள நாதா 20
உகள சதத மங்கள பாதா.

சந்தத முஞ்சிவ சங்கர பஜனம் 21
சங்கித மென்பது சற்சன வசனம்.

சங்கர சிவசிவ மாதேவா 22
எங்களை யாட்கொள வாவா வா.

அரகர சிவசிவ மாதேவா 23
அருளமு தந்தா வாவா வா.

நடன சிகாமணி நவமணி யே 24
திடனக மாமணி சிவமணி யே.

நடமிடு மம்பல நன்மணி யே 25
புடமிடு செம்பல பொன்மணியே.

உவட்டாது தித்திக்கும் உள்ளமு தே 26
தெவிட்டாது தித்திக்குந் தெள்ளமு தே.

நடராஜ வள்ளலை நாடுக வே 27
சக்தொழி லாங்கிலை பாடுக வே.

அருட்பொது நடமிடு தாண்டவ னே 28
அருட்பெருஞ் சோதியென் ஆண்டவ னே.

நடராஜ மாணிக்கம் ஒன்றது வே 29
கண்ணுறுத வாணிப்பொன் மன்றது வே.

நடராஜ பலமது நம் பல மே 30
நடமாடு வதுதிரு அம்பல மே.

நடராஜர் பாட்டே நறும் பாட்டு 31
ஞாலத்தார் பாட்டெல்லாம் வெறும் பாட்டு.

சிதம்பரப் பாட்டே திருப் பாட்டு 32
ஜீவர்கள் பாட்டெல்லாந் தெருப் பாட்டு.

அம்பலப் பாட்டே அருட் பாட்டு
அல்லாத பாட்டெல்லாம் மருட் பாட்டு. 33

அம்பல வாணனைப் பாடுவனே
அவனைப் பாடுவாரொடுங் கூடுவனே. 34

தம்பத மாம்புகழ் பாடுவனே
சத்தனை யென்பதைச் சூடுவனே. 35

நான்சொன்ன பாட்டுங் கேட்டாரோ
ஞான சிதம்பர நாட்டாரே. 36

இனித்துயர் படமாட்டேன் விட்டேனே
என்குரு மேலாணை விட்டேனே. 37

இனிப்பாடு படமாட்டேன் விட்டேனே
என்னப்பன் மேலாணை விட்டேனே. 38

சன்மார்க்கம் சன்மார்க்கம் சன் மார்க்கம்
சகமார்க்கம் துன்மார்க்கம் துன் மார்க்கம். 39

நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயகரே
நடராஜ ரேசபா நாயகரே. 40

நான் சொல்லும் இதுகேளீர் சத்தியமே
நடராஜ வெளியில் வரும் நித்தியமே. 41

நல்லோ ரெல்லார்க்குஞ் சபா பதியே
எல்லா மியுந் தயா நிதியே. 42

பற்றற்றான் பற்றினையே பற்று அது பற்றற்றால் அன்றிப் பலியாது.

நடராஜர் தன்னடம் கண்டனமே
நடம்புரி கின்றதும் என்னிடமே. 43

சிவகாம வல்லிக்கு மாப்பிள்ளை யே
திருவாள ருளவன் சீப்பிள்ளை யே. 44

சிவகாம வல்லியைச் சேர்ந்தவ னே
சித்தெலாஞ் செய்திடத் தேர்ந்தவ னே. 45

இறவா வரந்தரும் நற்சபை யே
எனையாளப் புரிந்தது சிற்சபை யே. 46

என்னிரு கண்ணுள் இருந்தவ னே
இறவா தருளும் மருந்தவ னே. 47

சிற்சபை யப்பனை யுற்றே னே
சித்தெல்லாஞ் செயப் பெற்றே னே. 48

அம்பல வாணர்தம் அடியவ ரே
அருளா சாண்மணி முடியவ ரே. 49

அருட்பெருஞ் ஜோதியைக் கண்டே னே
ஆரத் தெள்ளமு துண்டே னே. 50

இருட்பெரு மாலையை விண்டே னே
எல்லாஞ்செய் சித்தியைக் கொண்டே னே. 51

புத்தந்தரும் போதா நித்தந்தரும் தாதா
நித்தந்தரும் பாதா சித்தந்திரும் பாதா 52

போகஞ் சுகபோகஞ் சிவபோகம் அதுநித்யம்
யோகஞ் சிவயோகஞ் சிவமோகம் இதுசத்யம். 53

நலமங்கல முழுமம்பல நடனம் அது நடனம்
பலகலைகளுஞ் சிவசங்கர படனம் அது படனம். 54

ஆதுமன்று மிக்கைதயே கூடவென்ன விக்கைதயே
கோதுவின்றி யிக்கைதயே கோயில்கொண்ட துக்கைதயே

அன்புறுந்து சிக்கைதயே அம்பலங்கொள் விக்கைதயே
இன்பமென்பன் ஏக்கைதயே எக்கைதக்கைத தக்கைதயே. 56

ஞானசித்தி புராத்தனே நாதசத்தி பாத்தனே 57
வானமுத்த தாத்தனே வாதவித்தைத வாத்தனே.

நீயென் அப்பனல்லவா நினக்குநா னின்னஞ் சொல்லவா 58
தாயின்மிக்க நல்லவா சர்வசித்தி வல்லவா.

அஞ்சலஞ்ச லென்றுமங்கை தன்னெஞ்சமரிக்க அழகனே
வஞ்சநஞ்ச முண்டகண்ட மன்றுணின்ற அழகனே. 59

தொண்டர்கண்டு கண்டுமொண்டு கொண்டுமுண்ட
இன்பனே, அண்டரண்டம் உண்டவிண்டு விண்டு
மண்டும் அன்பனே. 60

உரியதுரிய பெரியவெளியில் ஒளியிலொளிசெய் நடன
தேனே, பிரியவரிய பிரியமுடைய பெரியபெரிய படனதே-

அகிலபுவன வுயிர்கள் தமையுய அபயமுதவும் அமலனே
அயனுமரியும் அரனுமறிய அருளுமடன விமலனே. 62

நினைக்கில்நெஞ்சம் இனிக்குமென்ற திருத்தமன்றில்
திருத்தனே, நினைக்குமன்பர் நிலைக்குமின்று பொருத்து 63
கின்ற கருத்தனே.

மயங்கிநெஞ்சு கலங்கிநின்று மலங்கினேனை ஆண்டவா
வயங்கிநின்று துலங்குமன்றில் இலங்குஞானதாண்டவா
தடுத்தமலத்தைக் கெடுத்துநலத்தைக் கொடுத்தகருணைத்
தந்தையே, தனித்தநிலத்தில் இனித்தகுலத்திற் குனித்த 65
வடிகொள் எந்தையே.

நடுநாடி நடுநாடி நடமாடு பதியே 66
நடராஜ நடராஜ நடராஜ திதியே.

நடுநாடி யிடைநாடி நடமாடு நலமே 67
நடராஜ நடராஜ நடராஜ பலமே.

நடுநாடி யொடுகூடி நடமாடும் உருவே 68
நடராஜ நடராஜ நடராஜ குருவே.

கண்ணிகள்

கற்றதென்றும் சாகாத கல்வியென்று கண்டுகொண்டேன்
அற்புதச்சிற் றம்பலத்தில் அன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 1

ஈடணைகள் நீக்கிநமக் கின்பளிக்கும் என்றுமன்றில்
ஆடுந் திருவடிக்கே ஆசைவைத்தேன் ஐயாவே. 2

நானந்த மெய்தா நலம்பெறவே எண்ணிமன்றில்
ஆனந்த நாடகத்துக் கன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 3

வாடலறச் சாகா வரங்கொடுக்கும் என்றுமன்றில்
ஆடலடிப் பொன்மலர்க்கே அன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 4

பொற்புறவே பொன்றாப்பொருளளிக்கும் என்றுமன்றில்
அற்புதப்பொற் சேவடிக்கே அன்புவைத்தேன் ஐயாவே. 5

ஈனமறுத் தென்றனுள் இருளாமை செய்குவனென் றே
ஞானமணி மன்றிடத்தே கண்புதைத் தேனையாவே. 6
ஓர்துணைநின் பொன்னடியென் றுன்னுகின்றே னுன்னை
யன்றியார் துணையும்வேண்டே னென்கண் புதைய ஐயாவே
இச்சைநின்மே லன்றிப்பிறவெனக் கென்னளவும் வேறுமொ
ன்றில், இச்சையிலை நின்னுளமே பொன்னருளை ஐயாவே
எப்படி. நின்னுள்ளம் இருக்கின்ற தென்னளவில்
அப்படிநீ செய்கவெனக் கண்புதைய ஐயாவே. 9
எவ்வண்ணம் நின்கருத்தில் கென்னளவில் எண்ணிய
தோ, அவ்வண்ணஞ் செய்கவெனக் கண்புதைய ஐயாவே.
தேசுறுநின் தன்னருளாக் கென்னுளமு தங்கொள்ளவுன்னே
ஆசைபொங்குகின்றதெனக் கண்புதைய ஐயாவே. 11
நாசமிலா நின்னருளாம் ஞானமருந் துண்ணவுன்னே
ஆசைபொங்குகின்றதெனக் கண்புதைய ஐயாவே. 12

கீர்த்தனை

எனக்கும் உனக்கும் இசைந்த பொருத்தம் என்ன
பொருத்தமோ, இந்தப் பொருத்தம் உலகில் பிறருக்
கெய்தும் பொருத்தமோ. 1

தனக்கு நிகரிங் கில்லா துயர்ந்த தம்ப மொன்றதே
தாவிப் போகப் போக நூலின் தரத்தில் நின்றதே
கனகத் திசைப்புற் றங்கே காலுங் கலங்கி வருந்தவே
கலக்க நீக்கித் தாங்கி வைத்தாய் நிலைபொருந்தவே. 2

வள்ளா லுன்னைப் பாடப்பாட வாய் மணக்குதே
வஞ்ச வினைகள் எனைவிட்டோடித் தலைவணக்குதே
என்னா துனது புகழைக்கேட்கச் செவி நயக்குதே
எந்தாய் தயவை யெண்ணுந்தோறும் உளம் வியக்குதே. 3
நினைக்கநினைக்கத் தித்திப்பெனது நினைவிற்கொடுக்குதே
நின்பாலன்றிப் பிறர்பாற்செல்லநெஞ்சு நடுக்குதே, எனைத்
துன்பொழித்தாட்கொண்டநின்னை யன்னையென்பதே
எந்தா யன்பி லேனின் னடிக்குமுன்னை யன்பதே. 4
கடைய நாயிற் கடைய நாய்க்குங் கடைய னாயினேன்
கருணை யமுதுண் டிட நாட்டிற் குடைய னாயினேன்
விடயக் காட்டி லோடித் திரிந்த வென்னை நாயினேன்
விமலா நினக்கு மிகவும் சொந்தப்பிள்ளை யாயினேன். 5
அடிய னாக்கிப் பிள்ளை யாக்கி நேய னாக்கியே
அடிக ளாக்கிக் கொண்டா யென்னை யவலநீக்கியே
படியு ளோரும் வானு ளோரும் இதனை நோக்கியே
பதியுமோர வார னென்பர் பரிவு தேக்கியே. 6
பாட்டா லுனது பதத்தை நாடிப் பாடும் வாயரே
பதியே யிந்த வுலகி லெனக்கு மிகவும் நேயரே
நாட்டா ரெனினும் நின்னை யுளத்து நாட்டா ராயிலோ
நயமேவன்சிறிதும் நயத்தல் கயக்குமெட்டிக் காயிலோ. 7
ஜோதி யெவையும் விளங்க விளக்குஞ் ஜோதிவாழியே
தூரிய வெளியில் நடுநின் றோங்குஞ் ஜோதிவாழியே

[illegible] சிற்றம் பலத்தே ஜோதீ தோன்றுகவே
[illegible] பொன்னம்பலத்தில் [illegible] ஜோதீ தோன்றுகவே 8
[illegible] ஜோதி தோன்றியதே
[illegible] சிற்றம் பலத்தே ஜோதி தோன்றியதே
[illegible] ஜோதி தோன்றியதே
ஜோதி [illegible] ஜோதி தோன்றியதே.

---

1. **வாரி** [illegible]
[illegible] வாரீர் — [illegible] வாரீர்.
2. **அருட்பெருஞ்** ஜோதி [illegible]
அம்பலவாணரே வாரீர் — அன்புடை [illegible] வாரீர்
3. **அச்சந்** [illegible]
அத்தனே [illegible] வாரீர் — அப்பனே [illegible] வாரீர்
4. **அன்புந்** [illegible] இன்புறு [illegible]
அறிவுரு வாயினீர் வாரீர் — அருட்பெருஞ் ஜோதியினீர் வாரீர்
5. **அண்டங்க** ளெல்லாம் [illegible]
அருட்பெருஞ் சித்தரே வாரீர் — அற்புத [illegible] வாரீர்.
6. **அம்மையு** [illegible]
அன்பரு [illegible] வாரீர் — அன்னை [illegible] வாரீர்
7. **அல்லல்** [illegible]
அம்பலவாணரே வாரீர் — செம்பொருள் [illegible] வாரீர்
8. **அப்பணி** பொன்முடி அப்பனே [illegible]
அன்பருக்கன்பரே வாரீர் — இன்பர் [illegible] வாரீர்.

9. அந்தி மாலைமுதல் உச்சியின் பேசாம்
அழுக்கை வைத்தோ வாரீர்—அழுக்கைவிட் டிருந்து வாரீர்.
10. அண்டர்க் கருள்தக் கொண்டாக்கொளிர்வல்வாரீர்
அளித்திடவல்லீரோ வாரீர்—அளித்திடுவீரோ பாண்டமே
11. அம்பர மாய நிறைந்தாய் காடவர்
இடையில் நின்று வாரீர்—பாடையில் நின்று வாரீர்.
12. கண்மணியே முன்னைக் காணவேண்டும் குறைக்
கடல்போகுமின் றருள்வாரீர்—உடல்தங்குமின் றருள்வாரீர்
13. கண்டேனுந் தவமுறிக் காதலடங்காதெனர்
கண்மணியில் நின்று வாரீர்—உண்மணியில் நின்று வாரீர்.
14. கட்டுக்கோப்ப மின்னைக் கலக்குகொள்ளவேண்டும்
காரணமே நின்று வாரீர்—பூரணமே நின்று வாரீர்.

ஜோதியுட் ஜோதியுட் ஜோதி—சுத்த
ஜோதி சிவஜோதி ஜோதியுட் ஜோதி. ஜோதி
1. நீலமே பொருளென்று தேற்றி—என்னைச்
சிவவொளிக் கேறுஞ் சிகரத்தி லேற்றி
வெம்பலங்கட் கொண்டு பாரீர்—திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி
2. விந்தெல்லா மொன்றென்று காட்டி—அதில்
விந்தை பலபல வேறென்று காட்டி
சந்தெல்லாம் தந்து பாரீர்—திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட ஜோதி. ஜோதி

3. சொல்வந்த அந்தங்க ளாதியும் —— முழுதுஞ்
சொல்லளவில் ஆனந்தச் செல்வ [illegible] மிகவும்
செல்வம் கொடுத்தது பாரீர் —— இந்தச்
சிற்றம் பலத்தில் திருநடம் செய்தான். (சொல்)

4. தங்கோ லளவினைக் கொண்டே —— அந்த
ராஜ சந்திர மன்மதாங்க நிதி
செங்கோ லளித்தது பாரீர் —— இந்தச்
சிற்றம் பலத்தில் திருநடம் செய்தான். (தங்)

5. ஆரந்தை தீர்க்க வாரிதந்து —— முக்கண்
அமரரும் அமுதமாம் மருந்தின் மூலமதாம்
தீரந்தை வைத்தது பாரீர் —— இந்தச்
சிற்றம் பலத்தில் திருநடம் செய்தான். (ஆர)

6. எம்பால் வருபவர்க்கின்றே —— அருள்
எல்லார்க்கு மெந்நேரம் எல்லையிலா
தென்பால் விருந்தது பாரீர் —— இந்தச்
சிற்றம்பலத்தே திருநடம் செய்தான். (எம்)

7. செம்பொருள் மெய்ப்பொருள் —— சொல்லும்
எல்லாச் சமயத்தும் எல்லார்க்கும் ஒன்றாய்
செம்பொருள் மெய்யது பாரீர் —— இந்தச்
சிற்றம் பலத்தில் திருநடம் செய்தான். (செம்)

8. சைவம் முதலாக நாட்டும் —— பல
சமயங்க ளெல்லாந் தனித்தனிக் காட்டுந்

தெய்வ மிதென்று பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட்ட ஜோதி. ஜோதி

9. பேதமி லெல்லா மதிக்க — அன்
பின்னோபென் றென்னைப் பெயரிட் டழைத்தே
சீருறச் செய்தது பாரீர் — திருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநட்ட ஜோதி. ஜோதி

அஞ்சாதே நெஞ்சே — அஞ்சாதே அஞ்

1. வஞ்சமி லாக்காய் வருந்திய பட்டோதே
அஞ்சலென் பாரீதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்
2. தூய்ய ருட்பெருஞ் ஜோதியார் நம்முனை —
ஆய்பா ரீதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்
3. மண்ணில் சடையொண்ட வள்ளலார் நம்முனை —
அன்னா லீதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்
4. இப்புவி யின்னம்மை போன்றுகொண் டாண்டநம்
அப்ப ரீதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்
5. சித்த ரெல்லாம் வல்ல தேவர் நமையாண்ட
அத்த ரீதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்
6. ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதியார் நம்முனை —
ஆதி யீதோதிரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அஞ்

7. தாண்டவ முடையீரைக் காண்டாக் காட்டிக்கொண்ட
ஆண்டவ முரித்த அம்பலத் திருக்கின்றார். அந்

8. வன்பர் மனத்தை மதியாத கள்ளமை
அன்ப ரிதோ திரு அம்பலத் திருக்கின்றார். அந்

9. நம்மையாட் கொள்ள நடம்புரி வாரமை
நம்மையீ தேதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அந்

10. பாடுகின் றார்க்கருள் பண்பினார் தாமைக்கூத்
தாடுகின்றா ரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அந்

11. நாவலர் வாக்குமேல் நீளவல்லார் எம்மை
ஆளவல்லா ரிதோ அம்பலத் திருக்கின்றார். அந்

நல்ல மருந்திம் மருந்து—சுகம்
நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து. நல்ல

1. அருள்வடி வான மருந்து—சச்சுள்
அற்புத மாக அமர்ந்த மருந்து
இருளற வோங்கும் மருந்து—அன்பர்
இன்புரு வாக இருந்த மருந்து. நல்ல

2. சஞ்சல நீக்கும் மருந்து—காக்குந்
தானேதா னெடுக் கலைக்கும் மருந்து
அஞ்சலென் றோதும் மருந்து—சச்சி
தானந்த மாக அமர்ந்த மருந்து. நல்ல

3. வித்தக மான மருந்து—சதுர்
வேத முடியில் விளங்கும் மருந்து

தத்துவா தீத மருந்து—என்னைத்
தானாக்கிக் கொண்ட தயாள மருந்து. நல்ல
4. பிறப்பை யொழிக்கும் மருந்து—யார்க்கும்
பேசப் படாத பெரிய மருந்து
இறப்பைத் தவிர்க்கும் மருந்து—என்னுள்
என்றும் மதுரித் தினிக்கும் மருந்து. நல்ல
5. நாதாந்த வூரும் மருந்து—பர
ஞான வெளியில் நடிக்கும் மருந்து
மோனவடி வாம் மருந்து—ஜீவன்
முத்த ருளத்தே முடிக்கும் மருந்து நல்ல
6. புத்தமு தாகும் மருந்து—பார்த்த
போதே பிணிகளைப் போக்கும் மருந்து
பத்த ருருக்கும் மருந்து—அது
பானமுந் தாகும் பரம மருந்து. நல்ல
7. மாலயன் தேடும் மருந்து—முன்னம்
மார்க்கண்ட னைக்காக்க வந்த மருந்து
காலனைச் சாய்த்த மருந்து—தேவர்
காணுங் கனவிலுங் காணா மருந்து நல்ல
8. புண்ணியர்க் கான மருந்து—பரி
பூரண மாகப் பொருந்தும் மருந்து
எண்ணிய இன்ப மருந்து—எம
தென்னமெல் லாமுடிக் கிட்ட மருந்து. நல்ல

9. செல்வஞ் சேர்க்கும் மருந்து — செல்வச்
சீர விளங்கவைக்குஞ் சிறந்த மருந்து
கல்விக் களிக்கின்ற மருந்து — பர
ஞானாந்த வீட்டிலுய்க்கு மருந்து. நல்ல

10. வாயாரப் பாட மருந்து — மன
வாசிக்கும் பத்தருள் மகிழ்ந்த மருந்து
சொற்போத மளிக்கு மருந்து — அம்பர்
சோதிக்குச் சோதியுஞ் சோதிய மருந்து. நல்ல

11. பொன்றுரை நீக்கு மருந்து — பொருள்
போதனை போதத்தைப் போக்கு மருந்து
மன்றுரை நீக்கு மருந்து — வன்மான்
வாவி மருவிய போக்கு மருந்து. நல்ல

12. என்றுங் கொடுக்க மருந்து — மருவி
எல்லாம் ஏவிக்கும் நீக்க மருந்து
அன்புருக் கிவோர்க்கு மருந்து — எல்லார்
அறிவுக்கு மைக்குள் அமிழ்ந்த மருந்து. நல்ல

13. மறந்தா ரெண்ணிக்கும் மருந்து — அகிலே
மறவா தவருள் வாழ்த்தும் மருந்து
இறக்க வொட்டாய மருந்து — சாகக்
கெடுக்க அமையா விருக்கும் மருந்து. நல்ல

14. கருப்பி விளிக்கும் மருந்து — அருங்
கண்டார்க் கெல்லாங் காக்கும் மருந்து

இரும்பைக் கரைக்கும் மருந்து—பய
மின்ப வெள்ளத்தே யிழுக்கும் மருந்து. நல்ல

15. மூவாக் கரிய மருந்து—செல்வ
முத்துக் குமாரனை யீன்ற மருந்து
நாவிற் கினிய மருந்து—அடிய
ருயிர்க் கண்ணாம் அமுத மருந்து. நல்ல

கண்ணிகள்

1. அம்பலத்தி லாடுகின்றார் பாக்கியமோ—அவர்
ஆட்டங்களைக் காட்டக்கண்டேன் பாக்கியமோ.
2. ஆடுகின்ற சேவடிமேற் பாக்கியமோ—மிக
ஆசைகொண்டு வாடுகின்றேன் பாக்கியமோ.
3. இன்பவடி வாய்ச்சபையிற் பாக்கியமோ—நடம்
இட்டவர்மே லிட்டம் வைத்தேன் பாக்கியமோ
4. ஈனவுடற் கிச்சைவையேன் பாக்கியமோ—நட
ராசர்தமை மெய்யுறக்கண்டேன் பாக்கியமோ.
5. உத்தமர்போ னம்பலத்தே பாக்கியமோ—இன்ப
உருவாகி நிற்கின்றார் பாக்கியமோ.
6. ஊனமிலா மெய்க்குருதேன் பாக்கியமோ—மன்றில்
ஒத்தவருக் குறவானேன் பாக்கியமோ.
7. கற்பனைபோல் வாய்க்கடக்கார் பாக்கியமோ—என்றன்
கற்பனைக்குட் படுவாரோ பாக்கியமோ.

8. கண்டிப்பிநான் [illegible] பாங்கிமாரே — ஆடுகின்ற
கண்ணுதலைக் கொண்டாடுவேனோ [illegible] பாங்கிமாரே.

9. கன்மமே போமோ [illegible] பாங்கிமாரே — [illegible]
[illegible] பாங்கிமாரே.

10. கன்மபோன்று [illegible] பாங்கிமாரே — [illegible]
[illegible] பாங்கிமாரே

11. குற்றமொன்றுஞ் செய்ததில்லை பாங்கிமாரே —
என்னைக், கொண்டுபோவான் [illegible] பாங்கிமாரே.

12. குற்றிநப்போற் [illegible] பாங்கிமாரே —
[illegible] பாங்கிமாரே.

13. கூடிறைந்த [illegible] பாங்கிமாரே — [illegible]
[illegible] பாங்கிமாரே.

14. கூடலிலைப் [illegible] பாங்கிமாரே — அந்த
கூடும் வண்ணங் [illegible] பாங்கிமாரே.

வெண்ணிலா

தன்னையறிந் தின்பமுற வெண்ணிலாவே — ஒரு
தந்திரநீ சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலாவே. 1

நாதமுடி மேலிருக்கும் வெண்ணிலாவே — அங்கே
நானும்வர வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே. 2

சச்சிதா னந்தவடிவில் வெண்ணிலாவே — நானும்
தாழ்ந்தமிழ வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே. 3

இராப்பகலில் வானிடத்தில் தங்கும் வெண்ணிலாவே — நாதனும்
இருக்க வெண்ணிலா வாசலில் நின்றான் வெண்ணிலாவே ௪
வெண்ணிலாவே — நாதனும்
தேகநிற மாய்க்கறுத்த வெண்ணிலாவே. ௫
சியாமள நாயகன் வந்தான் வெண்ணிலாவே — மைப்
போதநக ஞான முக்த வெண்ணிலாவே. ௬
போதமுற வெண்ணிலவில் நின்றான் வெண்ணிலாவே — அரு
ஆருமறி யாமலிருக்க வெண்ணிலாவே. 7
நானறிந்து வந்த வெண்ணிலாவே — எங்கள்
அந்தரங்க மெய்ஞான வெண்ணிலாவே. 8
அறியாதவர் மயக்க வெண்ணிலாவே — மைய
வேதமுடி மெய்யுருக்க வெண்ணிலாவே. 9
வேதமான வேதவெண்ணிலாவே — அந்த
குண்டலியாம் வெண்ணிலவில் வெண்ணிலாவே. 10
குண்டலியாம் வெண்ணிலவில் நின்றான் வெண்ணிலாவே.

நடேசர் கொம்மி

கொம்மியடி பெண்கள் கொம்மியடி — இரு
கொம்மியடி

நம்மை யாளும் பொன்னம்பல வாணனை [யடிக்கும்
நாடிக் கொம்மி யடிக்கும் — பதம் — பாடிக் — கொம்மி

1. காமனெரித்த மழவிடை — சிவ
காம வெணங்கரி வேளடி

[illegible]
[illegible] (சொல்லாய்)

2. ஆனந்த [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சொல்லாய்)

3. கல்லேத் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சொல்லாய்)

4. பொன்னோ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சொல்லாய்)

5. அம்பலத் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சொல்லாய்)

நடேசர் கீர்த்தனை

தெண்டனிட்டேன் [illegible]
தண்டலை [illegible]
கண்டவர் [illegible] (தெ)

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

5. [illegible]

6. [illegible]

கட்டிக் கொண்டவர்க்கு வீட்டுக்காளைப் பண்ணுவனை
விட்டைவிட்டுத் தூரத்திலே, வெட்டவெளிய பல
பலவிலில் ஓட்டுண்டது பாக்குவையிக்கு. (சு)

7. தாய்வயிற்றில் பிறவாத தாயே முடிக்கவர்க்கு
ஜாதிகுல மறியாத தாண்டவஞ்செய் நின்றவர்க்கு
வாய் தெருவிலுருளும் என்பிராணனாயகர்க்கு
மாலைக் கலையோவென் மனந்தர வீசுவன். (எ)

இன்னந் தயவை ஓதியா— உள்ளங்கவர் நிதம்
கண்ண வாரும் சொகோ பா.

1. அன்னம்பாலிக்குந் தில்லைப்பொன்னம்பலத்தே வாரும்
அரசே—அரசே—அரசே யென்றலறவும். இன்

2. சின்னஞ் சிறுவயதில் என்னைப் பதுமைகொண்ட—
சிவமே—சிவமே—சிவமே யென்றலறவும். இன்

3. முன்னம் பிறைவோ தக்கமில்லமர்வோ தயவிடா
முறையோ-முறையோ-முறையோ வென்றலறவும். இ

4. நன்னே பரியவென்னை ஓய்வை ஞானச்சொல்பதிய
தருமோ—தருமோ—தருமோ—வென்றலறவும். இ

5. பண்டு மகிழ்ந்தென்னையாட் கொண்டு அருளைச் சேர்த்த
பரமே—பரமே—பரமே—யென்றலறவும். இன்

6. கொண்டு குலம்பேசவா குண்டோ வுலகிலெங்கள்
குருவே—குருவே—குருவே—யென்றலறவும். இ

குறவர் குடிசை நுழைந்தாண்டி — அந்தக்
கோமாட்டி யெச்சில் விழைந்தாண்டி
துறவர் வணங்கும் புகழாண்டி — அவன்
தோற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி. 1

மாமயி லேறி வருவாண்டி — அன்பர்
வாழ்த்த வரங்கள் தருவாண்டி
தீமையி லாத புகழாண்டி — அவன்
சீர்த்தியைப் பாடி யடியுங்கடி. 2

பன்னிரு தோள்க ளுடையாண்டி — கொடும்
பாவிகள் தம்மை யடையாண்டி
என்னிரு கண்களனை யாண்டி — அவன்
ஏற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி. 3

வேங்கை மரமாகி நின்றாண்டி — வந்த
வேடர்தமை யெல்லாம் வென்றாண்டி
தீங்குசெய் சூரனைக் கொன்றாண்டி — அந்த
தீரனைப் பாடி யடியுங்கடி. 4

சீர்திகழ் தோகை மயின்மேலே — இளஞ்
செஞ்சுடர் தோன்றுந் திறம்போலே
கூர்வடி வேல்கொண்டு நம்பெருமான் — வருங்
கோலத்தைப் பாருங்கள் கோதையர்காள். 5

ஆறு முகங்களிற் புன்சிரிப்பும் — இரண்
டாறு புயந்திக ழற்புதமும்

[illegible] — திரு
[illegible] 6

ஆனந்த மான வடிவுடையான் — பார்
[illegible]
[illegible]
[illegible] 7

வேதமுடி சொல்லும் [illegible]
[illegible]
[illegible] — பார்
[illegible] 8

தத்துவத் [illegible] — பார்
[illegible]
[illegible]
சண்முக நாதனைப் பாருங்கடி. 9

சச்சிதா னந்த வடிவுடையான் — பார்
தற்பர போகம் தருவானடி.
உச்சித முன்பர்க் குறவானடி — அந்த
உத்தம தேவனைப் பாருங்கடி. 10

அற்புத மான அழகனடி — தன்
அன்பர்க் கருள்செய் குழகனடி.
சிற்பர போகத் திறத்தனடி — அந்தச்
சேவகன் சித்தனைப் பாருங்கடி. 11

கீர்த்தனை

நாட்டு

சைவர் கலைக்குக் குழைந்தாரென்று — திரள
சம்பந்தர் போற்கொண்டு உழைத்தாரென்று
பொய்மைக்க ... ற்பெற்றாரென்று — அந்த 12
புன்னையவன் பொன்னை போற்றுங்கடி.

வாகீ சன்... அருளாரென்று — ஒரு
வானில் ... வருளாரென்று
ஆதிப் பசு... வருளாரென்று அவள் 13
ஆர்ப்பக் காணவே சேர்த்தருங்கடி.

இராமக ... விட்டதாரென்று — அன்பர்
இன்ப ... விட்டதாரென்று
ஆராய ... விட்டதாரென்று — அந்த 14
அன்னையைப் பாடி மழுங்கடி.

ஒன்றியன் ... ளாரென்று — அந்த
ஒன்றியான் டாக ... ளாரென்று
பின்றிரான் டன்ன ... ளாரென்று — அந்த 15
போலவன் கீர்த்தியைப் பாடுங்கடி.

பல்லவி

இதுநல்ல கருணைய — அருள் செய்ய (இது

அநுபல்லவி

போதுநல்ல கடக்கல்ல புண்ணியரோ கேளும்
... மெய்யே புகல்கின்றேன் இ
பொய்யேயுஞ் சொல்கிலேன்

சரணங்கள்

1. மதித்த சமயமத வழக்கெல்லாம் மாய்ந்தது
வருணாச் சிரமமெனு மயக்கமுஞ் சாய்ந்தது
கொதித்த லோகாசாரக் கொதிப்பெல்லா மொழிந்தது
கொலையுங் களவுமுற்ற புலையு மழிந்தது. இ

2. குறித்த வேதாகமக் கூச்சலு மடங்கிற்று
கொறித்த மதமுமென்ற குறிச்சு முடங்கிற்று
வெறித்தவெவ் வினைகளும் வேரற் றழிந்தது
விக்கவொளி [illegible] சகமெலாந் தழைந்தது.

3. கோடியுஞ் சாதியுஞ் [illegible] போயிற்று
கொற்புகளின் [illegible] பொய்யுளப் பாயிற்று
நாயமுஞ் சோபமுந் தாமருட் சென்றது
நத்துப் பொய்வாசனை [illegible] நின்றது. இது

4. கரையா வொன்றாமைக் கவ்வுங் கவிந்தது
கலந்து கொள்ளுங் கருத்தும் விளங்கிற்று
புனையா திலையென் புந்திப் புகுந்தது
பொய்ப்பட்டாக்களுந் தவிர்ந்தொழிக்கின்றது. இது

பல்லவி

வருவார் அழைத்துவாடி வடலூர் வடதிசைக்கே
வந்தாற் பெறலாம் நல்ல வரமே.

பிங்கலை

நாட்டை

[illegible]

திருவாரிப்பாளர் [illegible] (௧௫)

[illegible]

1. [illegible] (௧)

[illegible] செய்ய, இக்கம் [illegible]

2. [illegible] உண்மையிது [illegible] (௧௫)

[illegible]

3. [illegible] (௧௫)

[illegible]

[illegible] பாதம்

அடிய பாதமன் [illegible] பாதம்

[illegible] பாதம்

[illegible] பாதம்

1 [illegible] பாதம்

[illegible] பாதம்

[illegible] பாதம்.

[illegible]

2 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

3 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩)

4 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪)

5 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௫)

6 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬)

7 [illegible]
[illegible]

[illegible] (அ)
[illegible]
8 [illegible]
[illegible]
[illegible] (அ)
[illegible]
9 [illegible]
[illegible]
[illegible] (அ)
[illegible]
10 [illegible]
[illegible]
[illegible] (அ)
[illegible]

[illegible]

(அநு)

[illegible]

[illegible]

1 [illegible] 1
[illegible]
[illegible] (அநு
[illegible]

2 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

3 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

4 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

5 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

6 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

7 [illegible]
[illegible]

[illegible] பாதம் (அ)
[illegible] பாதம்.
[illegible]

8 [illegible]
[illegible]
[illegible] பாதம்
[illegible] பாதம். (அ)
[illegible]

9 [illegible] பாதம்
[illegible] பாதம்
[illegible] பாதம் (அ)
[illegible] பாதம்.
[illegible]

10 [illegible] பாதம்
[illegible] பாதம்
[illegible] பாதம் (அ)
[illegible] பாதம்.
[illegible]

பல்லவி

[illegible] (அற்)

சரணங்கள்

1 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அற்)
[illegible]

2 செந்தா ரெழுகின்ற திருநா ளடுத்தது
சிவநெறி யொன்றே எங்குங் கலையெடுத்தது
இத்தா ரணிமுதல் வானு முடித்தது
இறவா வரந்தா னெனக்குக் கொடுத்தது. (ஆற்)

3 ஆனந்த நாடகம் ஆடுதல் சார்ந்தது
அடுத்த தருணம் இதுவாக நேர்ந்தது
ஈனந்த மாயை இருள்வினை சோர்ந்தது
என்னருட் ஜோதியென் னுள்ளத்தி லார்ந்தது ஆற்

4 சத்திய ஞான சபையென்னுட் கண்டனன்
சன்மார்க்க சித்தியை நான்பெற்றுக் கொண்டனன்
நித்திய ஞான நிறையமு துண்டனன்
நிந்தை யுலகியற் சந்தையை விண்டனன். ஆற்

5 வஞ்சக ரஞ்சினர் வாய்மூடிச் சென்றனர்
வந்து திரும்பவும் வாயிலில் நின்றனர்
தஞ்ச மெமக்கருள் சாமிநீ யென்றனர்
சன்மார்க்க சங்கத் தவர்களே வென்றனர். ஆற்

6 புறங்கூறி னோரெல்லாம் புல்லெனப் போயினர்
பொற்படிக் கீழ்ப்புற மீளவு மேயினர்
மறங்கூறி னோமென்செய் வோமென்று கூயினர்
வாழிய வென்றசொல் வாயின ராயினர். ஆற்

7 வெவ்வினைக் காடெலாம் வேரொடு வெந்தது
வெய்ய மாமாயை விரிவற்று நொந்தது

செவ்விய ஞானஞ் சிறப்புற வந்தது
சித்திகள் யாவையுஞ் செய்திடத் தந்தது. அற்
8 சாதி சமயச் சழக்கெலா மற்றது
சன்மார்க்க ஞான சபையிலே பெற்றது
மேதினி யிற்சாகா வித்தையைக் கற்றது
மெய்யருட் ஜோதி யென் னுள்ளத்தி லுற்றது. அற்

பல்லவி

ஆணிப்பொன் னம்பலத் தேகண்ட காட்சிகள்
அற்புதக் காட்சியடி. அம்மா — அற்புதக்காட்சியடி.

சரணங்கள்

1 ஜோதிமலையொன்று தோன்றிற் றதிலொரு
வீதியுண்டாச்சுதடி — அம்மா - வீதியுண்டாச்சுதடி. ஆ
2 வீதியிற் சென்றேனவ் வீதி நடுவொரு
மேடையிருந்ததடி — அம்மா - மேடையிருந்ததடி. ஆ
3 மேடை மேலேறினேன் மேடைமே லங்கொரு
கூடமிருந்ததடி — அம்மா - கூடமிருந்ததடி. ஆ
4 கூடத்தை நாடியக் கூடமே லேழ்நிலை
மாடமிருந்ததடி — அம்மா — மாடமிருந்ததடி. ஆ
5 ஏழ்நிலைக் குள்ளும் இருந்த அதிசயம்
என்னென்று சொல்வேனடி — அம்மா - என்னென்று சொல்வேனடி.
6 ஓர்நிலை தன்னில் ஒளிர்முத்து வெண்மணி
சீர்நீல மாச்சுதடி — அம்மா - சீர்நீல மாச்சுதடி.

7 **பாரோர்** நிலையிற் கருநீலஞ் செய்ய
பவளம தாச்சுதடி—அம்மா—பவளம தாச்சுதடி
8 **மற்றோர்** நிலையில் மரகதப் பச்சைசெம்
மாணிக்க மாச்சுதடி—அம்மா-மாணிக்கமாச்சுதடி
9 **பின்னோர்** நிலையிற் பெருமுத்து வச்சிரப்
பேர்மணி யாச்சுதடி—அம்மா-பேர்மணியாச்சுதடி
10 **வேறோர்** நிலையில் மிகும்பவளத்திரள் வெண்மணி
யாச்சுதடி—அம்மா-வெண்மணி யாச்சுதடி ஆ
11 **புகலோர்** நிலையிற் பொருந்திய பன்மணி பொன்
மணியாச்சுதடி—அம்மா-பொன்மணி யாச்சுதடி
12 **பதியோர்** நிலையிற் பகர்மணி யெல்லாம்
படிகம தாச்சுதடி—அம்மா-படிகம தாச்சுதடி ஆ
13 **ஏழ்நிலை**மேலிருந்தோர் தம்பம்இசைந்த பொற்
றம்பமடி—அம்மா-இசைந்த பொற் றம்பமடி ஆ
பொற்றம்பங் கண்டேறும் போதுநான் கண்டபுதுமை
யென், சொல்வனடி—அம்மா-புதுமையென்சொல்வனடி
15 **வல்லபத்** தாலந்த மா தம்பத் தேறி மணிமுடி
கண்டேனடி—அம்மா-மணிமுடி கண்டேனடி ஆ
16 **மணிமுடி** மேலோர் கொடுமுடி நின்றது
மற்றது கண்டேனடி—அம்மா-மற்றது கண்டேனடி
17 **கொடுமுடி** மேலாயி ரத்தெட்டு மாற்றுப்பொற்
கோயி லிருந்ததடி—அம்மா-கோயி லிருந்ததடி ஆ

18 கோயிலைக் கண்டேன் கோபுர வாயிலில் கூசாது சென்றேனடி. — அம்மா - கூசாது சென்றேனடி.
அம்மையைக் கண்டேன் அவளருள் கொண்டேன், அழுகழுழுண்டேனடி. — அம்மா - அழுகழுழுண்டேனடி.
20 தாங்கும் அவளருளாலே நடராஜர் சந்நிதி கண்டேனடி. — அம்மா - சந்நிதி கண்டேனடி.
21 சந்நிதியிற்சென்று நான்பெற்ற பேறது சாமியறிவாரடி. — அம்மா - சாமியறிவாரடி. (ஆ)

---

1 கைவிட மாட்டானென் ஊதூது சங்கே
கனக சபையானென் ஊதூது சங்கே
பொய்விடச் செய்தானென் ஊதூது சங்கே
பூசை பலித்ததென் ஊதூது சங்கே
2 தூக்கந் தொலைத்தானென் ஊதூது சங்கே
துன்பந் தவிர்த்தானென் ஊதூது சங்கே
ஏக்கங் கெடுத்தானென் ஊதூது சங்கே
ஏம சபையானென் ஊதூது சங்கே
3 பொன்னடி தந்தானென் ஊதூது சங்கே
பொன்னம் பலத்தானென் ஊதூது சங்கே
இன்னல் அறுத்தானென் ஊதூது சங்கே
என்னுள் அமர்ந்தானென் ஊதூது சங்கே
4 அச்சந் தவிர்த்தானென் ஊதூது சங்கே
அம்பல வாணனென் ஊதூது சங்கே

இச்சை யளித்தானென் றூதூது சங்கே
இன்பங் கொடுத்தானென் றூதூது சங்கே
5 என்னுயிர் காத்தானென் றூதூது சங்கே
இன்பம் பலித்ததென் றூதூது சங்கே
பொன்னுருந் தந்தானென் றூதூது சங்கே
பொற்சபை யப்பனென் றூதூது சங்கே

6 சிவமாக்கிக் கொண்டானென் றூதூது சங்கே
சிற்றம் பலத்தானென் றூதூது சங்கே
நவநோக் களித்தானென் றூதூது சங்கே
நானவ னானேனென் றூதூது சங்கே

7 நாத முடியானென் றூதூது சங்கே
ஞான சபையானென் றூதூது சங்கே
பாத மளித்தானென் றூதூது சங்கே
பலித்தது பூசையென் றூதூது சங்கே

8 தெள்ளமு தானானென் றூதூது சங்கே
சிற்சபை யப்பனென் றூதூது சங்கே
உள்ளம் உவந்தானென் றூதூது சங்கே
உள்ள துரைத்தானென் றூதூது சங்கே

9 என்னறி வானானென் றூதூது சங்கே
எல்லாஞ்செய்வல்லானென் றூதூது சங்கே
செந்நிலை தந்தானென் றூதூது சங்கே
சிற்சபை யப்பனென் றூதூது சங்கே

10 இறவாமை யீந்தானென் றூதூது சங்கே
எண்ணம் பலித்ததென் றூதூது சங்கே
திறமே யளித்தானென் றூதூது சங்கே
சிற்றம் பலத்தானென் றூதூது சங்கே

---

1 கையறவி லாதுநடுக் கண்புருவப் பூட்டு
கண்டுகளி கொண்டுதிறந் துண்டுநடு நாட்டு
ஐயர்மிக வுய்யும்வகை யப்பர்விளை யாட்டு
ஆடுவதென் றேமறைகள் பாடுவது பாட்டு

2 சிற்சபையும் பொற்சபையுஞ் சொந்தமென தாச்சு
தேவர்களு மூவர்களும் பேசுவதென் பேச்சு
இச்சமய வாழ்விலெனக் கென்னையினி யேச்சு
என்பிறவித் துன்பமெலா மின்றோடே போச்சு

3 ஐயருட் ஜோதியர சாட்சியென தாச்சு
ஆரணமு மாகமமும் பேசுவதென் பேச்சு
எய்யுலக வாழ்விலெனக் கென்னையினி யேச்சு
என்பிறவித் துன்பமெலா மின்றோடே போச்சு

4 ஈசனரு ளாற்கடலி லேற்றதொரு வோடம்
ஏறிக்கரை யேறினே னிருந்ததொரு மாடம்
தேசுறுமம் மாடநடுத் தெய்வமணிப் பீடம்
தீபவொளி கண்டவுடன் சேர்ந்தது சந்தோடம்

5 மேருமலை உச்சியில் விளங்குகம்ப தீட்சி
மேவுமதன் மேலுலகில் வீறுமர சாட்சி

சேறுமதிற் கண்டபல காட்சிகள்கண் காட்சி
செப்பலரி தாமிதற்கென் அப்பனருள் சாட்சி
6 **துரியமலை** மேலுளதோர் ஜோதிவள நாடு
தோன்றுமதில் ஐயர்நடஞ் செய்யுமணி வீடு
தெரியமது கண்டவர்கள் காணிலுயி ரோடு
செத்தா ரெழுவாரென்று கைத்தாளம் போடு
7 **சொல்லால்** அளப்பரிய ஜோதிவரை மீது
ஆயதுரி யப்பதியில் நேயமறை யோது
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தர் தம்மையுறும் போது
இறந்தா ரெழுவாரென்று புறந்தாரை யூது
8 **சிற்பொதுவும்** பொற்பொதுவும் நானறிய லாச்சு
சித்தர்களும் முத்தர்களும் பேசுவதென்பேச்சு
இப்பெரிய இவ்வுலகில் என்னையினியேச்சு
என்பிறவித் துன்பமெலா மின்றோடேபோச்சு
9 **வலதுசொன்ன** பேர்களுக்குவந்ததுவாய்த்தாழ்வு
மற்றவரைச் சேர்ந்தவர்க்கும்வந்ததலைத்தாழ்வு
வலது புஜம் ஆடநம்பால் வந்ததருள் வாழ்வு
மற்றுநமைச் சூழ்ந்தவர்க்கும் வந்ததுநல்வாழ்வு
10 **அம்பலத்தில்** எங்களைய ராடியநல் லாட்டம்
அன்பொடு துதித்தவருக் காணதுசொல்லாட்டம்
வம்புசொன்ன பேர்களுக்கு வந்ததுமல் லாட்டம்
வந்ததலை யாட்டமன்றி வந்தது பல்லாட்டம்

11 நாத்திகஞ் சொல்கின்றவர்தம் நாக்குமுடை நாக்கு
நாக்குருசி கொள்ளுவது நாறியபிண் ணாக்கு
சீர்த்திபெறும் அம்பலவர் சீர்புகன்ற வாக்கு
செல்வாக்கு நல்வாக்கு தேவர்திருவாக்கு

வானத்தின் மீது மயிலாடக் கண்டேன்
மயில்குயி லாச்சுதடி — அக்கச்சி 1
மயில்குயி லாச்சுதடி.
துள்ளலை விட்டுத் தொடங்கினேன் மன்றாடும்
வள்ளலைக் கண்டேனடி — அக்கச்சி 2
வள்ளலைக் கண்டேனடி.
ஜாதி சமயச் சழக்கைவிட் டேனருட்
ஜோதியைக் கண்டேனடி — அக்கச்சி 3
ஜோதியைக் கண்டேனடி.
பொய்யை யொழித்துப் புறப்பட்டேன் மன்றாடும்
ஐயரைக் கண்டேனடி — அக்கச்சி 4
ஐயரைக் கண்டேனடி.

ஆடேடி பந்து ஆடேடி பந்து
ஆடேடி பந்து ஆடேடி பந்து
வாழியென் தோழி யென்வார்த்தை கேளென்றும்
மாண மில்லாவரம் நான்பெற்றுக் கொண்டேன்
சூழியற் செஞ்சுடர் தோற்றுறு கீழ்பாற்
றாய்த்திசை நோக்கினேன் சீர்த்திகழ் சித்தி

ஊழிதோ றூழிநின் றாடுவன் நீயும்
உன்னாதி யேயிங்கே மன்னரு ளாணை
ஆழி கரத்தணிந் தாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ 1

இசையாமற் போனவ ரெல்லாரு நாண
இறவாப் பெருவரம் யான்பெற்றுக் கொண்டேன்
வசையாது மில்லாத மேற்றிசை நோக்கி
வந்தேனென் றோழிநீ வாழிகாண் வேறு
நசையாதே யென்னுடை நண்பது வேண்டில்
நன்மார்க்க மாஞ்சுத்த சன்மார்க்கந் தன்னில்
அசையாமல் நின்றிங்கே ஆடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ 2

இன்பாலே யுலகத்தா ரெல்லாருங் காண
இறவாப் பெருவரம் யான்பெற்றுக் கொண்டேன்
தென்பாலே நோக்கினேன் சித்தாடு கின்ற
திருநா ளிதுதொட்டுச் சேர்ந்தது தோழி
துன்பாலே யசைந்தது நீக்கியென் னோடே
சுத்தசன் மார்க்கத்தி லொத்தவ ளாகி
அன்பாலே யறிவாலே ஆடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து ஆ 3

சதுமறை யாகம சாத்திர மெல்லாஞ்
சந்தைப் படிப்புநஞ் சொந்தப் படிப்போ

விதுமொழி சுத்தசன் மார்க்கத்திற் சாகா
வித்தையைக் கற்றனை னுத்தர மெனுமோர்
பொதுவளர் திசைநோக்கி வந்தனை னென்றும்
பொன்றாமை வேண்டிடி லென்றோழி நீதான்
அதுவிது வென்றுழை யாதேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ 4

தப்பாலே சகத்தவர் சாவே துணிந்தார்
தாமுனை நாணநான் சாதலைத் தவிர்த்தே
எப்பாலு மெக்காலு மிருத்தலே பெற்றேன்
என்றோழி வாழிநீ யென்றோடு கூடி
அப்பாலே விளங்கிய சுத்தசன் மார்க்க
ஜோதியென் றேறிய வீதியை விட்டே
அப்பாலே போகாம லாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ 5

வெங்கேத மானத்தை விடுவித்து விட்டேன்
விச்சை யெல்லாங்கற்றேன் னிச்சையின் வண்ணம்
எங்கேயு மாடுதற் கெய்தினேன் றோழி
என்மொழி சத்திய மென்றோடுங் கூடி
இங்கே களிப்பது நன்றிந்த வுலகோ
ஏதக் குழியி லிழுக்கு மதனால்
அங்கே பாராதேநீ யாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ 6

சிவமே பொருளென் றறிவா லறிந்தேன்
செத்தாரை மீட்கின்ற திண்மையைப் பெற்றேன்
உவமேய மில்லாத வொருநிலை தன்னில்
ஒன்றிரண் டென்றோத வுண்மையில் நின்றேன்
தவமே புரிகின்றா ரெல்லாருங் காணத்
தயவா லழைக்கின்றேன் கயவாதே தோழி
அவமே போகாதென்றே டாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ 7

துஞ்சாத நிலையொன்று சுத்தசன் மார்க்கச்
சூழலி லுண்டது சொல்லள வன்றே
எஞ்சாத வருளாலே யான்பெற்றுக் கொண்டேன்
இறந்தாரை யெல்லா மெழுப்புதல் வல்லேன்
விஞ்சாத வறிவாலே தோழிநீ யிங்கே
வேதுசெய் மாணைத்துக் கெதுசெய்வோ மென்றே
அஞ்சாம லென்றேடே ஆடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ 8

ஈரமு மன்புங்கொண் டின்னருள் பெற்றேன்
என்மார்க்க மிறவாத சன்மார்க்கந் தோழி
காரமு மிகுபுளிச் சாரமுந் துவர்ப்பும்
கைப்போடே உப்போடே கசப்போடே கூட்டி
ஊரமு துண்டுநீ யொழியாதே அந்தோ
ஊழிதோ றூழியு முலவாமை நல்கும்

ஆமுதலன்றென்றே னாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ 9

துதிசெயு முத்தருஞ் சித்தருங் காணச்
சுத்தசன் மார்க்கத்தி லுத்தம ஞானப்
பதிசெயுஞ் சித்திகள் பற்பல வாகப்
பாரிடை வானிடைப் பற்பல காலம்
விதிசெயப் பெற்றனை னின்றுதொட் டென்றும்
மெய்யருட் ஜோதியால் விளைவிப்ப னியல்
அதிசயம் பார்க்கலா மாடேடி பந்து
அருட்பெருஞ் ஜோதிகண் டாடேடி பந்து. ஆ 10

அடங்குநா ளில்லா தமர்ந்தானைக் காணற்கே
தொடங்குநாள் நல்லதன்றோ—நெஞ்சே 1
தொடங்குநாள் நல்லதன்றோ.

வல்லவ னெல்லாமும் வல்லானைக் காணற்கே
நல்லநா ளெண்ணிய நாள்—நெஞ்சே 2
நல்லநா ளெண்ணிய நாள்.

காலங் கடந்த கடவுளைக் காணற்குக்
காலங் கருதுவ தேன்—நெஞ்சே 3
காலங் கருதுவ தேன்.

தடையாது மில்லாத தலைவனைக் காணற்கே
தடையாது மில்லை கண்டாய்—நெஞ்சே 4
தடையாது மில்லைகண் டாய்.

ஞான மருந்திம் மருந்து—சுகம்
நல்கிய சிற்சபா நாத மருந்து ஞான

1. அருட்பெருஞ் ஜோதி மருந்து—என்னை
ஐந்தொழில் செய்தற் களித்த மருந்து
பொருட்பெரும் போக மருந்து—என்னைப்
புறத்தும் அகத்தும் புணர்ந்த மருந்து ஞான

2. எல்லாஞ்செய் வல்ல மருந்து—என்னுள்
என்றும் விடாமல் இனிக்கு மருந்து
சொல்லால் அளவா மருந்து—சுயஞ்
ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி மருந்து ஞான

3. சுத்தசன் மார்க்க மருந்து—அருட்
ஜோதி மலையில் துலங்கு மருந்து
சித்துரு வான மருந்து—என்னைச்
சித்தெலாம் செய்யச்செய் வித்த மருந்து ஞான

4. அன்பர்க் கெளிய மருந்து—மற்றை
ஐவர்க்குங் காண்டற் கரிய மருந்து
என்பற்றி லோங்கு மருந்து—என்னை
இன்ப நிலையி லிருத்து மருந்து. ஞான

சென்னை துலுக்காணத் தம்மை பதிகம்.

விருந்தினர் தம்மை உபசரித்திடவும் விரவுறும் உற வினர் மகிழத், திருந்திய மனத்தால் நன்றிசெய்திடவும் சிறியனேற் கருளுதல் வேண்டும், வருந்திவந்தடைந்

தோர்க் கருள்செயுங் கருணை வாரியே வடிவுறு மயிலே,
இருந்திசை புகழும் இசைநூலுக் காணத்திரோணுகை
யெனுமொரு திருவே.

மனுமுறை கண்ட வாசகம்

1 நல்லோர் மனத்தை நடுங்கச் செய்தேனோ
நட்டாற்றில் கையை நழுவ விட்டேனோ
2 வலிய வழக்கிட்டு மானங் கெடுத்தேனோ
வரவு போக்கொழிய வழியடைத்தேனோ
3 தானங் கொடுப்போரைத் தடுத்து நின்றேனோ
தருமம் பாராது தண்டஞ் செய்தேனோ
4 கலந்த சிநேகிதரைக் கலகஞ் செய்தேனோ
களவு செய்வோருக்கு உளவு சொன்னேனோ
5 மனமொத்த நட்புக்கு வஞ்சகஞ் செய்தேனோ
மண்ணோரம் பேசி வாழ்வழித்தேனோ
6 குடிவரி உயர்த்திக் கொள்ளை கொண்டேனோ
குடிக்கின்ற நீருள்ள குளத்தைத் தூர்த்தேனோ
7 ஏழைகள் வயிறு எரியச் செய்தேனோ
இரப்போர்க்குப் பிச்சை இல்லை என்றேனோ
8 உயிர்க்கொலை செய்வோர்க்கு உபகாரம் செய்தேனோ
ஊன் சுவை யுண்டு உடல்வளர்த்தேனோ
9 பொருளை இச்சித்துப் பொய்சொன்னேனோ
பொதுமண்டபத்தைப் போயிடித்தேனோ

10 ஆசைகாட்டி மோசஞ் செய்தேனோ
அன்புடையவர்க்குத் துன்பஞ் செய்தேனோ
11 வேலையிட்டுக் கூலி குறைத்தேனோ
வெய்யிலுக்கொதுங்கும்விருக்ஷத்தை அழித்தேனோ
12 பசித்தோர் முகத்தைப் பாராதிருந்தேனோ
பகைகொண்டு அயலோர்பயிரை அழித்தேனோ
13 கோள்சொல்லிக் குடும்பங் கலைத்தேனோ
குருவின் காணிக்கை கொடுக்க மறந்தேனோ
14 கலங்கி ஒளித்தோரைக் காட்டிக் கொடுத்தேனோ
கற்பழிந் தவளைக் கலந்திருந்தேனோ
15 கணவன்வழி நிற்போரைக் கற்பழித்தேனோ
காவல்கொண்டிருந்த கன்னியை அழித்தேனோ
16 கருப்ப மழித்துக் களித்திருந்தேனோ
கற்றவர் தம்மைக் கடுகடுத்தேனோ
17 கன்றுக்குப் பாலூட்டாது கட்டி வைத்தேனோ
குருவை வணங்கக் கூசி நின்றேனோ
18 பக்ஷியைக் கூண்டில் பதைக்க அடைத்தேனோ
பெரியோர் பாட்டில் பிழை சொன்னேனோ
19 கல்லும் நெல்லும் கலந்து விற்றேனோ
தவஞ் செய்வோரைத் தாழ்வு சொன்னேனோ
20 ஆலயக் கதவை அடைத்து வைத்தேனோ
சிவனடியாரைச் சீறி வைதேனோ

செய்தேனோ
21 சற்குருவைக் காணாமல் நின்றேனோ
மாதாபிதாவை வைது தள்ளிநடந்தேனோ
22 தந்தைதாய் மொழியைத் செருக்கடைந்தேனோ
தெய்வத்தை இகழ்ந்து
என்ன பாவம் செய்தேனோ?

குடும்ப கோஷம்

ஆனைமுகத் தனையாறு முகத்தனை யையம் முகத்த
தனைப்பா லனைப் புரந், சேனைமுகத் தலைவனைச் சன்
டேசானைக் கவுணியகோத் திரநங்கோனைச், சோனை
முகத் தருள் இருத்தான் டகம்புனைந்த அப்பனை வன்
ரெண்டத் தேவை, வானைமுகத் தவர் வழுத்தும் வாத
ஊர் அடிகளையாம் வணங்கி வாழ்வாம். கல்லாலின் அடி
கருணைநெடுங் கடலென்கோ, அருணகிரிக் கருள்புரிந்த ஆறு
யமர்ந்த கடவுளென்கே, அமுத மென்கோ, மருள் நலிய
முகக் குருவென்கோ அடியேன் கண்மணியென்
வரும்பிறவி மருந்தென்கோ சிவகுருவே நின்றனை
கோ மெய்த், தெருள்நிறைந்த சிந்திக்கேனே.
பீன் டெவ்வாறு சிந்திக்கேனே துன்பதுவோ பெரி
உச்சியிலே பிச்சையெடுத் கச்சியிலே பிச்சை
தெரியேம் கோவா தோடிக், போகிக், கொச்
கொண்டு காசியிலே நீராடிக் கடிது லேபுசித்துக்
சியிலே செபமுடித்துக் கொங்கணாத்தி

கொள்ளென்றாலும், மெச்சியுனை மிகமகிழ்ந்து செய்வே னென் றனையையா விட்டிடேலே.

குரு தோத்திரம்

திரு ஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தந் தெய்வ மரபிற் றிகழ்விளக்கே - தெவிட்டா துளத்திற் றித்திக்குந் தேனே யழியாச் செல்வமே, காரார் மிடற்றுப் பவள மலைக் கண்ணின் முளைத்த கற்பகமே - கரும்பே கனியே யென்னிரண்டு கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே, ஏரார் பருவ மூன்றிலுமை யினிய முலைப்பா லெடுத்தூட்டும்- இன்பக் குதலைமொழிக்குருந்தே யென்று முயிருக்கொரு துணையே, பேரார் ஞான சம்பந்தப் பெருமானேநின் திருப்புகழைப் - பேசு கின்றோர் மேன்மேலும் பெருஞ் செல்வத்திற் பிறங்குவரே.

திரு நாவுக்கரசு சுவாமிகள்

திருந்தருசீ ரதிகையருட் டலத்தி னோங்குஞ்
சிவக்கொழுந்தி னருட்பெருமைத் திறத்தால் வாய்மை
உருத்தகுமெய் யுணர்ச்சிவடி வாகிச் சைவ
ஒளிவிளங்க நாவரசென் றொருபேர் பெற்றுப்
பொருத்தமுற உழவாரப் படை கைக்கொண்ட
புண்ணியனே நண்ணியசீர்ப் புனிதனே யென்

கருத்தமர்க் கலையுடையே கருணை ஞானக்
கடலேநின் கழல்கருதக் கருதுவாயே.

அருள்வழங்குந் திலகவதி யம்மை யார்பின்
அவதரித்த மணியேசொல் லரசே ஞானத்
தெருள்வழங்குஞ் சிவநெறியை விளக்க வந்த
செழுஞ்சுடர்மா மணிவிளக்கே சிறியனேனை
இருள்வழங்கும் உலகியலின் றெடுத்து ஞான
இன்னருள்தந் தாண்டருள்வா யின்றே லந்தோ
மருள்வழங்கும் பவநெறியிற் சுழல்வே னையோ
வகையறியேன் நின்னருட்கு மரபன் றீதே. 2

ஸ்ரீ சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள்

பேருர் பரவைமனைப் பிணக்கறவெம் பெருமானை
ஊருரும் பலபுகல வோரிரவில் தூதனைவத்
தேருருந் திருவாரூர்த் தெருவுதோறும் நடப்பித்தாய்
ஆரூர நின்பெருமை யயன்மாலும் அளப்பரிதே.

ஸ்ரீ மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே, தேன்
கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே. 1
பெண்சுமந்த பாகப் பெருமானென் றொருமாமேல்
எண்சுமந்த சேவகன்போ லெய்தியதும் வைகைநதி

மண்சுமந்து நின்றதும்ஓர்மாறன் பிரம்படியாற் [யனே.
புண்சுமந்து கொண்டதும்நின் பொருட்டன்றோ புண்ணி
வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறு மென்னிலிங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே.

திரு அருட் பிரகாச வள்ளலார்

பொன்னாலே சூழுலகம் புகழுகின்ற ராமலிங்கப் புனித ஞான, மன்னாலே வாய்மலர்ந்த மன் அருட்பா மாமுறையை மகிழ்வி னோடு, சொன்னாலே நாவினிக்கும் கேட்டாலே வுளமினிக்கும் துதித்த பேர்க்கு, முன்னாலே செய்தவினை முற்றொழிந்து கை கூடும் மோக்கந் தானே. 1

பாலடி சிற்கொண்டு பைம்பொன்கலத்திற் பரிந்தருந்தி, மேலடி மெத்தையின் மேலிந் தாலொரு மேன்மை யில்லை, ஆலடி வீற்றிருந்தோன்புகழாம்அருட்பாவிலுள்ள, நாலடி கற்றுணர்ந் தால்வரு மேமுத்தி நாடதுவே. 2

உலகந் தழைக்க வந்துதித்த வுருவே வருக ஓதாதே-உற்றகலைகளனைத்தினையும் உணர்ந்தோய்வருக ஒன்றிரண்டற், றிலகும் பரமா னந்தசுக இயல்பே வருக இம்பர் தமை - இறவாக் கதியி லேற்றுகின்ற யிறையே வருக என்போல்வார், கலகந்தவிர்த்துக் கதியளிக்குங்

கண்ணே வருக கண்ணிறைந்த-களிப்பே களிப்பிலூறு
கின்ற கனிவே வருக கலைமதித்தாய், வலகஞ் செறிந்த
வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க-வள்ளலெனு 3
மோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே.

கருணை நிறைந்து வழியுமருட் கடலே வருக கற்
பகத்திற்-காய்ந்து முதிர்ந்து பழுத்தநறுங்கனியே வருக
கருதுகிற்போர், இருணையுறவேயெறிவிளக்கா மிறையே
வருக யெழுமையிலும் இம்மை யம்மைப் பயனளிக்கும்
எந்தாய்வருக இடர்செயுமோர், மாணந் தவிர்த்துவாழ
வளிக்கு மருந்தே வருக என்னிதய-மலரை மலர்த்தும்
வான்சுடரேசெம் மணியேவருக வழுத்தரிதாம், வருண
நிறைந்த வடற்பதியின் வாழ்வே வருக இராமலிங்க-
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க மணியே வருக வருகவே

பத்திவரும் பழவினைகள் பறந்தோடும் மூலமலப்
பகுதி மாயும், புத்திவரும் புலைகொலைகள் புறம்போகும்
ஆனந்தம் பொங்கும் சாந்த, முத்திவரும் அழியாநன்
மோக்கமுறும் முதுகடல்சூ ழுலகி லெல்லாச், சித்தி 5
வரும் இராமலிங்க தேசிகன்றன் அருட்பாவைச் சிந்திப்
போர்க்கே.

வாராத வல்வினைநோய் வந்தாலும் வன்மையொடு
சேராத பாவமெலாஞ் சேர்ந்தாலும்—தீராதென்
ருர்சொன்னு ரெங்களருட் பிரகாசப் பெருமான்
பேர்சொன்னுற் போமே பிணி.

செழுந்தமலர்க் குழலுமையாள் சிவகாம வல்லி யொடு திருமன்றாடும், முழுத் தலைமைத் தனிக்கடவுள் மூளரிமலர்ப்பதமதனில் முயன்றுநாளும், அழுத்தமுறும் இராமலிங்க அண்ணல்வாய்மலர்ந்த அருட்பாதன்னில், எழுத்தெழுத்து மினிக்குமென்று லென்சொல்கேனின் சீர்த்தி யென்சொல் கேனே. 7

ஒருதரம் படிக்கி லுடற்பொறி கரணமோய்ந்துஉயி ரனுபவங் கூடும், இருதரம் படிக்கி லெண்ணிலாச்சித்தி யெய்தரு ளனுபவங்கூடும், மறுதரமதையே முத்தரம் படிக்கில் மண்ணிறை யனுபவங்கூடும், கருதரும் வள் ளல் கனிவுட னுரைத்தகவினருட் பாவிலோர் கவியே.

பத்திக் கடலே சிவஞான பதியே யென்னற்யாக் கியமே, முத்திக் கரசே இராமலிங்க முனியே மோன முழுப்பொருளே, பித்திற் கிடந்தே யறிவழிந்த பேயே னுன்றன் பெறலென்றோ, சித்திவளாகத் திருமடத்திற் றிகழுந் தெய்வத் திருவிளக்கே. 9

ஊர்பா டுவார்சிலர் ஓயாமற் செல்வ முதவி செய்வோர், பேர்பா டுவார்சிலர் பிரியாவிடை யெனும் பெண்கள் குணச், சீர்பா டுவார்சிலா ஸ்ரீராம லிங்கநற் **றேசிகர் போல், ஆர்பா டுவார்கேட்ட போதே புலன்க ளடங்கிடவே.** 10

அரும்புமலர் காய்கனிபோ லவ்வவருக் கனுபவமாய்
பெரும்புகழ்சேரருட்பாவாம்பெயரியவோர் நூலதனைக்

கரும்பு கைக்கும்படி யுரைத்திக்காசினியைக்கனிவித்த
தரும்புகழ்சே ரிராமலிங்கத் தலைவாநின் சதுரென்னே.

பாலிற் கலந்த பழம்போ லுருசிக்கும் பாடல்செய்து
மேலிற் கலந்தவர்மேம்பாட்டைக்கேட்டுவியத்தலின்றி
மாலிற்கலந்தவர்தம்பாட்டைக்கேட்டுமகிழ்வதெல்லாந்
தாலிற் கலந்த சுவைவிட்டு திப்பிகொள் தன்மையதே. 12

தந்தையினுந் தயவுடைய தனிராம லிங்கவருட்
டலைவா நின்னை, வந்தனைசெய் கின்றவர்கள் வானுலகத்
தின்பமெலாம் வலிய வெய்தி, இந்திரர்போல் நீண்டிருந்
திங் கிறுதிதனி லெவராலு மிசைக்கொணாத, சுந்தர
மாம் பெரும்போகந் தோய்ந்திருப்பா ரெனிலுன்சீர் 13
சொல்லற் பாற்றே.

அருள்பழுத்த செழுங்கனியே அகம்பழுத்த சிவ
ஞான அமுதே முத்திப், பொருள்பழுத்த அருட்பாவை
எமக்களித்த தெய்வமணப் பூவே என்றும், மருள்
பழுத்த அடியேங்கள் மனஇருளை அகற்றவரு மணியே
மெய்ம்மைத், தெருள்பழுத்த வடலூர்வாழ் இராமலிங்க 14
நின்னருளைச் சிந்திப்பேனே.

ஊனுருவி உயிருருவி உள்ளுருவிப் பாய்ந்தின்ப
ஊற்றெடுக்கும், தேனருவி யாகிவளர் தெய்வீகத் திரு
வருட்பா செழித்த ஆற்றை, மாணவர்க்குப் புதுவழியும்
புதுயுகமும் புதுவாழ்வும் வழங்கினானை, வானரசைக்

கொணர்ந்தானைத் துரியவள நாட்டானை வழுத்தி நிற்பாம். 15

தினைத்துணையும் பேதமின்றிச் சீவகாருண்ய வழி சேர்ந்து வாழ, மனத் திருளை மாற்றி யறி வானந்தத் துரியமலை வள நாடேறி, நினைத்திடவும் முடியாத நிலைக்கு நம்மை யழைத்தானை நேரி லோர் நாள், அனைத் துலகும் அறிவானைத் தமிழரின்றும் அறியானை யண்ணித்து வாழ்வாம். 16

மருட்சமய வாதுகளும் மாமாலச் சடங்குகளும், மண்ணைக் கௌவ, இருட்சாதி வேற்றுமைகள் இடர் செய்யும் பிரிவினைகள் இரிந்து தேய, பொருட்செறிந்த மணிவாக்கும் பொதுநலஞ்செய் புண்ணியமும் பூண் டெழுந்த, அருட்சோதி ராமலிங்கப் பெருமானின் அடி மலர்கள் முடியில் வைப்பாம்.

பிள்ளைத் தமிழ்

அருளுருக் கொண்ட வொருவடிவு சிவயோகி வடி வான நின்னரிய முடிமேல் - அங்கே வளர்ந்த சிகை மூன்று பிரிவுள்ளே நின்னரிய தாய் சின்னம்மை நான், அருள் சிவனடிச் சேர்ந்தபின்ன ரொருசிகை கொண்டு அரிய வெண்துகில் மேற்கொளீஇ - அருட் பாதமேற்கு நன்கிரு பாதரட்சை தனை யங்ஙன மகற்றியாளும், இரு ளறு வளாகமது சித்தியெனு மோரிடமிருந்து கற்பூர

தீபம்—ஏற்றி யாராத்து ஆனந்த மேனிட்டு இனிய
கூத்தாடு மின்று, வருமுடல் மறைத்து வெளியான
அரசே வருக வருக ஐச்வரிய நிதி—வண்மையருள்
திருவருட் பிரகாசவள்ளலே வருக என்மணி வருகவே.

சீரார் சுகுணக் கற்பக நற்றெய்வத் தருவே வருக
அருட் செம்மல் வருக மண்டலத்தோர் தெய்வப்பொரு
ளே வருகபவத், தீராப் பிணிக்கட் டவிழ்த்து மயல்
தீர்த்து சுத்தருளு மென்றா-தெவிட்டாதென்னுட்
டித்திக்குந் தெய்வக்கனியே வருக நல்ல, ஏரார் பிரம
வெளிக்குள் வளர் இனிய சச்சிதா னந்த இன்பக்கடலே
வருக வென்று களிக்கு மென்தாய் வருகவெழில்,
காரார்ச்சோலை புடைவளர்க்காக்கும் வடஊராரசேயெங்
கண்ணே வருக இராமலிங்கக் கருணாநிதியே வருகவே.

சினந்தை யவித்த சித்தரெலாஞ் செப்பு மிராம
லிங்கமெனுங் கனத்த யோக தற்பரின் கனிவாய்
மலர்ந்த வாசகந்தான், தனத்தி னிடத்துந் தனமுடை—
யார் தங்க ளிடத்துந் தாவுகின்ற, மனத்தை யொழித்திய
கன்னடையொரு மலைபோல் வளரச் செய்திடுமே.

திறங்குவெருந் ததுகருணை யருட்ஜோதி புத
யங் கிடைத்ததுவென துளக்கமலங்கிளர்ந்ததுஎன தகத்
தே, சழக்குவெருத் ததுசாதி யாச்சிரமா சாரஞ், சமய
மதா சாரமெனச் சண்டையிட்ட கலக, வழக்குவெருத்

ததுபலவாம் பொய்ந்நூல்கற் றவர்தம் மனம்வெருத்து வாய்வெருத்து வாயுறவா தித்த, மூமுக்குவெருத் தது சிவமே பொருளெனுஞ்சன் மார்க்க முழுநெறியிற் பரநாத முரசுமுழங்கியதே.

போதெலாம் வீணிற்போக்கி ஏமாந்த புழுந்நிலைப் புலையர்கள் புணர்க்குஞ், சூதெலாங் கேட்குந் தொறு முனைப்பரவுந் தூயர்கள் மனமது துளங்கித், தாதெலாம் கலங்கத் தளருத லழகோ தனியருட் ஜோதியா லிந்த, வாதெலாந் தவிர்த்துச் சுத்தசன்மார்க்கம் வழங்குவித் தருளுக விரைந்தே.

உள்ளலே னுடையா ருண்ணவும் வறியார் உறு பசி யுழந்துவெந் துயரால், வள்ளலே நெஞ்சம் வருந்த வும் படுமோ மற்றிதை நினைத்திடுந் தோறும், என்னலே னுள்ள மெரிகின்ற துடம்பும் எரிகின்ற தென்செய்வே னந்தோ, கொள்ளலே னுணவுந் தரிக்கிலே னிந்தக் குறையெலாந் தவிர்த்தருளெந்தாய்.

பித்தெலா முடைய வுலகர்தம் கலகப் பிதற் றெலா மென்றொழிந் திடுமோ, சத்தெலா மொன்றென் றுணர்ந்தசன் மார்க்க சங்கமென் றோங்குமோ தலைமைச், சித்தெலாம் வல்ல சித்தனென், றுறுமோதெரிந்திலே னெனத்துயர்ந் திருந்தேன், ஒத்தெலா முனது திருவுள மறிந்த துரைப்பதென் னடிக்கடி யுனக்கே.

கள்ளவா தனையைக் களைந்தருள் நெறியைக் காதலித் தொருமையிற் கலந்தே, உள்ளவா றிந்த வுலகெலாங் களிப்புற் றோங்குத லென்றுவந் துறுமோ, வள்ளலே யதுகண் டடியனே னுள்ளம் மகிழ்வதென் றோவெனத் துயர்ந்திருந்தேன், ஒள்ளியோய் நினைந்து திருவுள மறிந்து துரைப்பதென் னடிக்கடி யுனக்கே.

ஏதாகு மோவென நா னெண்ணி யிசைத்தவெலாம்
வேதா கமமென்றே மேலணிந்தான் — பாதார
விந்த மெனதுசிர மேலமர்த்தி மெய்யளித்த
எந்தை நடராஜன் இசைந்து.

இன்றுரையன் றென்றுலக மெல்லாம் அறிந்திருக்க, என்னுரையும் பொன்னுரையென் றேயணிந்தான், தன்னுரைக்கு நேரொன்று னீடுலகில் நின்போ லுரைக்க வல்லார், ஆரென்று னம்பலவ னுய்ந்து.

மதிமண்ட லத்தமுதம் வாயார வுண்டே
பதிமண்ட லத்தரசு பண்ண — நிதிய
நவநேய மாக்கும் நடராஜ னேயென்
சிவனே கதவைத் திற. 1

இந்நா ளருளமுதம் யானருந்தல் வேண்டுமிங்கே
நந்தா மணிவிளக்கே ஞானசபை — எந்தாயே
கோவே யெனது குருவே யெனையாண்ட
தேவே கதவைத் திற. 2

சாகா அருளமுதந் தானருந்தி நான்களிக்க
நாகா தியர்சூழ் நடராஜா—ஏகா
பவனே பரனே பராபரனே யெங்கள்
சிவனே கதவைத் திற. 3

அருளோங்கு தண்ணமுதம் அன்பா லருந்தி
மருணீங்கி நான்களித்து வாழப்—பொருளாந்
தவநேயர் போற்றுந் தயாநிதியே யெங்கள்
சிவனே கதவைத் திற. 4

வானோர்க் கரிதெனவே மாமறைகள் சாற்றுகின்ற
ஞானோ தயவமுதம் நானருந்த—ஆனோத்
திறப் பாவலர்போற்றுஞ் சிற்றம் பலவா
சிறப்பா கதவைத் திற. 5

எல்லாமும் வல்லசித்தே னென்றெல்லா மறைகளுஞ்
நல்லா ரமுதமது நானருந்த—நல்லார்க்கு [சொல்
நல்வாழ் வளிக்கும் நடராயா மன்றோங்கு
செல்வா கதவைத் திற. 6

ஏழ்நிலைக்கு மேற்பா லிருக்கின்ற தண்ணமுதம்
வாழ்நிலைக்க நானுண்டு மாண்புறவே—கேழ்நிலைக்க
ஆவாவென் றென்னையுவந் தாண்ட திருஅம்பலமா
தேவா கதவைத் திற. 7

ஈன உலகத் திடர்நீங்கி இன்புறவே
ஞான அமுதமுது நானருந்த — ஞான
உருவே உணர்வே ஒளியே வெளியே 8
திருவே கதவைத் திற.

திரையோ தசத்தே திகழ்கின்ற வென்றே
வரையோது தன்னமுதம் வாய்ப்ப — உரையோது
வானேயெம் மானேயெம் மானே மணிமன்றிற் 9
றேனே கதவைத் திற.

ஜோதிமலை மேல்வீட்டிற் றூயதிருவமுதம்
மேதினிமேல் நானுண்ண வேண்டினேன் — ஓதரிய
ஏகா அனேகா எழிற்பொதுவில் வாழ்ஞான 10
தேகா கதவைத் திற.

ஜோதி

ஜோதிஜோதி ஜோதிசுயஞ் ஜோதிஜோதி ஜோதிபரம்
ஜோதிஜோதி ஜோதியருள் ஜோதிஜோதி ஜோதிசிவம்
வாமஜோதி சோமஜோதி வானஜோதி ஞானஜோதி
மாகஜோதி யோகஜோதி வாதஜோதி நாதஜோதி
ஏமஜோதி வியோமஜோதி யேறுஜோதி வீறுஜோதி 2
ஏகஜோதி யேகஜோதி யேகஜோதி

ஆதிநீதி வேதனே ஆடல்நீடு பாதனே 3
வாதிஞான போதனே வாழ்க வாழ்க நாதனே

நிதியே யெனுள்ள நிறைவே பொதுவில் நிறைந்த சிவ, பதியே அருட்பெருஞ் ஜோதியனே அம் பலம் விளங்குங், கதியே யென்கண்ணுங் கருத்துங் களிக்கக் கலந்துகொண்ட, மதியே அமுதமழையே நின் பேரருள் வாழியவே.

வாழியென் னாண்டவன் வாழியெங் கோனருள் வாய்மையென் றும், வாழியெம் மான்புகழ்வாழியென் னாதன் மலர்ப்பதங்கள், வாழிமெய்ச் சுத்தசன்மார்க்கப் பெருநெறி மாண்புகொண்டு, வாழிஇவ்வையமும் வான மும் மற்றவும் வாழியவே.

வாழி யெனைத்தூக்கி வைத்த காதலங்கள்
வாழி யெலாம் வல்ல மணிமன்றம்—வாழிநடம்
வாழி அருட்ஜோதி வாழி நடராஜன்
வாழி சிவ ஞான வழி.

குற்றம்புரிதல் எனக்கியல்பே குணமாக்கொள்ளல் உனக்கியல்பே, சிற்றம்பலவா இனிச்சிறியேன் செப்பும் முகமன் யாதுளது, தெற்றென் றடியேன் சிந்தைதனைத் தெளிவித் தச்சந் துயர் தீர்த்தே இற்றைப் பொழுதே அருட்ஜோதி ஈக கருணை இதுவாமே.

பிரபஞ்ச வெற்றி

அருட்ஜோதி யானேனென் றறையப்பா முரசு
அருளாட்சி பெற்றேனென் றறையப்பா முரசு
மருட்சார்பு தீர்ந்தேனென் றறையப்பா முரசு
மரணந் தவிர்ந்தேனென் றறையப்பா முரசு.

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் சித்திவளாகத்தில்
திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டகாலத்தில்

அருளிய திருப்பாடல்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிச்சுலகர் மெச்சப் பிதற்றிநின்ற பேதையனேன்
இச்சையெலாம் எய்தஇசைந்தருளிச் செய்தனையே
அச்சமெலாம் தீர்ந்தேன் அருளமுதம் உண்கின்றேன்
நிச்சலும் பேரானந்த நித்திரை செய்கின்றேனே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங் கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருச்சிற்றம்பலம்

அகராதி

அகராதி

அருட்பெருஞ்ஜோதி அச்சகம், சென்னை. 14-3-1941